

III. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

*3rd International Congress on Medical
and Health Sciences Research*

SEMPOZYUM ÖZET KİTAPÇIĞI CONFERENCE ABSTRACTS

www.utsakcongress.com

**3. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri
Araştırmaları Kongresi**
*3rd International
Medicine and Health Sciences Researches Congress*
(UTSAK)
13 – 14 Mart 2020
Ankara

-Tıp ve Sağlık Bilimleri-
- Medicine and Health Sciences -

ÖZET KİTAPÇIĞI
(ABSTRACT BOOK)

ISBN: 978-605-7736-77-2

Yayın Editörü
Prof. Dr. Ergin KARİPTAŞ

Ankara - 2020

Kapak Tasarımı

Bülent Polat

Erişime Açıldığı Tarih

2020

Asos Yayınevi

1.baskı

Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

Telefon: 0532 643 75 23

Mail Adresi: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

[Instagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/](https://www.instagram.com/asosyayinevi/)

[Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/](https://www.facebook.com/asosyayinevi/)

[Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi](https://twitter.com/Asosyayinevi)

Makale id= 36

Sözlü Sunum

Zirkonya Dental İmplant, Dayanak ve Simante Edilen Zirkonya Kron Üzerindeki Gerilmelerin Sonlu Elemanlar Yöntemi İle İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mahmut Sertaç Özdoğan¹ , Uzman Harun Gökçe²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi.

²Tübitak Sage /

*Corresponding author: Mahmut Sertaç ÖZDOĞAN

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı sonlu elemanlar analizi kullanarak zirkonya implant ile zirkonya dayanak ve üzerine rezin siman kullanılarak yapıştırılan monolitik zirkonya kron üzerinde stres analizi yapmaktır. **Yöntem:** Sonlu elemanlar yöntemi, yapıyı sonlu sayıda küçük elemanlara bölüp sonsuz sayıdaki denklemler yerine sonlu sayıdaki denklemleri çözerek yapı hakkında bilgi edinmemizi sağlayan numerik bir yöntemdir. Zirkonya implantları, malzemenin diş benzeri rengi nedeniyle çekici bir alternatif sunar. Zirkon implant sistemi için 1 adet sonlu eleman modeli oluşturulmuştur. Model üzerinde oluşan stres dağılımının belirlenebilmesi için ANSYS sonlu elemanlar yazılımı kullanılmıştır. Catia V5 ile elde edilen 3B katı model, ANSYS Design Modeler içerisine aktarılmış ve Mesh Generation ile 3B çözüm ağı oluşturulmuştur. Üç boyutlu modelden sonra yüklemeler, sınırlar ve malzeme koşulları tanımlanarak çalışmada kullanılan tüm malzemeler homojen, izotropik ve lineer elastik olarak kabul edilmiştir. 100 N dikey kuvvet kron fonksiyonel cusp üzerine iletildi. **Bulgular:** implant ve dayanağın görselde birleştiği boyun bölgesinde Von Mises gerilimlerin en yüksek değerler verdiği gözlemlenmiştir (29.2 MPa). Dayanak (abutment) incelendiğinde gerilimler en fazla servikal bölgede gözlemlenmiştir (9.4 MPa). Kron incelendiğinde gerilmeler en fazla kron kole bölgesinde gözlemlenmiştir (33.9 MPa). İmplant üzerindeki en fazla deformasyon bölgesi sivri kenar sınırı olan implant boyun bölgesinde görülmüştür (0,08 mm). Krona ise kontak bölgelerinde (M-D) en fazla deformasyon izlenmektedir (0.14-0.12mm). Kron üzerindeki en yüksek çekme gerilimi kron kole bölgesinde izlenmiştir (15.6 MPa). **Sonuç:** Titanyum implantlarla kıyaslandığında benzer stres dağılımları zirkonya implantların klinik uygulamalarını arttıracakını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dayanak, İmplant, Kron, Sonlu Elemanlar Analizi, Stres Dağılımı.

Stress Analysis in Zirconia Dental Implant, Abutment and Cemented Zirconia Crown by Finite Element Study

Abstract

Objective: The aim of this study is to perform stress analysis on monolithic zirconia crowns, zirconia implants and abutments using a finite element analysis. **Method:** The finite element method is a numerical method that allows us to obtain information about the structure by dividing the structure into finite number of small elements and solving the finite number equations instead of infinite equations. Zirconia implants offer an attractive alternative due to the tooth-like color of the material. One finite element model was created for Zircon implant system. ANSYS finite element software was used to determine the stress distribution on the model. The 3D solid model obtained with Catia V5 was imported into ANSYS Design Modeler and a 3D solution network was created with Mesh Generation. After the three-dimensional model, all the materials used in the study were accepted as homogeneous, isotropic and linear elastic by defining loads, limits and material conditions. 100 N vertical force was transmitted on the crown functional cusp. **Results:** It was observed that Von Mises tensions gave the highest values in the neck region where the implant and abutment were visually combined (29.2 MPa). When the abutment was examined, tensions were observed mostly in the cervical region (9.4 MPa). When the crown was examined, stresses were observed mostly in the crown cervical region (33.9 MPa). In implant, the most deformation region on the implant was seen in the implant neck region (0.08 mm), which has a sharp edge border. In crown, the most deformation is observed in the crown proximal contact areas (M-D) (0.14-0.12 mm). The highest tensile stress on the crown was observed in the crown cervical region (15.6 MPa). **Conclusion:** Compared to titanium implants, similar stress distributions suggest that zirconia implants will increase their clinical applications.

Keywords: Abutment, Crown, Implant, Finite Element Analysis, Stress Distribution.

Sözlü Sunum

Ebeveynlerin Çocuklarını Ödül ve Ceza Vermeden Çocukların Yetiştirilmesine Yönelik Kavramsal Bir Değerlendirme

Arş.Gör. Ayşenur Dursun¹

¹Universiteti Ndërkombëtar Vizion

Özet

Amaç: Çocukların ödül ve ceza vermeden çocukların neden sınırlara ihtiyacı olduğunu çocuklara sorumluluk almayı öğretmenin önemine ilişkin olduğunu sınırları olan ve olgunlaşmaya başlayan bir çocuğun neye benzediğini yanı sıra, kendi sınırları olan bir ebeveynin nasıl davranıldığı ile ilgili problemlere amacına uygun bakış açısı geliştirilmektedir. Bu çalışmanın amacı ödül ve ceza vermeden çocukların yetiştirilmesine yönelik kavramsal bir değerlendirme yapılmasıdır. Başka bir ifade ile bu araştırmada çocukların yetiştirilmesine yönelik ulusal ve uluslararası literatür çerçevesinde değerlendirmeler yapılarak öneriler geliştirilecektir. Yöntem: Bu araştırmada betimsel bir tarama yapılacaktır. Kavramsal değerlendirme sonucunda ulusal ve uluslararası literatür çerçevesinde değerlendirmeler yapılacaktır. Bulgular: Küçük yaşlardan itibaren denemeler yapar, keşiflerde bulunur, çevrelerinde olup bitenleri sürekli gözlem yapar ve gözledikleri şeyi taklit eder, neden-sonuç ilişkisi kurup bunu akıllarında tutarlar. Topladıkları bilgileri dayanarak da kurallar hakkında birtakım inançlar geliştirir. Sınırlar çocukların hem kendilerini hem de yaşadıkları ortamı kavramalarını sağlar onlara keşif ve öğrenme fırsatı sunar. Çocuklar hayat disiplinini, çalışma düzenini ve davranış şekillerini anne babasından aldığı ve ailede ne görürse onu taklit etmeye başladığı bilinmektedir. Sonuç olarak günümüzde “problemlili çocuk” diye bir kavram yerine esas problemin, aile bireylerinin eğitimsizliği, bilinçsizliği ve yanlış davranışları olduğu anlaşılmaktadır. Sonuç: Çocukları, aile bireylerinin sözlerinden ziyade yaşantıları ve davranışları etkileyecektir. Düzenli aile yaşamı ise çocuğun olumlu davranışlar göstermesine katkıda bulunacaktır. Ebeveynlerimiz, anne ve baba eğitimi almadan çocuk sahibi oluyorlar. Çocuğun davranışı, ödül ve ceza vermeden poliçe uygulamalarıyla desteklenen çocuklar sağlıklı keşiflere izin vererek geniş, güvenlik sağlayacak ve sorumluluklarının farkına varabilecek kadar sınırlar öğretilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ödül ve Ceza, Çocuk Yetiştirme, Anne ve Baba

Sözlü Sunum

Eczanelerde Hasta Güvenliği Kültürüne Yönelik Alguların Değerlendirilmesi

Sümeyye Hatice Kurt¹ , Dr. Öğretim Üyesi Nazan Torun¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Özet

Tıbbi hatalar tüm dünyada önemli bir mortalite ve morbitide nedeni olmaya başlamıştır. İlaç hataları, dünya çapında hasta güvenliğini tehdit eden en büyük tıbbi hata bileşenidir. Tıbbi hata nedeni olan tüm ilaç hataları önlenemez olsa da, “bir ilaçla ilgili tıbbi müdahalelerden kaynaklanan yaralanmalar” olarak tanımlanan Advers İlaç Olaylarının % 28'i önlenmektedir. Eczacılar bu ilaç hatalarının da % 50'sini önlemede önemli bir rol oynayabilmektedir. Birçok uluslararası sağlık kurumu ve kuruluşları tıbbi hatalardan kaynaklanan kayıpların en aza indirilmesi ve hasta güvenliği bilincinin iyileştirmesi için hasta güvenliği kültürünün oluşturulmasını etkili bir strateji olarak savunmaktadır. Bu doğrultuda Sağlık Araştırma ve Kalite Ajansı (AHRQ), sağlık kurum ve kuruluşlarında çalışan tüm personelin hasta güvenliği algısının değerlendirmesini ve sağlık hizmetlerinin geliştirilmesini sağlayan çeşitli anketler geliştirmiştir. Kuruluşlar öncelikle bu tür anketleri kullanarak çalışanların güvenlik kültürü durumlarını değerlendirerek güvenilirliği artırmaya çalışabilirler. Bu kapsamda eczanede çalışan personelin hasta güvenliği kültürü perspektiflerini anlamak bu konuda hasta güvenliğinin sağlanması kritik öneme sahiptir. Ayrıca bu birimlerde çalışan personelin hasta güvenliği kültürü algılarının belirlenmesi hasta güvenliği konusunda güç alanlarının ve iyileştirilmesi gereken alanların tespit edilmesinde yardımcı olabilir. Bu bilgiler doğrultusunda bu çalışma ile eczanelerde çalışan personelin hasta güvenliği kültürü algısını değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi Hata, İlaç Hataları, Hasta Güvenliği, Hasta Güvenliği Kültürü, Eczane, Eczane Çalışanları.

Evaluation of Perceptions for Patient Safety Culture in Pharmacies

Abstract

Medical errors have become an important cause of mortality and morbidity all around the World. Medication errors are the largest component of medical errors that threaten patient safety worldwide. Although all medication errors that cause medical errors can be prevented, 28 % of Adverse Drug Events defined as “injuries

caused by medical interventions related to a drug” can be prevented. Pharmacists can play a significant role in preventing 50 % of these medication errors. Many international health institutions and organizations advocate creating a culture of patient safety as an effective strategy to minimize losses from medical errors and improve patient safety awareness. In this direction, the Health Research and Quality Agency (AHRQ) has developed various surveys that enable the evaluation of patient safety perception of all staff working in health institutions and organizations and the improvement of health services. Organizations may try to increase reliability by evaluating the safety culture of employees by using such surveys first. In this context, understanding the patient safety culture perspectives of the staff working in the pharmacy is critical to ensuring patient safety in this regard. In addition, determining the patient safety culture perceptions of the staff working in these units can help to identify areas of strength and areas that need improvement in patient safety. In line with this information, this study was conducted to evaluate the perception of patient safety culture of the staff working in pharmacies.

Keywords: Medical Errors, Medication Errors, Patient Safety, Patient Safety Culture, Pharmacy, Pharmacy Employees

Sözlü Sunum

Erken Çocukluk Dönemi İletişim Bozukluklarında İndirekt Müdahalenin Etkisi

Uzman Özge Orak¹ , Uzman Hale Hançer¹ , Doç.Dr. Suna Yılmaz¹

¹Ankara Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Odyoloji, Denge, Dil ve Konuşma Bozuklukları Tanı ve Rehabilitasyon Merkezi

Özet

Bebeklik/ çocukluk çağında görülen iletişim bozuklukları, diğer gelişimsel problemlerle kıyaslandığında en yaygın görülen gelişimsel bozukluklardandır, önlenmesi ve/veya rehabilitasyonunda erken müdahale önem arz etmektedir. 0-3 yaş döneminde iletişim bozuklukları için riskli grupta olan bebek/çocukların ailelerine yönelik danışmanlık hizmeti verilmesi ve iletişim becerilerindeki gelişimin incelenmesidir. Çalışmamız Etik Kurul tarafından onaylandıktan sonra çalışmaya katılmayı kabul eden katılımcılardan onam alınmıştır. Bebek/çocukların değerlendirilmesinde Ankara Gelişim Tarama Envanteri (AGTE), ve araştırmacılar tarafından hazırlanan değerlendirme formları kullanılmıştır. Değerlendirme formları sonucu çocuğun yetersiz kaldığı iletişim alanlarının desteklenmesi için indirekt yöntem olarak ailelere danışmanlık hizmeti verilmiştir. Bu danışmanlık hizmetinde ipucu sunma, bekleme süreli eğitim, milieue teaching yöntemlerinin kullanımı ailelere gösterilmiştir. Katılımcılar 15 günde 1 defa takip edilmiş, 3 ay sonra tekrar AGTE ile değerlendirilerek müdahale öncesi- sonrası skorlar karşılaştırılmıştır. Devam etmekte olan çalışmamıza şimdiye kadar 17 bebek/çocuk (6 K ve 11 E) ve anneleri katılmıştır. Elde edilen verilerin analizi sonucunda annelerin yaş ortalaması 30.41 yaş bulunmuş, büyük bir kısmının eğitim düzeyinin üniversite ve üstü (%47.1) olduğu belirlenmiştir. Mesleklerine göre dağılımları; ev hanımlığı (41.2) ve kamu kurumunda memurluk şeklindeyken, sosyo-ekonomik düzeyleri orta (29.4), orta-üst (23.5) ve üst (47.1) olarak belirlenmiştir. Bebek/çocukların yaş ortalaması 31.3 ay olarak bulunmuştur. Bebek/çocukların müdahale öncesi ve 3 aylık indirekt müdahale sonrası değerlendirme skorları değerlendirildiğinde; müdahale sonrası AGTE skorlarının anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür (p <.05). Erken çocukluk döneminde görülen iletişim bozukluklarında indirekt müdahale etkin bir şekilde uygulandığında olumlu sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken Müdahale, Dil ve Konuşma Bozuklukları, Aile Eğitimi, Danışmanlık

Effect of Indirect Intervention in Early Childhood Communication Disorders

Abstract

Communication disorders (CD) in infancy/childhood are among the most common developmental disorders compared to other developmental problems, and early intervention is important in prevention and/or rehabilitation. Counselling services for the families of infants/children who are in risky group for CD in 0-3 years old and examining the development of communication skills. After our study was approved by the Ethics Committee, consent was obtained from the participants who agreed to participate in the study. Ankara Development Screening Inventory (AGTE) and evaluation forms prepared by researchers were used in the evaluation of infants/children. As a result of the evaluation forms, counseling services were provided to families as indirect method to support the areas of communication in which the child was insufficient. In this consulting service, the use of clues, waiting-time training, milieu teaching methods has been shown to families. The participants were followed by 15-day periods, 3 months later evaluated again with AGTE and the scores before-after the intervention were compared. So far, 17 babies/children (6 W and 11 M) and their mothers have participated in our ongoing study. As a result of the analysis of the data obtained, the average age of mothers was 30.41 years old, and the majority of the education level was found to be university and above (47.1%). The distribution according to their professions are housewife (41.2%) and civil service in the public institution (41.2%), whereas the socio-economic status of mothers were distributed as medium (29.4%), middle upper (23.5%), and upper (47.1%). The average age of infants/children was 31.3 months. When the evaluation scores of infants/children before intervention and after 3 months of indirect intervention are evaluated; AGTE scores were found to be significantly higher after intervention ($p < .05$). In the communication disorders seen in early childhood, when indirect intervention is applied effectively, it gives positive results.

Keywords: Early Intervention, Language and Speech Disorders, Family Education, Counseling

Sözlü Sunum

Kolon Kanseri Tanılı Hastalarda Kemoterapi Sürecinde Fizyoterapi Ev Programının Toksikite, Kas Kuvveti ve Endurans Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Fatma Büşra Bengüboz¹ , Doç.Dr. İlke Keser² , Arş.Gör. Merve Yasemin Tekbudak³ , Doç.Dr. Ozan Yazıcı⁴

¹Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Yüksek Lisans Programı

²Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

³Gazi Üniversitesi, Fen Fakültesi İstatistik Bölümü

⁴Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı Ankara

*Corresponding author: Fatma Büşra BENGÜBOZ

Özet

Konu: Kolon kanseri tanılı hastalarda kemoterapi döneminde evde uygulanan fizyoterapi programının etkisini belirlemektir Amaç: İlk defa kemoterapi uygulanan kolon kanseri tanılı hastalarda, 12 hafta süresince evde uygulanan fizyoterapi programının toksisite, kas kuvveti ve endurans üzerine etkisini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Medikal Onkoloji polikliniğinde kolon kanseri tanısı alan ve fizyoterapi ve rehabilitasyon bölümüne yönlendirilen hastalar, çalışma hakkında bilgilendirildi. Adjuvan kemoterapi(KT) uygulamaları (FOLFOX, XELOX) öncesinde gönüllü katılımcılar, randomize olarak kontrol ve müdahale grubuna ayrıldı. Hastaların yaş, boy, vücut ağırlığı kaydedildi. Hastaların ilk KT küründe ve 12. haftada KT'ye bağlı toksisite semptomları, kas, kuvveti ve enduransı sırası ile "NCI- Common Terminology Criteria for Adverse Events"(NCI-CTCAE), manuel kas testi ve 30sn kalk otur testi ile değerlendirildi. Tüm hastalara öneriler verilerek bilgilendirme yapıldı. Müdahale grubuna egzersizler uygulamaları öğretildi. Hastalar fizyoterapist tarafından düzenli takip edildi. Bulgular: Kontrol (n:5) ve müdahale (n:5) gruplarında sırası ile yaş aralıkları 61 (55-74) ve 59 (45-66) yıl, VKİ değerleri 27,75 (25,08-31,39) ve 23,66 (20,96-27,02) kg/m² idi. 12. hafta sonunda yorgunluk kontrol grubunda 1'den 2'ye ilerlerken müdahale grubunda 1'den 0'a azalmıştır (p>0.05). Gruplar karşılaştırıldığında müdahale grubundaki azalma anlamlıdır (p:0,18). İliopsoas kas kuvveti kontrol grubunda 4,5'dan 3,66'ya azalırken, müdahale grubunda 4'den 4,5'a doğru artış göstermiştir ve bu artış anlamlıdır (p:0,043). Quadriceps Femoris kas kuvveti değeri kontrol grubunda 5'den 4'e azalmış ve müdahale grubunda 5 değerinde sabit kalmıştır (p>0.05). Gruplar karşılaştırıldığında İliopsoas (p:0,08) ve Quadriceps Femoris (p:0,04) kaslarında kontrol grubunda kuvvet kaybı anlamlıdır. 30sn kalk otur testinde kontrol grubunda 10 (7-

12)'den 7 (5-10)'a gerilerken, müdahale grubunda 15 (10-18)'den 15 (11-18)'de sabit kalmıştır. Gruplar arasında endurans değişimindeki fark anlamlıdır (p: 0,17). Sonuç: Sınırlı verilere göre adjuvan kemoterapi döneminin ilk 12 haftasında uygulanan fizyoterapi ev programının yorgunluğu azaltmada, kas kuvvetini ve endurasını koruma ve artırmada, toksisiteye bağlı kemoterapi yan etkilerini azaltmada ve etkileri kontrol altında tutmada faydalı olabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri, Kas Kuvveti, Endurans, Toksikite

Investigation of the Effect of Physiotherapy Home Program On Toxicity, Muscle Strength and Endurance in the Chemotherapy Process in Patients With Colon Cancer

Abstract

Subject of the Study: To determine the effect of home physiotherapy program in chemotherapy period in patients with colon cancer.

Objective:To examine the effect of physiotherapy program, which is made as a home program for 12 weeks, on patients with colon cancer who have undergone chemotherapy for the first time on toxicity, muscle strength and endurance. **Material and Method:**Patients diagnosed with colon cancer at Gazi University Medical Faculty Hospital Medical Oncology and referred to the physiotherapy and rehabilitation department were informed about the study. Voluntary participants were randomly allocated as control and intervention group prior to adjuvant chemotherapy (CT) applications (FOLFOX, XELOX).Age, height, body weight of the patients were recorded. In the first CT cure of the patients and at the 12th week, CT-related toxicity symptoms, muscle strength and endurance were respectively evaluated by “NCI- Common Terminology Criteria for Adverse Events” (NCI-CTCAE), manual muscle test and 30-second sit-up test. All patients were informed by giving suggestion. Exercise practices were taught to the intervention group. The patients were followed up regularly by the physiotherapist. **Results:** In control (n: 5) and intervention (n: 5) groups age ranges were 61 (55-74) and 59 (45-66) years and BMI values of 27.75 (25.08-31.39) and 23.66 (20.96-27.02) kg/m². At the end of the 12th week, fatigue progressed from 1 to 2 in the control group and decreased from 1 to 0 in the intervention group (p> 0.05). When groups are compared, the decrease in the intervention group is significant (p: 0.18). While Iliopsoas muscle strength decreased from 4.5 to 3.66 in the control group, it increased from 4 to 4.5 in the intervention group, and this increase was significant (p: 0.043) Quadriceps Femoris muscle strength value decreased from 5 to 4 in the control group and stayed constant at 5 in the intervention group (p> 0.05). Comparing the groups the loss of strength of Iliopsoas (p: 0.08) and Quadriceps Femoris (p: 0.04) muscles

was significant in the control group. In the 30s sit-up test, it decreased from 10 (7-12) to 7 (5-10) in the control group, it remained constant in at 15 the intervention group. The difference in endurance change between groups is significant (p: 0.17). Conclusion: According to the limited data, the physiotherapy home program, which was applied in the first 12 weeks of the adjuvant chemotherapy period, was found to be useful in reducing fatigue, protecting and increasing muscle strength and induration, reducing and controlling toxicity-related chemotherapy side effects.

Keywords: Colon Cancer, Muscle Strength, Endurance, Toxicity

Sözlü Sunum

Kuvvet Antrenmanında Farklı Antrenman Sayısı Uygulayan Bireylerin Bazı Fiziksel ve Performans Özelliklerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Ali Erdem Ciğerci¹ , Anıl Ay¹

¹Kastamonu Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada haftalık uygulanan kuvvet antrenman sayısının sporcu ve sedanter bireyler üzerinde oluşturduğu fiziksel ve fizyolojik etkilerin, grup içi değişim esas alınarak araştırılması amaçlanmaktadır. Çalışmaya haftada dört gün antrenman yapan 8, haftada bir gün antrenman yapan 8 ve hiç antrenman yapmayan 8 olmak üzere toplam 24 kişi katılmıştır. Antrenman grupları haftalık belirlenen sayıda 6 hafta süren kuvvet antrenmanı uygulamışlar, tüm gruplara ön-test ve son-test olarak, fiziksel parametrede boy, vücut ağırlığı, vücut kütle indeksi, vücut yağ yüzdesi; performans parametresinde dikey ve yatay sıçrama, 10-20 mt sprint ve 1 maksimum tekrar kuvvet testleri uygulanmıştır. İstatistiksel analizler SPSS 23.0 programında gerçekleştirilmiştir. Gruplara ilişkin tanımlayıcı analizlerden sonra grup içi değişimin analizi iki bağımlı değişken testi olan Wilcoxon t testi ile yapılmış ve anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Grup içi değişim analizleri sonucunda haftada dört gün antrenman grubunda sadece 10 mt sprint ve lat pull down ölçümlerinde, haftada bir gün antrenman grubunda vücut yağ yüzdesi, kuvvet ve sprint ölçümlerinde anlamlı farklılık görülürken, hiç antrenman yapmayan grupta ise herhangi bir parametrede anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Sonuç olarak, haftada dört gün antrenman yapan bireylerin daha önceden de bu spora devam ettiği düşünüldüğünde grup içi değişimin anlamlı olmaması beklenirken, bir gün antrenman yapan grubun, spor yaşı da dikkate alındığında, vücut geliştirme antrenmanına çok iyi bir şekilde adapte olduğu söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: German Volume Training, Haftalık Antrenman Sayısı, Kuvvet

The Comparison of Some Physical and Performance Characteristics of Individuals Who Apply Different Training Number in Strength Training

Abstract

In this study, it is aimed to investigate the physical and physiological effects of weekly strength training number on athletes and sedentary individuals based on intra-group change. A total of 24 people participated in the study, 8 of whom worked out four days a week, 8 of whom worked out once a week and 8 of whom did not train at all. The training groups applied 6 weeks of strength training in a specified number of weeks, as a pre-test and post-test to all groups, height, body weight, body mass index, body fat percentage in the physical parameter; vertical and horizontal jump, 10-20 mt sprint and 1 maximum repetition tests were applied in the performance parameter. Statistical analyzes were carried out in SPSS 23.0 program. After the descriptive analysis of the groups, the analysis of intra-group change was executed with the Wilcoxon t test, which is the two dependent variable tests, and the significance level was accepted as $p < 0.05$. As a result of the intra-group change analysis, only 10 mt sprint and lat pull down measurements were seen as statistically significant in the training group four days a week, whereas there was no significant difference in any of the parameters in the group that did not train at all. As a result, considering that the individuals who train four days a week have continued the training before, it is expected that the intra-group change will not be significant, and it can be said that the group who train one day is very well adapted to the bodybuilding training when their sport age is taken into account.

Keywords: German Volume Training, Weekly Training Number, Strength

Sözlü Sunum

Osmanlı Devleti'nde Karantina Teşkilatlanması (Menteşe Sancağı Örneği)

Dr. Öğretim Üyesi Arzu Baykara Taşkaya¹

¹Dumlupınar Üniversitesi

Özet

Karantina, bulaşıcı bir hastalığa maruz kaldığına dair şüphe edilen insan ve hayvanları, hastalığın en uzun kuluçka devresinde eşit bir süre kimse ile temas ettirmeyerek alınan önlemsel faaliyetlerin tümü, sağlık yalıtımıdır. Osmanlıda halkın hastalıklara karşı bakış açısı oldukça kadercidir. Hastalıklarla mücadele için uygulamaya koyulan karantinaya halk pek sıcak bakmamıştır. Mentese Sancağı'nda insanlarda görülen bulaşıcı hastalıkların çeşitliliğinin fazla olduğunu görüyoruz. Veba, kolera, tifo, çiçek hastalıkları bunlardan başlıcalarıdır. Hastalıklarla mücadele için gerek Aydın Vilâyeti'nde gerekse Mentese Sancağı'nda büyük çaba gösterilmiştir. Bunun yanında savaşlar ve yetersiz beslenme, bataklıklar nedeniyle hastalıkların daha da arttığını görüyoruz. Başta İstanbul olmak üzere XIX. yüzyılda karantinalar kurulmaya başlanmıştır. Aydın Vilayeti'nde yer alan Mentese Sancağı'nda, XIX. yüzyılda toplamda 15 adet karantina vardır. Bunlardan en önemlileri Bodrum, Milas, Marmaris ve Mekri (Fethiye) karantinalarıdır. Muğla Sancağı'nın kazâ'larında Muğla merkezle beraber Gökabad, Yerkesi, Dadya(Datça),Tarahiye, Marmaris , Mandalyat, Milas, Saravalos, Bodrum, Germe, Karaabad, Tavas, Mekri(Fethiye), Pınaz(Dalaman) ve Köyceğiz'de karantina vardır. Yazımızda Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde bulunan belgeler ışığında Mentese Sancağı karantinalarının faaliyetlerine değindik. Karantinalar, Mentese Sancağı'nda aynı zamanda şehrin kontrol mekanizması olarak da görev yapmıştır. Karantinaların kurulması az da sağlık şartlarına önem verildiğinin bir kanıtıdır. Karantinaların Avrupa'da kurulmaya başlanmasından hemen sonra Osmanlı Devleti'nde de uygulandığını görürüz. Batı Anadolu'da Aydın Vilayeti'nde uygulamaya başlanan karantina uygulamaları, Osmanlı Devleti'nin birçok kurumu gibi, maalesef belirli bir kurumsallıktan yoksundur.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler:Aydın Vilayeti, Mentese Sancağı , Hastalık, Karantina, Dezenfeksiyon

Quarantine Organization in the Ottoman State (Example of Menteşe Sanjak)

Abstract

Quarantine is the health isolation of all the precautionary actions taken in contact with the suspected human and animals exposed to an infectious disease by not contacting anyone for a period equal to the longest incubation period of the disease. The view of the people against the diseases in the Ottoman Empire is quite fatal. Even the quarantine, which was put into practice in order to fight against diseases, was not very hot. In the Menteşe Sanjak, we see that the diversity of infectious diseases seen in humans is high. Plague, cholera, typhoid, flower diseases are the main ones. Great efforts have been made to combat diseases in Aydın Province and Menteşe Sanjak. Besides, we see that diseases are increased due to wars and malnutrition and marshes. We see that quarantine started to be established in İstanbul at the 19th century. In Menteşe Sanjak, located in Aydın Province at the 19th century .There are a total of 15 quarantine In Menteşe Sanjak, XIX. In the 15th century there are 15 quarantine in total. The most important of these are Bodrum, Milas, Marmaris and Mekri (Fethiye). There are quarantineis that Muğla Sanjak of Muğla with the center of Gökabad, Yerkesi, Dadya (Datça), Tarahiye, Marmaris , Mandalyat, Milas, Saravalos, Bodrum, Germe, Karaabad, Tavas, Mekri (Fethiye), Pırnaz (Dalaman) and Köyceğiz. In our article, we touched on the activities of the Menteşe Sanjak quarantines in the light of the documents in the Prime Ministry Ottoman Archive. Quarantines also served as the control mechanism of the city at the Menteşe Sanjak. The establishment of quarantines is a testament to the importance given to health conditions. We see that quarantines were implemented in the Ottoman State right after the establishment of Europe. Unfortunately, like the many institutions of the Ottoman State, quarantine practices, which have started to be implemented in Aydın Province in Western Anatolia, are unfortunately lacking a certain institutionalism.

Keywords: Key Words: Aydın Province, Muğla Sanjak, Diseases, Quarantine,cure

Makale id= 1

Sözlü Sunum

Vuca Dünyasında Sağlık Kurumları ve Adaptif Liderlik

Dr. Mevlüt Karadağ¹

¹Kara Kuvvetleri Personel Başkanlığı
*Corresponding author: Mevlüt KARADAĞ

Özet

ÖZ Küreselleşen dünyada, özellikle son birkaç yıl içerisinde her alanda büyük yenilikler yaşanmakta, değişim ve dönüşüm rüzgârları esmektedir. Yapay zekâ başta olmak üzere her alandaki teknolojik gelişmeler, artan rekabet koşulları, gün be gün değişen politik ve siyasi dengeler, insanların gelişen, değişen ve farklılaşan istek ve beklentileri, artan bilgi bombardımanı ve bilgiye sınırsız ulaşım, ekonomik ve toplumsal yaşamdaki istikrarsızlık gibi birçok faktör, üzerinde yaşadığımız dünyayı VUCA dünyası olarak nitelendirilen değişken, belirsiz, kompleks ve anlaşılabilir bir hale getirmiştir. VUCA dünyasının bu özellikleri, ölçeğine ve sektörüne bakmaksızın tüm kurumları yakından etkilemektedir. Sağlık hizmetleri açısından bakıldığında, Dünya nüfusunun giderek artması ve ortalama yaşam sürelerinin yükselmesi ile birlikte, ülkeler sağlık sistemlerini güçlendirmek, sağlık teknolojilerini geliştirmek ve bu amaçla sağlığa özel yatırımları artırmak, sağlık hizmetlerine erişimi iyileştirerek, sağlığı sürdürülebilir kılmak adına ulusal ve uluslararası düzeyde atılımlar yapmaya başlamışlardır. Ancak, sağlık kurumlarının VUCA dünyasında ayakta durabilmesi veya uyum sağlayabilmesinde adaptif liderliğin önemli olduğu değerlendirilmektedir. Yapılan bu çalışma ile sağlık kurumları için VUCA dünyasını tanımlamak ve VUCA dünyasında sağlık kurumlarını başarıya ulaştırabilecek adaptif liderlik kavramı hakkında bilgi vermek amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında, sağlık kurumları açısından VUCA dünyası ve adaptif liderlik kavramları teorik olarak tartışılmış ve literatür çalışmasının sonunda sağlık yöneticilerine önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Vuca Dünyası, Adaptif Liderlik, Sağlık İşletmeleri.

Health Care Organizations in World of Vuca and Adaptive Leadership

Abstract

In the globalized world, especially in the last few years, great innovations have been experienced in every field and winds of change and transformation are blowing. Many factors such as technological developments in every field, especially artificial intelligence, increasing competition conditions, changing political and political balances day by day, developing, changing and differentiating demands and expectations of people, increasing information bombardment and unlimited access to information, instability in economic and social life, the world we live on makes the VUCA world variable, uncertain, complex and ambiguity. These characteristics of the VUCA world have an impact on all businesses regardless of scale and sector. From the perspective of the health care services, by increasing the population of the world and increasing the life expectancy, countries have started to take steps at national and international level in order to strengthen health systems, improve health technologies and increase health investments and to make health sustainable by improving access to health services. However, it is considered that adaptive leadership is important for health care organizations to survive or adapt to the VUCA world. With this study, it is aimed to define the VUCA world for health care organizations and to give information about the concept of adaptive leadership that can lead to success in health care organizations in VUCA world. Within the scope of the study, VUCA world and adaptive leadership concepts were discussed theoretically and recommendations were made to health managers at the end of the literature study.

Keywords: Vuca World, Adaptive Leadership, Health Care Organizations.

Sözlü Sunum

XIX. Yüzyıl Osmanlı Devleti'nde Salgın Hastalıklar ve Tedavi Yöntemleri (Menteşe Sancağı Örneği)

Dr. Öğretim Üyesi Arzu Baykara Taşkaya¹

¹Dumlupınar Üniversitesi
*Corresponding author: arzu

Özet

İnsanoğlunun ortaya çıktığı ilk zamanlardan beri hastalıklar peşini bırakmamıştır. Osmanlı toplumu hastalıklara karşı kadercidir. Hastalıkların Allahağdan geldiğine inanmıştır. Karantinanın ilk kurulma aşamasında halktan tepki geldiğini de biliyoruz. Osmanlı 'da Veba, Kolera, Çiçek, Suçiçeği, Kızıl, Kızamık, Dusenteriya-yı Müntin(Dizanteri), Yılcık, Difteri, Hummâ yı Tifoid(Tifo), Hummâ -yı Nemşi, Hummâ -yı Nifasi, Boğmaca Öksürüğü, Sillürrie, İltihab-ı sehaya-yı dimağı-i şevki-i müstevli, kuduz hastalıkları çok önemli salgınlar yaratmıştır. Osmanlı Devlet'nde hastalıkların yaygınlaşmasının en önemli sebebi hastahaneleşme oranının düşüklüğü ve buna bağlı olarak hekim sayısının azlığıdır. Hayvanlarda görülen hastalıklar "vebayı bakari" olarak verilmiştir. Bu hastalık yük hayvanlarında görülmemektedir. Bu hastalıkla mücadelede baytarlar görev yapmaktadır. Hayvanlar karantinaya alınarak tecrit edilir. Hayvanlardan birbirine geçen hastalık olan "vebayı bakarî" 'de, hasta hayvanların birbirine temas ettirilmemesi gerekir. Bununla beraber hayvanlarda oluşan telefata ise, hayvanların gömülmesi ve yakılması, telef olan hayvanların kireçli kuyulara atılarak üzerlerinin toprakla kapatılıp gömülmesi yoluyla temizlenmiştir. Devlet hayvan hastalıklarıyla mücadele etmek için uğraşmışsa da ;mücadelede oldukça yetersiz kalmıştır. Bu durumda baytar yetersizliği en önemli faktördür. Mentese Sancağı'nda görülen hayvan hastalıklarıyla mücadele için sürekli nizamnameler çıkarıldığını da biliyoruz.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Hastalıklar ,osmanlı Devleti , Aydın Vilayeti, Mentese Sancağı , Tedavi.

Epidemic Diseases and Treatment Methods in 19th Century Ottoman State (Example of Mentese Sanjak)

Abstract

Since the earliest times when mankind appeared, diseases have not stopped chasing. Ottoman society is destined for diseases. He believed that illnesses came from Allah. We also know that there was a public reaction during the initial establishment of the quarantine. Plague, Cholera, Flower, Chickenpox, Red, Measles, Dusenteriya-yı Müntin (Dizanteri), Yılcık, Difteri, Hummâ yi Tifoid (Tifo), Hummâ-yi Nemşi, Hummâ-yi Nifasi, Pertussis Cough, Sillür-rie , Inflammation-i sehaya-y dimağı-i şevki-i müstevli, rabies diseases have created very important epidemics. The most important reason for the spread of diseases in the Ottoman State is the low rate of hospitalization and consequently the number of physicians. Diseases seen in animals are given as "animals plague". This disease is not seen in cargo animals. The fighters are involved in the fight against this disease. Animals are quarantined and isolated. In "plague", which is an illness that crosses animals, sick animals should not be brought into contact. On the other hand, the waste that is formed in animals was cleaned by burying and burning the animals, throwing the waste animals into calcareous wells and covering them with soil. Although the state struggled to combat animal diseases, it was quite insufficient in the fight. In this case, the failure of the baytar is the most important factor. We also know that regular regulations have been issued to combat animal diseases in the Mentese Sanjak.

Keywords: Key Words: Diseases, Ottoman State, Aydın Province, Mentese Sanjak, Treatment.

Sözlü Sunum

Yaşlanmaya Bağlı İşitme Kaybının Sözel Akıcılık Skorlarına Etkisi

Uzman Hale Hançer¹ , Uzman Özge Orak¹ , Doç.Dr. Suna Yılmaz¹

¹Ankara Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Odyoloji, Denge, Dil ve Konuşma Bozuklukları Tanı ve Rehabilitasyon Merkezi

Özet

GİRİŞ: İşitme kaybı, dünya genelinde 360 milyondan fazla kişiyi etkileyen yaygın bir durumdur ve 50 yaş üstü bireylerde yaşam kalitesindeki düşüşe ek olarak, ruh hali ve bilişsel işlevlerde bozulmalara neden olmaktadır. Bu bağlamda sözel akıcılık testi ile sözcüksel saklama yeteneğinin değerlendirilmesi amaçlanarak yürütme işlevlerinin bilgisinin geri kazanımı ve işlenmesi hakkında bilgi sağlanmaktadır. Sözel akıcılık testlerindeki performans; sürdürülebilir dikkat, sözel zeka, semantik işleme için yeterliliği ve leksikal sistemin bütünlüğüne dayanmaktadır. **AMAÇ:** Dil edinimi sonrası sensörinöral işitme kayıplı ve işitme cihazı kullanmayan yaşlı bireylerin sözel akıcılık skorlarının kantitatif olarak analizini yapmaktır. **YÖNTEM:** Çalışmamız Etik Kurul tarafından onaylanmış, katılmayı kabul eden katılımcılardan onam alınmıştır. Katılımcıların tümü için demografik bilgi formu doldurulmuş, bilişsel durumlarını Montreal Bilişsel Değerlendirme Testi ile taranmış ve sözel akıcılık; fonemik, semantik, eylem, alterasyon, serbest akıcılık parametreleri ile değerlendirilmiştir. **BULGU:** Devam etmekte olan çalışmamızda; 11 erkek 6 kadın toplam 17 katılımcının verisi değerlendirilmiştir. Çalışmada katılımcıların yaş ortalaması 70.23 belirlenmiştir. Katılımcıların ortalama skorları fonemik akıcılık için 6.93 semantik akıcılık için 16.33, eylem akıcılığı için 9.13, alterasyon akıcılığı için 6.67, serbest akıcılık için 14.26 bulunmuştur. Literatürden elde edilen fonemik ve semantik akıcılık norm değerleriyle karşılaştırıldığında elde ettiğimiz verilerin akıcılık parametrelerinin düşük olduğu ve bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<.05$). Eylem, alterasyon, serbest akıcılık parametrelerine ilişkin literatürde norm değerler bulunmadığı için bu parametreler karşılaştırılamamıştır. **SONUÇ:** Çalışmamızda elde ettiğimiz veriler doğrultusunda işitme kayıplı bireylerin sözel akıcılık skorlarının anlamlı düzeyde düşük olduğu belirlenmiştir, ancak daha geniş katılımcı sayısı ile yapılacak çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, İşitme Kaybı, Yürütücü İşlev, Sözel Akıcılık

the Effect of Age-Related Hearing Loss On Verbal Fluency Scores

Abstract

INTRODUCTION: Hearing loss is a common condition affecting more than 360 million people worldwide and it has thought to cause impairments in mood and cognitive functions of people over 50 years of age in addition to decrease in quality of life. In this context, with the aim of evaluating the lexical storage ability by the verbal fluency test, information related to the recovery and processing of the knowledge of executive functions is provided. In addition, performance in verbal fluency tests is based on sustainable attention, verbal intelligence, adequacy of semantic processing and the integrity of the lexical system. **OBJECTIVE:** Quantitative analysis of verbal fluency scores of elderly individuals with sensorineural hearing loss and no hearing aid after language acquisition. **METHOD:** Our research was approved by the Ethics Committee and consent was obtained from the participants who agreed to participate. For all participants, the demographic information form was filled, their cognitive status was scanned by the Montreal Cognitive Evaluation Test, and verbal fluency; fonemic, semantics, action, alteration, free fluency parameters were evaluated. **RESULTS:** In our ongoing work; 11 men and 6 women and 17 participants were evaluated. The average age of the participants in the study was 70.23. The average scores of the participants were 6.93 for phonemic fluency, 16.33 for semantic fluency, 9.13 for action fluency, 6.67 for alteration fluency and 14.26 for free fluency. Fonemic and semantic fluency obtained from the literature compared to norm values, the fluency parameters of the data obtained were lower and this difference was found to be statistically significant ($p < .05$). These parameters could not be compared because there were no norm values in the literature on action, alteration, free fluency parameters. **CONCLUSION:** According to the data obtained in our study, it has been determined that the verbal fluency scores of individuals with hearing loss are significantly lower, but studies with the wider number of participants are needed.

Keywords: Aging, Hearing Loss, Executive Function, Verbal Fluency

Poster Sunum

Dismenoreli Bireylerde Ağrılı ve Ağrısız Durumlarda İkili Görev Performansı ve Dengenin İncelenmesi- Pilot Çalışma

**Öğr.Gör. Özge Barut¹, Doç.Dr. İlke Keser², Doç.Dr. Öznur Büyükturan³,
Dr. Öğretim Üyesi Selda Songur Dağlı⁴**

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Rektörlük

²Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon
Bölümü

³Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu

⁴Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD

*Corresponding author: Özge BARUT

Özet

Çalışmanın Konusu: Menstrüasyon döneminde yaşanan ağrının ikili görev performansı ve dengeye etkisini belirlemektir. Amaç: Dismenoreli bireylerde ağrılı ve ağrısız durumlarda ikili görev performansı ve dengenin incelenmesi ve aynı menstrüal fazlarda sağlıklı kontrollerle karşılaştırarak ağrıya bağlı değişikliklerin belirlenmesi amaçlandı. Yöntem: Dismenore tanısı olan (n:3) ve olmayan (n:3) bireyler, bir menstrüal siklus boyunca takip edilerek, menstrüasyon ve ovulasyon fazlarında kognitif ve denge değerlendirmeleri yapıldı. Bireylerin ovulasyon dönemleri, tükürükten ovulasyon testi ile saptandı. Menstrüal ağrı şiddeti Vizüel Analog Skalası (VAS) ile belirlendi. Menstrüasyon ve ovulasyon dönemlerinde, denge performansı Biodex Balance System ile statik zeminde(SZ) ve hareketli zeminde (HZ) ayakta dururken, gözler açık (GA) ve kapalı (GK) durumda değerlendirildi. İkili görev performansı, denge görevleri sırasında verilen 3'er 3'er geri sayma görevi ile belirlendi. İkili görev sırasında kognitif performansın nasıl etkilendiğini yorumlayabilmek için geri sayma görevi tek başına ve farklı konumlardaki dengeyi korumaya çalışırken ikinci bir görev olarak talep edilerek skorları kaydedildi. Bulgular: Menstrüasyon sırasındaki ağrı şiddeti 6.25 (6-7.5) ve 0 (0-1.7) cm aralığında idi ve gruplar arasında bu farkın anlamlı olduğu belirlendi (p: 0,04). Kognitif testte dismenore olan grupta 13 (12-30), olmayan grupta 16 (12-21) doğru cevap elde edildi ancak gruplar arasında fark saptanmadı (p>0,05). Farklı denge koşullarında ve tek başına gerçekleştirilen kognitif görev performansları kıyaslandığında dismenore olan ve olmayan gruplar arasında fark yoktu (p>0,05). İkili görev performansı sırasında kognitif testteki doğru cevap sayısında sadece GA, HZ koşulunda anlamlı azalma saptandı (p: 0,02). Dismenoreli grupta menstrüasyon ve ovulasyon fazları arasında SZ, GA ve SZ, GK koşullarında mediolateral denge değerlerinde anlamlı fark vardı (p: 0,04). Sonuç: Sınırlı sayıda katılımcının verilerini içeren bu pilot çalışmanın verilerine göre, dismenoreli bireylerin özellikle menstrüasyon fazında mediolateral dengelerinin etkilendiği ve dismenoresi olan

bireylerin dismenoreesi olmayan bireylere göre kognitif fonksiyonlarını devam ettirirken GA, HZ denge koşulunda yaralanma riskinin daha fazla olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: İkili Görev, Denge, Dismenore, Ağrı, Menstrüal Döngü

Investigation of Dual Task Performance and Balance in Painful and Painless Conditions in Individuals with Dysmenorrhea - A Pilot Study

Abstract:

Subject:The subject of the study is to determine the effect of pain experienced in menstrual period on dual task performance and balance.**Objective:**It was aimed to examine dual task performance and balance in painful and painless conditions in individuals with dysmenorrhoea and to determine pain-related changes by comparing them with healthy controls in the same menstrual phases.**Methods:**Individuals with(n:3) and without(n:3) diagnosis of dysmenorrhea were followed through a menstrual cycle, and cognitive and balance evaluations were made in the menstruation and ovulation phases.Ovulation periods of the participants were determined by ovulation test from saliva.The severity of menstrual pain was determined by the Visual Analogue Scale(VAS).During the menstruation and ovulation periods, the balance was evaluated with the Biodex Balance System on static ground(SG) and dynamic ground(DG) while eyes open(EO) and closed(EC) state.Dual task performance was evaluated with the 3-by-3 countdown task given during balance tasks.To interpret how cognitive performance was affected during the dual task, the countdown task was demanded as a second task alone and trying to maintain balance in different positions, and scores were recorded.**Results:**Pain intensity during menstruation ranged between 6.25(6-7.5) and 0(0-1.7) cm respectively, and this difference was found to be significant between the groups(p:0.04).In the cognitive test, 13(12-30) answers in the group with dysmenorrhoea and 16(12-21) answers in the non-group were correct, but there was no difference between the groups(p>0.05).When the cognitive task performances that performed under different balance conditions and alone were compared, there was no difference between the groups with and without dysmenorrhea(p>0.05).During the dual task performance, the number of correct answers in the cognitive test showed a significant decrease in only the EO and DG condition(p:0.02).In the dysmenorrhea group, there was a significant difference between the phases in mediolateral balance values under SG, EO and SG, EC conditions(p:0.04).**Conclusion:**According to the data of this pilot study, which includes the data of a limited number of participants it can be said that the mediolateral balances of the individuals with dysmenorrhea are affected, especially in the menstruation phase, and that individuals with dysmenorrhoea have a higher risk of injury in EO, DG balance condition while maintaining cognitive functions compared to individuals without dysmenorrhea.

Keywords: Dual task, balance, dysmenorrhea, pain, menstrual cycle

Poster Sunum

İdiopatik Parkinson Hastalarında Lumbosakral Mobilizasyonun Yürüyüş ve Fonksiyonel Mobilite Üzerine Akut Etkisinin İncelenmesi: Pilot Çalışma

Araştırmacı Büşra Seçkinoğulları¹, Dr. Öğretim Üyesi Ayla Fil Balkan¹, Prof.Dr. Songül Aksoy², Dr. Öğretim Üyesi Gül Yalçın Çakmaklı³, Prof.Dr. Bülent Elibol³

¹Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü, Ankara

³Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Ankara

Özet

Amaç: Lumbal bölge Parkinson hastalarında postüral bozukluklar, bradikinezi ve aksiyal rijiditedeki artış gibi nedenlerle hareketliliğini yitirmektedir. Bu durum hastaların yürüyüşüne ve yatakta dönme, oturmaya gelme, ayakta durma, yön değiştirme gibi fonksiyonel mobilite düzeyine olumsuz olarak yansımaktadır. Bu bilgiler ışığında planladığımız çalışmanın amacı, idiyopatik Parkinson hastalarında lumbosakral mobilizasyonun yürüyüş ve fonksiyonel mobilite üzerine akut etkisini araştırmaktır. Yöntemler: Çalışmaya yaş ortalamaları 63,3±6,79 yıl olan 20 Parkinson hastası dahil edildi. Bireyler çalışma ve kontrol grubu olarak ikiye ayrıldı. Her iki gruptaki bireylerin demografik ve klinik özellikleri kaydedildi. Ayrıca Dinamik Yürüme İndeksi (DGI) ile yürüyüş, Modifiye Parkinson Aktivite Ölçeği (MPAS) ile de fonksiyonel mobilite düzeyi belirlendi. Bir hafta sonra tedavi grubuna 10 dakikalık lumbosakral mobilizasyon uygulandı ve yürüyüş ile fonksiyonel mobilite düzeyi tekrar değerlendirildi. Kontrol grubunda ise herhangi bir müdahale yapılmaksızın ölçümler tekrarlandı. Sonuçlar: İlk değerlendirmede iki grup arasında demografik-klinik özellikler, yürüyüş ve fonksiyonel mobilite açısından fark olmadığı görüldü ($p > 0,05$). İkinci değerlendirmelerde ise gruplar arasında MPAS ve DGI skorları bakımından istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu, tedavi grubunun daha iyi skorlar elde ettiği görüldü ($p < 0,05$). Tartışma: Çalışmamızda tek seanslık lumbosakral mobilizasyonun yürüyüş ve fonksiyonel mobiliteyi olumlu yönde etkilediğini belirledik. Bu durum Parkinson hastalarında lumbosakral mobilizasyonunun gövde hareketliliğini artırarak yürüyüşü ve fonksiyonel mobiliteyi arttırmış olmasından kaynaklanmış olabilir. Bu çalışma, idiyopatik Parkinson hastalarında lumbosakral mobilizasyonun yürüyüş ve fonksiyonel mobilite üzerine akut etkilerinin incelendiği ilk çalışmadır. Bu bağlamda çalışmamızın mobilizasyonun uzun süreli etkilerinin inceleneceği ileriki çalışmalara öncü olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik Parkinson Hastalığı, Lumbosakral Mobilizasyon, Aksiyal Rijidite, Yürüyüş, Fonksiyonel Mobilite

The Acute Effect of Lumbosacral Mobilization On Gait and Functional Mobility in Idiopathic Parkinson Patients: A Pilot Study

Abstract

Background: Lumbal region loses its mobility in Parkinson patients due to postural impairments, bradykinesia, and increase in axial rigidity, etc. This situation adversely affects gait and level of functional mobility such as turning in bed, sitting, turning while standing. The aim of the study we planned in the light of this information was to investigate the acute effect of lumbosacral mobilization on gait and functional mobility in idiopathic Parkinson patients. Methods: Twenty Parkinson's patients with a mean age of 63.3 ± 6.79 years were included in the study. Individuals were divided into two as treatment and control groups. Demographic and clinical characteristics of individuals in both groups were recorded. In addition, gait was assessed with Dynamic Gait Index (DGI) and functional mobility level Modified Parkinson Activity Scale (MPAS). One week later, 10-minute lumbosacral mobilization was applied to the treatment group then walking and functional mobility were re-evaluated. In the control group, measurements were repeated without any intervention. Results: In the baseline evaluation, there was no difference between the two groups in terms of demographic-clinical features, gait and functional mobility ($p > 0.05$). In the final evaluation, it was seen that there was a statistically significant difference between the groups in MPAS and DGI scores, and the treatment group achieved better scores ($p < 0.05$). Discussion: In our study, we determined that single-session lumbosacral mobilization positively affects gait and functional mobility. This may be due to the fact that lumbosacral mobilization in Parkinson's patients increased trunk mobility and increased gait and functional mobility. This research is the first study to investigate the acute effects of lumbosacral mobilization on gait and functional mobility in idiopathic Parkinson's patients. In this context, we think that our study will be a pioneer in future studies that will examine the long-term effects of mobilization.

Keywords: Idiopathic Parkinson's Disease, Lumbosacral Mobilization, Axial Rigidity, Gait, Functional Mobility

Poster Sunum

İdiopatik Parkinson Hastalarında Servikal Mobilizasyonun Denge Üzerine Akut Etkisinin İncelenmesi: Pilot Çalışma

Arş.Gör. Ayşenur Şıkşık¹, Dr. Öğretim Üyesi Ayla Fil Balkan², Prof.Dr. Songül Aksoy³, Dr. Öğretim Üyesi Gül Yalçın Çakmaklı⁴, Prof.Dr. Bülent Elibol⁴

¹Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Çankırı

²Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara

³Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü, Ankara

⁴Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Ankara

Özet

Amaç: Proprioseptörler açısından oldukça zengin olan servikal bölge vestibüler, görsel ve somatosensöriyal afferent bilginin integrasyonunda ve postüral reflekslerin ortaya çıkmasında önem arz etmektedir. Bu bölgedeki duyuşal uyarımı artırmanın, denge üzerine olumlu etkisini öngörerek planladığımız bu çalışmanın amacı; idiyopatik Parkinson hastalarında servikal mobilizasyonun denge üzerine akut etkisini incelemektir. **Yöntem:** Çalışmaya yaş ortalamaları $63,80 \pm 7,33$ yıl olan 20 Parkinson hastası dahil edildi. Bireyler kontrol ve tedavi olmak üzere iki gruba ayrıldı. Demografik ve klinik özellikleri kaydedildikten sonra bireylerin dengeleri fonksiyonel uzanma testi, tandem duruş testi ve Duyusal İntegrasyon ve Dengenin Klinik Değerlendirmesi Testi (CTSIB) kullanılarak değerlendirildi. Her iki gruba bireylerin ihtiyacına göre şekillendirilmiş ev programı verildi. İlk değerlendirmeden bir hafta sonra tedavi grubuna 10 dakika süre ile servikal mobilizasyon uygulandı ve çalışma kapsamındaki değerlendirmeler tekrar edildi. Kontrol grubunda ise ek bir uygulama yapılmaksızın yalnızca değerlendirmeler tekrar edildi. **Sonuç:** İlk değerlendirmede grupların demografik özellikler, klinik bulgular ve denge bakımından homojen oldukları görüldü ($p>0,05$). Uygulama sonrasında gruplar karşılaştırıldığında ise fonksiyonel uzanma mesafesi, tandem duruş süresi ve CTSIB salınım skorları ($p<0,05$) bakımından tedavi grubunun kontrol grubuna göre daha fazla gelişme gösterdiği görüldü. **Tartışma:** Çalışmamız, servikal mobilizasyonun Parkinson hastalarında denge üzerine akut bir etkisinin olduğunu göstermiştir. Mobilizasyon servikal bölgedeki proprioseptörleri aktive ederek dengenin duyuşal komponentlerini desteklemiş; yumuşak doku ve kemik yapıların dizilimlerini değiştirerek oluşturduğu geri-bildirim ile denge reaksiyonları üzerinde akut bir değişime neden olmuş olabilir. Sonuçlarımız, servikal mobilizasyonun Parkinson hastalarında dengenin geliştirilmesini amaçlayan tedavi programına katkı sağlayabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: İdiopatik Parkinson Hastalığı, Servikal Mobilizasyon, Denge

The Acute Effect of Cervical Mobilization On Balance in Idiopathic Parkinson's Patients: A Pilot Study

Abstract

Background: The cervical region, which is very rich in proprioceptors, is important in the integration of vestibular, visual and somatosensory afferent information and the emergence of postural reflexes. The aim of this study, which we planned by predicting the positive effect of increased sensorial stimulation in this region on balance; is to investigate the acute effect of cervical mobilization on the balance in idiopathic Parkinson patients. Method: The study included 20 Parkinson's patients with a mean age of 63.80 ± 7.33 years. Individuals were divided into two groups as control and treatment. After the demographic and clinical features were recorded, the balance of the individuals was evaluated using the functional reach test, tandem test and the Clinical Test of Sensory Integration and Balance (CTSIB). All patients were given a home program tailored to the needs of individuals. One week after the first evaluation, cervical mobilization was applied to the treatment group for 10 minutes and the balance assessments were repeated. The balance of the control group was re-evaluated without any additional application. Results: In the first evaluation, the groups were homogeneous in terms of demographic characteristics, clinical findings and balance ($p > 0,05$). When the groups were compared after the intervention, it was seen that the treatment group showed more improvement according to the control group in functional reach distance, time in tandem position and CTSIB oscillation scores ($p < 0.05$). Discussion: Our study showed that cervical mobilization has an acute effect on balance in Parkinson's patients. Mobilization may encourage the sensory components of balance by activating proprioceptors in the cervical region, produce an acute change on balance reactions with feedback generated by changing the alignment of soft tissue and bone structures. Our results suggest that cervical mobilization may contribute to the treatment programs aimed to improve balance in Parkinson's patients.

Keywords: Idiopathic Parkinson's Disease, Cervical Mobilization, Balance

Makale id= 10

Sözlü Sunum

Dr Zeynep Eylül Ercan¹

¹Hitit Univeristy Corum Hospital

*Corresponding author: Zeynep Eylül Ercan

Özet

Anahtar Kelimeler: Hypertension, Contrast Sensitivity, Vascular Diseases

Effect of Diabetes Mellitus on Contrast Sensitivity Measurement

Abstract

Introduction: Diabetes mellitus is one of the most common chronic illnesses. Diabetes affects the normal function of the retinal neurons with both vascular and metabolic factors playing a role in its pathogenesis.¹ It has been demonstrated that diabetic patients can exhibit evidence of abnormal central vision before the development of either overt retinopathy or a reduction in visual acuity.²

Contrast sensitivity (CS), an important measure of visual function, is the ability to detect a difference between the luminance of an object and its background. It can be used as an early index of changes in retina and optic nerve damage, that are not demonstrated by measurements of visual acuity.³ CS tests usually involve letters of a fixed size, which gradually become lighter through the test, until they are almost identical to background and impossible to detect. Various mobile electronic device-based CS tests have been studied and developed (PeekCS, Variable CS of King-Devic, Kybervision,) with comparable results with the gold standard Pelli-Robson test.⁴

In a patient with diabetes, contrast sensitivity may be reduced even before the development of diabetic retinopathy and even when the visual acuity is normal. Hence measuring contrast sensitivity may be a useful tool for early detection of abnormalities in retinal functions in diabetics.

The purpose of this study was to measure the contrast sensitivity in adults with Type 2 Diabetes Mellitus without retinopathy and to compare it with age matched controls.

Methods and Results: Patients from the Hitit University Ophthalmology Clinic with diagnosed DM for 1 to 10 years were asked to perform iPad -"Interactive number and letter Contrast Chart" binocularly at their best corrected visual acuity. Subjects had no ophthalmological pathologies. DM group (Group 1) had 40 patients (18 male/22 female). Control group representing the normal population (Group 2) had 40 patients (21 male/19 female). There was no statistical difference between age and gender ($p=0.967$ and $p=0.508$ respectively). With Group 1 mean Contrast sensitivity logarithmic value at $2,002\pm 0,156$ and control group LogCS at $1,99\pm 0,150$; no statistical difference was found between groups ($p=0.896$).

Conclusions : The retina has been traditionally considered the most easily accessible window to study systemic microcirculation, thus allowing direct observation in vivo microvascular damage.⁵ Loss in contrast sensitivity can be considered as the consequence of functional disturbances at the retina or of the postretinal neuronal pathways.⁶

Therefore, although we had not found any difference in CS values between groups, further studies with longer durations might show CS measurements are affected in patients with systemic vascular diseases.

Keywords: Diabetes mellitus, Contrast Sensitivity, Optic nerve

References

1. Khosla PK, Talwar D, Tewari HK. Contrast sensitivity changes in background diabetic retinopathy. Canadian journal of ophthalmology Journal canadien d'ophtalmologie. 1991;26(1):7-11.
2. Misra S, Saxena S, Kishore P, Bhasker SK, Misra A, Meyer CH. Association of contrast sensitivity with LogMAR visual acuity and glycosylated hemoglobin in non-insulin dependent diabetes mellitus. J Ocul Biol Dis Infor. 2010;3(2):60-3
3. Owsley C. Contrast sensitivity. Ophthalmol Clin North Am. 2003;16:171–177
4. Lin TP, Rigby H, Adler JS, Hentz JG, Balcer LJ, Galetta SL, et al. Abnormal visual contrast acuity in Parkinson's disease. Journal of Parkinson's disease. 2015;5(1):125-30.
5. Cheung, Carol & Ikram, Kamran & Sabanayagam, Charumathi & Wong, T-Y. (2012). Retinal Microvasculature as a Model to Study the Manifestations of Hypertension. Hypertension. 60. 1094-103. 10.1161/HYPERTENSIONAHA.111.189142.
6. Misra S, Saxena S, Kishore P, Bhasker SK, Misra A, Meyer CH. Association of contrast sensitivity with LogMAR visual acuity and glycosylated hemoglobin in non-insulin dependent diabetes mellitus. J Ocul Biol Dis Infor. 2010;3(2):60–63. doi:10.1007/s12177-010-9056-0

Sözlü Sunum

İntrauterin Gelişim Kısıtlılığı Saptanan Fetüslerde Serebroplasental Oranın Doğum Şekli ve Olumsuz Perinatal Sonuçları Öngörmedeki Etkinliği

Dr. Koray Gök¹ , Dr. Bilge Kapudere¹ , Prof.Dr. Selçuk Özden¹

¹Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Perinatoloji Bilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı intrauterin gelişim kısıtlılığı saptanan fetüslerde serebroplasental oranın doğum şekli ve olumsuz perinatal sonuçları öngörmedeki etkinliğini değerlendirmektir. **Gereç-Yöntem:** Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde 01.01.2018- 01.04.2019 tarihleri arasında fetusta intrauterin gelişim kısıtlılığı saptanan ve doğumu gerçekleştirilen gebelerin dosyaları retrospektif olarak tarandı. **Bulgular:** Bu çalışmaya gebeliğin 28-40 haftaları arasında fetusta intrauterin gelişim kısıtlılığı saptanan ve kliniğimizde doğum yapan 120 hastanın dosyaları retrospektif olarak tarandı. Hastaların dosyalarından Orta serebral arterin (MCA) ve Umblikal arterin (UA) pulsatilite (PI) değerleri oranlanarak persentil değeri hesaplandı ve serebroplasental durum değerlendirildi. Olumsuz sonuçları değerlendirmede CPR<5th persentil referans olarak alındı ve hastaların %33.3'ünde (n=40) CPR<5th persentil olarak saptandı. Çalışmaya dahil edilen hastaların doğumda median gestasyonel haftası 37 olup (en küçük 28-en büyük 40), median doğum ağırlığı 2270 gr (en küçük 670- en büyük 2850) saptandı. CPR düzeyine göre gruplar arasında doğum şekilleri, fetal distres görülme oranı, yenidoğan yoğun bakım ihtiyacı ve perinatal mortalite oranı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı görüldü. CPR<5th persentil olan grubun doğum haftası, doğum kilosu ve 5.dakika Apgar skoru daha düşük bulunurken yine bu grupta yenidoğan yoğun bakım süresi, Respiratuar distres sendromu (RDS) oranı, mekonyum aspirasyonu ve hiperbilirubinemi oranı daha yüksek olarak bulunurken bu oranlar istatistiksel olarak anlamlı saptandı. **Sonuç:** Bu çalışmanın sonuçları intrauterin gelişim kısıtlılığı saptanan fetüslerde düşük serebroplasental oranının (CPR<5th persentil) olumsuz perinatal sonuçları iyi predikte edebildiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Serebroplasental Oran, Doppler, Orta Serebral Arter,intrauterin Gelişim Kısıtlılığı,perinatal

Sözlü Sunum

Metotreksat Hepatotoksisitesinde Bor Uygulaması Sonrası Histolojik Değişiklikler ve Serum Tiyol-Disülfid Dengesinin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Andaç Kipalev Neşelioğlu¹, Dr. Öğretim Üyesi Salim Neşelioğlu¹, Prof.Dr. Özcan Erel¹, Prof.Dr. Oya Evirgen², Prof.Dr. H.Meltem Özgüner¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Andaç NEŞELİOĞLU

Özet

Giriş: Metotreksat (MTX), ilk 1948’de ALL (akut lenfoblastik lösemi) tedavisinde kullanılmış olup, hala birçok kanser tedavisinde kemoterapi ilacı olarak kullanılmaktadır. ALL tedavisinde kemoterapi (antimitotik) ilacı olarak MTX kullanımına rağmen, en önemli komplikasyonlarından biri hepatotoksisitenin ortaya çıkmasıdır. MTX’in hepatotoksisite mekanizması tam olarak bilinmese de, önemli deneysel ve klinik kanıtlar, MTX kaynaklı hepatik hasarın oksidatif stresle artan reaktif oksijen türlerinden (ROS) kaynaklanabileceği hipotezini desteklemektedir. Bor’un türevi olan Borik asit (BA), kanser ve inflamatuvar hastalık tedavilerinde, yara iyileşmesinde, oksidatif stresin önlenmesinde kullanılan antioksidan ve anti-inflamatuvar özelliklere sahip bir bileşiktir. Bu çalışmada, metotreksat kullanımı sonrası karaciğerdeki histopatolojik değişikliklerin bor kullanılarak bir grupta koruyucu etkisi, diğer bir grupta ise tedavi edici etkisi histolojik ve biyokimyasal olarak araştırılmış olup metotreksat hepatotoksisitesi nedeniyle oluşan oksidatif stresin majör antioksidan defans sistemi olan tiyol-disülfid dengesi üzerine etkisi kantitatif olarak belirlenmiştir. Gereç ve Yöntemler: 7 haftalık Wistar albino erkek ratlardan 5 grup oluşturularak, 1.grup sham (salin enjeksiyonu, 8 gün boyunca intraperitoneal (IP)), 2.gruba sadece metotreksat uygulanması 3 gün boyunca (6 mg/kg/gün, subkutan), 3.gruba sadece borik asit uygulanması 5 gün boyunca (20 mg/kg/gün, IP), 4. Gruba metotreksat uygulaması sonrası borik asit uygulaması, 5.gruba borik asit uygulaması sonrası metotreksat uygulanmıştır. Karaciğer enzim ve tiyol disülfid dengesi analizi için genel dolaşımdaki tüm kan toraksları açılmadan kalp tepe atımının hissedildiği yerden enjektör yardımıyla alınmış ve gerekli biyokimyasal testler yapılmıştır. Karaciğer dokuları %10’luk tamponlu formaldehit solüsyonuna alınmış olup, rutin doku takipleri sonrası hematoksilen eozin ile boyanmıştır. Bulgular: Doku örneklerinin morfolojik incelenmesiyle metotreksat kullanımıyla borik asit uygulamasının karaciğer hepatotoksisitesinin önemli ölçüde önüne geçtiği gözlemlenmiştir. Bu sonuç aynı zamanda tiyol-disülfid analizleriyle de doğrulanmıştır. 5. Grupta araştırılan borik asitin koruyucu etkisi morfolojik olarak gözlenmesine karşılık, tiyol-disülfid analizleri bu hipotezi desteklememiştir. Sonuç: Borik asitin, metotreksat kaynaklı oluşan hepatotoksisitenin

önlenmesi açısından önemli bir antioksidan olduğu histolojik ve biyokimyasal analizlerle doğrulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Metotreksat , Bor, Hepatotoksisite, Tiyol-Disülfid Dengesi.

Histological Changes After Application of Boron in Methotrexate Hepatotoxicity and Evaluation of Serum Thiol-Disulfide Balance

Abstract

Methotrexate was first used as a chemotherapy drug in acute lymphoblastic leukemia in 1948. It has been observed that one of its important complications, hepatotoxicity, may be caused by reactive oxygen that increases with oxidative stress. Boric acid is a compound with antioxidant and anti-inflammatory properties used in cancer and inflammatory disease treatments, in the prevention of oxidative stress. The protective effect of histopathological changes in the liver caused by methotrexate in one group using the boron and its therapeutic effect in another group were investigated histologically and biochemically. Methods: 5 groups of 7-week-old Wistar albino male rats were formed, group 1 sham (saline injection, intraperitoneal (IP) for 8 days), administration of only methotrexate to group 2 for 3 days (6 mg / kg / day, subcutaneous), 3 Boric acid application to the group for 5 days (20 mg / kg / day, IP), Boric acid application to the 4th group after methotrexate application, methotrexate after the boric acid application to the 5th group. For the analysis of liver enzyme and thiol disulfide balance, all the blood circulation in the general circulation was taken with the help of an injector from the place where the heart rate was felt and the necessary biochemical tests were performed. Liver tissues were taken into a 10% buffered formaldehyde solution and stained with hematoxylin eosin after tissue follow-ups. Results: Morphological examination of tissue samples, it was observed that the application of boric acid with the use of methotrexate significantly prevented liver hepatotoxicity and confirmed by thiol-disulfide analysis. Although the protective effect of boric acid in Group 5 was observed morphologically, it was not supported by thiol-disulfide analysis. Conclusion: It is confirmed by histological and biochemical analyzes that boric acid is an important antioxidant in terms of preventing hepatoxicity caused by methotrexate.

Keywords: Methotrexate, Boron, Hepatototoxicity, Thiol-Disulfide Balance

Sözlü Sunum

Heterozigot Bireylerdeki ACTH Stimülasyon Testi İle Mutasyon Çeşidi Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Seher Polat¹

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi

Özet

Giriş: En sık görülen otozomal resesif kalıtsal endokrin hastalıklardan biri olan konjenital adrenal hiperplazi (KAH), adrenal steroidogenezde tam veya kısmi bozulma ile karakterizedir. KAH vakalarının %90'ından fazlasına 21-hidroksilaz eksikliği kaynaklı olarak meydana gelmektedir. CYP21 genlerinin genom içerisinde bulunduğu bölge genomda en karmaşık bölgelerinden olan HLA lokusunun ortasında yer almaktadır. CYP21A2 geni üzerinde 209 yanlış anlamlı, 24 splice site, 5 düzenleyici, 28 küçük delesyon, 16 küçük ilave, 14 tam delesyon, 3 tam insersiyon, 56 kompleks mutasyon ve 4 indel olmak üzere 359 farklı mutasyon belirlenmiştir. ACTH stimülasyon testi, 21 hidroksilaz eksikliğine bağlı klasik olmayan konjenital adrenal hiperplazi(NKAH) tanısında temel tanı aracı olarak kabul edilir. Moleküler çalışmalardan önce kurulan klasik olmayan 21-hidroksilaz eksikliğinin teşhisi, bazal 17OH progesteron (17OHP) değerleri > 15 nmol/l veya ACTH uyarılmış 17OH-P değerleri > 30 nmol/l üzerine kuruludur. Bununla birlikte, bu değerler CYP21 genindeki mutasyonların tanımlanmasından önce belirlenmiştir. **Amaç:** Çalışmanın amacı, genotipte ACTH testinden sonra 17OHP düzeylerinin değişken yanıtlarının 21OH eksikliği açısından heterozigot olan bireylerde mutasyon veya mutasyon tipine bağlı olup olmadığının diğer bir ifade ile ACTH testi ile mutasyon grupları arasında bağlantının olup olmadığının araştırılmıştır. **Yöntem:** Yapılan literatür taraması sonrası çalışmaya Avusturya, Brezilya, Kıbrıs, Danimarka, İngiltere, Almanya, İtalya, İspanya, Türkiye ve Yunanistan'da 1997-2019 arasında yapılan toplam 20 yayında sunulan veriler dahil edilmiştir. CYP21A2 geni açısından mutasyon taraması yapılan 371 bireye ait heterozigot mutasyon ve ACTH stimülasyon testi sonrası elde edilen bazal ve en yüksek 17OHP değerleri istatistiki olarak analiz edilmiştir. **Bulgular:** 371 bireyde CYP21A2 genine ait 16 farklı mutasyon belirlenmiştir. Yapılan analizler sonucu mutasyona sahip olan bireylerde bazal (10,9±32,4 vs 2,5±3,4) ve en yüksek (30,0±59,6 vs 13,5±32,7) 17OHP değerlerinin mutasyon olmayanlara göre istatistiki olarak anlamlılık seviyesinde yüksek olduğu belirlenmiştir (p<0.001). Mutasyonlar kompleks (aynı allel üzerinde birden fazla) mutasyon ve nokta mutasyonları olarak gruplandırıldığında kompleks mutasyona sahip olanların bazal (7,8±25,2 vs 33,3±61,9) ve en yüksek (24,4±45,9 vs 72,8±130,5) 17OHP seviyeleri arasında istatistiki olarak anlamlılık seviyesinde fark belirlenmiştir. 16 farklı mutasyon için ikili karşılaştırma yapıldığında yabancı tipe göre Q318X, V281L, delesyon, P482S ve IVS2 mutasyonlarında bazal 17OHP seviyesinde anlamlı artış belirlenmiştir (p<0.05). Aynı anlamlılık diğer mutasyonlar için belirlenmemiştir. En yüksek 17OHP seviyesinde ise yabancı tipe göre Q318X, V281L, P453S, IVS2 ve delesyon mutasyonlarına sahip olan bireylerde anlamlı artış belirlenmiştir (p<0.05). **Sonuç:** Q318X,

V281L, IVS2 ve kayıp mutasyonlarının, bazal ve en yüksek 17OHP seviyeleri açısından diğer mutasyonlara göre daha yüksek 17OHP değerlerine ulaştığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: ACTH Stimölasyon Testi, CYP21A2, Mutasyon, 17OHP

Investigation of the Relationship Between ACTH Stimulation Test and Heterozygous Individuals with Different Types of Mutation

Abstract

Keywords: Acth Stimulation Test, CYP21A2, Mutation, 17OHP

Sözlü Sunum

**900 Mhz Elektromanyetik Alanın Sıçan Dilaltı Tükürük Bezlerindeki Etkilerine Karşı
Timokinon Koruyuculuğunun Araştırılması**

Sarmad Hayder Weli Weli¹ , Dr. Öğretim Üyesi Ahmad Yahyazadeh¹

¹karabük Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet

Elektromanyetik alan (EMA) radyasyonu yayan cep telefonlarının uzun süreli kullanılması halk sağlığı endişelerini artırmıştır. Bu çalışmada, EMA'nin 12 haftalık sıçanların dilaltı bezleri üzerindeki etkisini ve ortaya çıkabilecek olumsuz etkilerin timokinon (10 mg/kg/gün) kullanarak azaltılıp azaltılamayacağını araştırdık. Çalışmamızda, 24 adet erişkin erkek Wistar albino sıçan (200 gr vücut ağırlığı) rastgele seçilerek 4 gruba ayrılmıştır: kontrol, EMA, timokinon ve EMA+timokinon. Doku örneklerini stereolojik ve histolojik yöntemlerle analiz ederek değerli bilgiler elde edildi. Stereolojik değerlendirme sonucunda, EMA grubunda seröz hücre sayısı kontrol grubuna göre anlamlı derecede azaldığı gözlemlendi (P<0,05). EMA grubunda intralobüler kanal hacmi kontrol grubuna göre anlamlı olarak azalırken (P<0,05), stroma hacminde anlamlı bir artış saptandı (P<0,05). EMA+timokinon grubunda EMA grubuna göre intralobüler kanalların hacminde bir artış ve stroma hacminde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış tespit edildi (P<0,05). Histopatolojik incelemeler ile dilaltı bezi dokusunda belirgin değişiklikler gözlemlendi. Elde edilen bulgular, 900 MHz EMA'ya maruz kalmanın sıçanların dilaltı bezi dokusunda hasara neden olduğunu gösterdi; ayrıca timokinon'un uygulanması EMA'nın olumsuz etkilerini kısmen azaltmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dilaltı Bezi, Elektromanyetik Alan, Stereoloji, Timokinon

**Investigation of the Protective Effect of Thymoquinone On the Rat Sublingual
Gland Following Exposure to a 900 Mhz Electromagnetic Field**

Abstract

Long-term use of cell phones that emit electromagnetic fields (EMF) radiation has raised public health concerns. In this study, we aimed to investigate the effect of EMF on the rat sublingual glands, as well as whether the adverse effects of EMF would be reduced by thymoquinone (10 mg/kg/day). Twenty-four adult male Wistar albino rats (body weight of 200 g and 12-week-old) were randomly selected

and divided into 4 groups: control, EMF, thymoquinone and EMF+thymoquinone. Tissue samples were analysed using stereological and histological methods. We found that the number of serous cells was significantly decreased in the EMF group compared to the control group ($P < 0.05$). While the intralobular duct volume was significantly decreased in the EMF group compared to the control group ($P < 0.05$), the stroma volume was significantly increased ($P < 0.05$). In the EMF+thymoquinone group, an increase in the volume of intralobular ducts, as well as a significant decrease in the stroma volume were detected compared to the EMF group ($P < 0.05$). Marked changes in sublingual gland tissues were observed with histopathological examination. Our findings showed that exposure to 900 MHz EMF caused damage to the sublingual gland tissue of the rats. Also, application of thymoquinone partially reduced the negative effects of EMF.

Keywords: Electromagnetic Field, Stereology, Sublingual Gland, Thymoquinone

Makale id= 120

Sözlü Sunum

A Huge Thornwaldt's Cyst Causing Nasal Obstruction.

Dr. Elkhan Zargarov¹ , Dr. Hakan Genc²

¹Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaijan

²Gulhane Training and Research Hospital, Ankara

Özet

Thornwaldt's cyst is a benign cyst located in the upper posterior nasopharynx. It is a relatively rare lesion and most are small and asymptomatic whereas some cause nasal obstruction, postnasal drip, occipital headache or eustachian tube dysfunction. In our case a 53- year-old man presented with nasal obstruction since 20-years whose diagnostic nasal endoscopy showed a large well-encapsulated lesion arising from the posterior wall of the nasopharynx. A magnetic resonance imaging (MRI) was performed which was suggestive of a fluid filled cystic lesion. The patient underwent successful marsupialisation using endonasal endoscopic approach using rigid endoscopes and powered instrumentation. Histopathology of the aspirate revealed a respiratory lined epithelial cyst. Based on the clinical, radiological and histopathological findings a diagnosis of Thornwaldt's cyst was made.

Anahtar Kelimeler: Thornwaldt - Clinical, Radiological

Sözlü Sunum

Akut Gastroenteritli Çocuk ve Erişkinlerde Rotavirus ve Adenovirus Sıklığı

Uzman Sema Alaçam¹

¹İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Sema Alaçam

Özet

Konu: Akut gastroenterit, dünyada en sık morbidite ve mortalite nedenlerindedir. Özellikle gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde virüslere bağlı gastroenteritlerin sıklığının giderek arttığı gözlenmektedir. Viral patojenler, başta rotavirus olmak üzere adenovirüsler, norovirüsler ve astrovirüslerdir. Amaç: Bu çalışma akut gastroenteritli hastalardan alınan gaita örneklerinde rotavirus ve enterik adenovirus sıklığını belirlemek amacı ile retrospektif olarak yapılmıştır. Yöntem: Bu çalışmaya Mayıs 2017-Aralık 2019 tarihleri arasında, yaşları 0-89 arasında değişen, 290 erkek, 271 kadın olmak üzere toplam 561 hasta dahil edilmiştir. Gaita örneklerinde rotavirus ve enterik adenovirusa ait antijenlerin varlığı immünokromatografi testi ile araştırılmıştır. Veriler yaş grupları, cinsiyet ve mevsimlere göre değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya alınan 561 örneğin %4,1'inde rotavirus, %8,2'sinde adenovirus pozitif bulunmuştur. Pozitif hastaların %1,4'ünde iki virus ta pozitifliği. Rotavirus pozitifliği açısından ≤18 yaş grubunda diğer yaş gruplarına göre anlamlı fark bulunmuştur (p=0,02). Ancak cinsiyetler arasında ve mevsimsel fark tespit edilmemiştir. Adenovirus için ise yaş grupları arasında ve mevsimsel fark saptanmamasına rağmen, erkeklerde pozitiflik yüksek bulunmuştur (p=0,03). Sonuç: Çalışmamız rotavirus ve adenovirus etkenlerinin çocuklarda sık akut gastroenterit etkeni olarak saptanmakla birlikte erişkinlerde de dikkate değer oranda görüldüğünü göstermiştir. Dolayısıyla, gastroenterit vakalarına yaklaşımda yol göstermesi için daha kapsamlı çalışmalara gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rotavirus, Adenovirus, Akut Gastroenterit

Frequency of Rotavirus and Adenovirus in Children and Adults With Acute Gastroenteritis

Abstract

Subject: Acute gastroenteritis is one of the most common causes of morbidity and mortality in the world. Especially in developed and developing countries, the frequency of gastroenteritis due to viruses is increasing. These viral pathogens are adenoviruses, noroviruses and astroviruses, most frequently rotavirus. Aim: This study was conducted retrospectively in order to determine the frequency of rotavirus and enteric adenovirus in stool samples of patients with acute gastroenteritis. Method: In this study, between May 2017 and December 2019, a total of 561 patients aged 0-89 years old, 290 males and 27 females, were included. Presence of antigens belonging to rotavirus and enteric adenovirus in stool samples was investigated by immunochromatography test. The data were evaluated according to age groups, gender and seasons. Results: Of the 561 stool specimens included in the study, rotavirus was positive in 4.1% and adenovirus positive in 8.2%. In 1.4% of positive patients, both viruses were positive. In terms of rotavirus positivity, a significant difference was found in ≤ 18 age group compared to other age groups ($p=0.02$). However, there was no difference between genders and seasonally. For adenovirus, although no seasonal difference was found between age groups, positivity was found high in men ($p=0.03$). Conclusion: Our study has shown that rotavirus and adenovirus agents are frequently seen as a factor of acute gastroenteritis in children, but also in adults. Therefore, more comprehensive studies are needed to guide the approach to gastroenteritis cases in adults.

Keywords: Rotavirus, Adenovirus, Acute Gastroenteritis

Sözlü Sunum

Antikoagülan Tedavi Sırasında Postpartum Pulmoner Emboli ve Polo Delikli Şeker İşareti

Dr. Hüseyin Uzunosmanoğlu¹

¹Ankara Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş Gebelikte venöz tromboembolizm (VTE) gelişim riski beş kat artmaktadır ve bu artmış risk doğum sonrası yaklaşık 12. haftaya kadar devam eder. Bu sunumda postpartum dönemde önce derin ven trombozu (DVT), 1 hafta sonrasında heparinize iken pulmoner emboli gelişen bir olgu ve onun bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularını sunduk. Hasta sunumu 19 yaşında kadın hasta acil servise iki gündür olan göğüs ağrısı ve nefes darlığı şikayeti ile başvurdu. Anamnezinde bir hafta önce DVT tanısı aldığı ve bu nedenle düşük moleküler ağırlıklı heparin (DMAH) tedavisi altında olduğu öğrenildi. Ayrıca hastaya 28 gün önce preeklampsi nedeniyle acil sezaryen uygulanmıştı. Başvurusunda taşikardi dışında vital bulguları normaldi. Diğer sistemik muayeneler normaldi. Arter kan gazında hipokarbi ve hipoksi saptandı. D-dimer seviyesi 1940 ng/mL idi. Diğer laboratuvar testleri normaldi. Toraks BT anjiyografisinde sağ ve sol pulmoner arterlerin alt lobar dallarında pulmoner emboli ile uyumlu dolun defektleri (polo işareti) saptandı. DMAH tedavisine devam edilen hasta göğüs hastalıkları kliniğine sevk edildi. Takipte stabil bir seyreden hasta varfarin başlanarak taburcu edildi. Tartışma The polo mint sign is an imaging finding which a thin rim of contrast persists around a central filling defect due to thrombus on CT angiogram. PE, postpartum dönemde anne ölümünün sık nedenlerinden biri olmaya devam etmektedir. Bu nedenle, hamilelik veya peripartum dönemde yüksek riskli hastalarda erken tedavi ve hatta PE profilaksisi, kısa ve uzun süreli maternal morbidite ve mortaliteyi azaltmak ve gebelik sonuçlarını iyileştirmek için çok önemlidir. ‘Polo delikli şeker’ işareti, BT anjiyogramda trombüs nedeniyle merkezi bir dolun defekti etrafında ince bir kontrast kenarının devam ettiği bir görüntüleme bulgusudur ve akut pulmoner emboliye işaret eder. Sonuç Postpartum dönemde, preeklampsi öyküsü olan dispneli hastalarda venöz tromboemboli akılda tutulmalı ve akut pulmoner emboli tanısı için BT'nin aksiyel kesitlerinde polo delikli şeker işareti aranmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Emboli, Polo Delikli Şeker İşareti, Gebelik, Postpartum Dönem, Venöz Tromboembolizm

Postpartum Pulmonary Embolism During Anticoagulant Treatment and Polo Mint Sign

Abstract

Introduction Pregnant women are five times more likely to develop venous thromboembolism (VTE) and the risk remaining increased until approximately 12 weeks postpartum. Here, we report a patient, who first developed deep venous thrombosis (DVT) in her right lower extremity and then pulmonary embolism 1 week later at the postpartum period, and her computed tomography (CT) findings.

Patient Presentation A 19-year-old female presented to the emergency department with chest pain and dyspnea for two days. In her past medical history, she had been using low molecular weight heparin (LMWH) due to DVT diagnosed one week earlier. She had also undergone a cesarean section for preeclampsia 28 days ago. Her vital signs were normal except tachycardia. The systemic examinations were normal. Artery blood gas test revealed hypocarbia and hypoxia. D-dimer level was 1940 ng/mL. The other laboratory tests were all normal. A thorax CT angiography showed filling defects (polo sign) consistent with pulmonary embolism in lower lobar branches of the right and left pulmonary arteries. The patient was continued LMWH and referred to the chest diseases clinic. Having had a stable course at follow-up, she was discharged on warfarin.

Discussion PE remains one of the most common cause of maternal death in the postpartum period. Therefore, immediate treatment and perhaps prophylaxis of PE in high-risk patients during pregnancy or peripartum period are pivotal to reduce short- and long-term maternal morbidity and mortality and improve pregnancy outcomes. The polo mint sign is an imaging finding which a thin rim of contrast persists around a central filling defect due to thrombus on CT angiogram.

Conclusion In the postpartum period, clinicians should keep in mind for VTE in patients with dyspnea and a history of preeclampsia and remember the polo mint sign on axial planes of CT for the diagnosis of acute pulmonary embolism.

Keywords: Pulmonary Embolism, Polo Mint Sign, Pregnancy, Postpartum Period, Venous Thromboembolism

Sözlü Sunum

**Aterosklerotik Renal Arter Stenozlarında İntrovasküler Stent Uygulaması Sonrası
Spiral Bt Anjiografi İle Değerlendirme**

**Uzman Hasibe Gökçe Çınar¹ , Prof.Dr. Erhan T. Ilgıt² , Prof.Dr. Mehmet
Araç²**

¹SBÜ Ankara Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları eğitim
ve araştırma hastanesi

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji ABD, Ankara

Özet

GİRİŞ: Bilgisayarlı Tomografi Anjiografi, vasküler uygulamaların bir çoğunda konvansiyonel anjiografiden önce kullanılmaktadır. Spiral BT nin en önemli avantajı, solunum ve hasta hareketinden kaynaklanan artefaktları minimuma indirmesi ve tek bir nefes tutulum süresinde intravenöz yolla verilen kontrast maddenin arteriyel fazını yakalayarak veri elde edilmesini sağlamasıdır. **AMAÇ:** Bu çalışmadaki amaç; renal artere stent yerleştirilmesini takiben yapılan spiral BT anjiografinin stent bütünlüğü, patensisi ve stent-renal arter ilişkisini göstermesi yönünden yeterliliğini araştırmaktır. **YÖNTEM:** Bu çalışmaya, renal arter darlığı nedeniyle renal artere intravasküler metalik stent uygulamasına gidilen 15 olgu dahil edildi. Ortalama yaşları 58.4 yıl olan 12 si erkek, üçü kadın 15 olgu, stent yerleştirilmesi kontrollerinde Spiral BT Anjiografi ile incelendi. Stent sonrası kontroller, üç hastaya iki kez olmak üzere Spiral BT Anjiografi ve ayrıca DSA incelemesi ile yapıldı. İnceleme süresi ortalama 19 sn idi. İnceleme için 100-130 cc arasında non iyonik kontrast madde 2.5-3 cc/sn hızla verildi spiral taramaya başlandı. İnceleme ortalama 36 saniyede sona erdi. **BULGULAR:** 8 olguda stent bütünüyle izlendi. 7 olguda ise stent bütünüyle izlenemedi. 13 olguda MPR görüntüleri içerisinde lümeni en iyi gösteren düzlem aksiyel olarak izlenmiştir. 1 olguda aksiyel düzlemde lümen, stentin yaptığı artefakt nedeni ile kısmen görüntülenebilmiştir. 1 olguda ise stentin aorta ile yaptığı açı nedeni ile stent bütünlüğü sagittal ve koronal düzlemde gösterilmiştir. Tüm elde edilen görüntülerde 14 olguda renal arter ve stent düzeyi patent olarak izlendi. 1 olguda stent tarafındaki renal arter proksimalinde oklüzyon saptandı. Tüm olgularda stent kontrast maddeden ayrı olarak izlendi. **SONUÇ:** Spiral BTA, renal arter stenozlarında intravasküler stent uygulaması sonrası , stent bütünlüğü, stent patensisi ve stent – renal arter ilişkisinin değerlendirilmesinde non invazif bir yöntem olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Aterosklerotik Renal Arter Stenozu, Spiral Bt Anjiografi

Sözlü Sunum

Baş ve Boyun Bölgesi Lenfadenopatilerinde İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi

Uzman Dr Nilüfer Arda¹ , Uzman Dr. Şevkiye Sağbil²

¹t.C.Sağlık Bakanlığı Sbü Ankara Dr Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları E.A.H.

²ankara Dışkapı Ssk Hastanesi Patoloji Bölümü

*Corresponding author: nilüfer arda

Özet

Lenf nodları, enfeksiyondan maligniteye uzanan çok geniş bir spektrumda büyüme gösterir. Bu büyüme, klinik olarak da sıklıkla, bazen de ilk saptanan bulgudur. Lenfadenopatilere tanısal yaklaşımda, ince iğne aspirasyon biyopsisi kolay uygulanabilir, non-invaziv, hızlı sonuç veren bir yöntem olarak sıklıkla tercih edilen bir sitopatolojik uygulamadır. Bu çalışmamızda, baş ve boyun bölgesinde lenfadenopati olduğu düşünülen 90 vakaya ince iğne aspirasyon biyopsisi uygulanmıştır. Uygulama sonrasında, bazı vakalarda hafif ağrı ve hafif kanama olmuş, enfeksiyon, nekroz, tromboz gibi ciddi komplikasyonlara rastlanmamıştır. Vakaların 41'inde sitolojik ve histopatolojik tanımlar karşılaştırılmış, 49 vakada ise sadece sitolojik inceleme yapılmıştır. Lenfadenopatiye yol açan benign nedenin, enfeksiyöz mü , reaktif bir durum mu olduğu, enfeksiyöz ise ajan patojenin spesifiye edilmesi, malign ise primer mi metastatik bir malignite mi olduğu belirlenmeye çalışılmış, bilinen malignitesi olan hastalarda evreleme amacıyla da ince iğne aspirasyon biyopsisi uygulanmıştır. Sitoloji ve histopatolojileri karşılaştırılan 41 olgunun 14'ü benign tanı almış olup, 26 olguya malign sitolojik tanı verilmiştir. 1 olguda benign ve malign süreç birarada izlenmiştir. 14 benign olgunun 13'üne doğru tanı konmuş olup, çalışmamızda malignite için sensitivite %88.5, spesifite %93 olarak saptanmıştır. Çalışmamızda tanı hatası olan olgularımızda, hataya sebep olan faktörler belirlenmiştir. İyi bir klinisyen ve tecrübeli sitopatolog iş birliği ile, vücudun diğer bölgelerinde olduğu gibi, ince iğne aspirasyon biyopsisi , baş ve boyun bölgesinde de tanısal açıdan oldukça anlamlı ve pratik bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Baş ve Boyun Bölgesi, Lenfadenopati, İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi

Fine Needle Aspiration Biopsies of Head and Neck Region Lymphadenopathies

Abstract

Lymph nodes enlarge in a wide spectrum ranging from infection to malignancy. This enlargement is often clinically and sometimes the firstly determined finding. In the diagnostic approach to lymphadenopathies, fine needle aspiration biopsy is a frequently preferred cytopathological practice as an easy-to-apply, non-invasive and a rapid-yielding method. In this study, fine needle aspiration biopsy was applied to 90 cases considered to have lymphadenopathy in the head and neck region. After the application, a slight pain and a slight bleeding were observed in some of the cases, without any serious complications such as infection, necrosis and thrombosis. Cytological and histopathological diagnoses were compared in 41 of the cases whereas only cytological examination was made in 49 of the cases. It was tried to determine whether the benign cause leading to lymphadenopathy was infectious or reactive or specification of the agent pathogene if it was infectious or primary or metastatic malignancy if it is malignant; and a fine needle aspiration biopsy was applied to patients with known malignancy for staging. Of 41 adult cases whose cytology and histopathologies were compared, 14 were diagnosed as benign, and 26 cases were diagnosed as malignant cytological. In only 1 case, benign and malignant processes were observed together. Diagnosis was made correctly in 13 of 14 benign cases, and in our study, the sensitivity for malignancy was determined as 88.5% whereas the specificity was 93%. In our study, the factors that caused mistake in the facts having diagnostic problems were determined. Fine needle aspiration biopsy, as in other parts of the body, is a very meaningful and practical method in the head and neck region, in collaboration with a good clinician and an experienced cytopathologist.

Keywords: Head and Neck Region, Lymphadenopathy, Fine Needle Aspiration Biopsies

Sözlü Sunum

Benzoksazolon Şalkonunun Meme Kanseri Hücre Hattında Hücre Proliferasyonu ve Radyoterapi Duyarlılığı

Dr. Öğretim Üyesi Tahir Çakır¹, Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Görgişen², Dr. Öğretim Üyesi Sinan Bilginer³, Prof.Dr. Halise İnci Gül³

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Medikal Fizik Anabilim Dalı

²Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

³Atatürk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Kimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Tahir Çakır

Özet

Amaç: Bu çalışmada, antikanser/sitotoksik, asetilkolinesteraz ve karbonik anhidraz inhibitörü olan bir benzoksazolon şalkonunun (bileşik 1), 6-[3-(2,3,4-Trimetoksifenil)-2-propenoil]-2(3H)-benzoksazolon, radyoterapi (RT) ile kombine uygulandığında MCF7 meme kanseri hücre hattında radyosensitiviteye olan etkisi araştırıldı. Materyal ve Metot: Çalışmada MCF7 meme kanseri hücre hattı ve normal meme hücre modeli olarak da CRL-4010 hücre hatları kullanıldı. Hücreler 96 kuyulu hücre kültürü plakasına her kuyuda 5000 hücre olacak ekilerek; her iki hücre hattına farklı konsantrasyonlarda bileşik, çözücü, bileşik+RT ve çözücü+RT olmak üzere 4 farklı grup oluşturuldu. RT dozu 3 boyutlu konformal teknik ile 800 cGy olarak uygulandı. Hücre sağkalım oranları MTT analizi ile belirlendi. Bulgular: MCF7 hücrelerinde benzoksazolon şalkonunun çözücüye göre hücre sağkalımını belirgin bir şekilde azalttığı ve 100 M konsantrasyonda meme kanser hücrelerinin %97'si üzerinde sitotoksik etki yaptığı görüldü. Benzoksazolon+RT kombinasyonu uygulanan MCF7 hücrelerinde yalnız benzoksazolon uygulanan gruba göre anlamlı bir sitotoksik etki gözlemlenmedi. CRL-4010 normal meme hücrelerinde de RT'nin benzoksazolona ek olarak anlamlı bir sitotoksik etkisinin olmadığı görüldü. Tartışma ve Sonuç: Meme kanserinde RT ve RT kombinasyonlarının yer aldığı tedavi modalitelerinin belirlenmesine yönelik çalışmalar sağkalımı artırma açısından önem arz etmektedir. Bu önem doğrultusunda asetilkolinesteraz ve karbonik anhidraz inhibitörü olan bir benzoksazolon şalkonunun tek başına ve RT ile birlikte uygulandığında meme kanseri hücre hattında hücre proliferasyonu ve radyosensitiviteye olan etkileri belirlenmiştir. Bu çalışma benzoksazolon şalkonunun RT etkisinin incelenmesine yönelik olan ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Radyosensitivite, Hücre Kültürü, Benzoksazolon Şalkon

Sözlü Sunum

Benzoksazolon Şalkonunun Meme Kanseri Hücre Hattında Hücre Proliferasyonu ve Radyoterapi Duyarlılığı

Dr. Öğretim Üyesi Tahir Çakır¹, Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Görgişen², Dr. Öğretim Üyesi Sinan Bilginer³, Prof.Dr. Halise İnci Gül³

¹Van Yuzuncu Yıl University Medical Faculty, Department of Medical Physics

²Van Yuzuncu Yıl University Medical Faculty, Department of Medical Biology

³Ataturk University Pharmacy Faculty, Department of Pharmaceutical Chemistry

Özet

Amaç: Bu çalışmada, antikanser/sitotoksik, asetilkolinesteraz ve karbonik anhidraz inhibitörü olan bir benzoksazolon şalkonunun (bileşik 1), 6-[3-(2,3,4-Trimetoksifenil)-2-propenoil]-2(3H)-benzoksazolon, radyoterapi (RT) ile kombine uygulandığında MCF7 meme kanseri hücre hattında radyosensitiviteye olan etkisinin araştırıldı. Materyal ve Metot: Çalışmada MCF7 meme kanseri hücre hattı ve normal meme hücre modeli olarak da CRL-4010 hücre hatları kullanıldı. Hücreler 96 kuyulu hücre kültürü plakasına her kuyuda 5000 hücre olacak ekilerek; her iki hücre hattına farklı konsantrasyonlarda bileşik, çözücü, bileşik+RT ve çözücü+RT olmak üzere 4 farklı grup oluşturuldu. RT dozu 3 boyutlu konformal teknik ile 800 cGy olarak uygulandı. Hücre sağkalım oranları MTT analizi ile belirlendi. Bulgular: MCF7 hücrelerinde benzoksazolon şalkonunun çözücüye göre hücre sağkalımını belirgin bir şekilde azalttığı ve 100 M konsantrasyonda meme kanser hücrelerinin %97'si üzerinde sitotoksik etki yaptığı görüldü. bileşik+RT kombinasyonu uygulanan MCF7 hücrelerinde yalnız bileşik uygulanan gruba göre anlamlı bir sitotoksik etki gözlemlenmedi. CRL-4010 normal meme hücrelerinde de RT'nin bileşiğe ek olarak anlamlı bir sitotoksik etkisinin olmadığı görüldü. Tartışma ve Sonuç: Meme kanserinde KT ve RT kombinasyonlarının yer aldığı tedavi modalitelerinin belirlenmesine yönelik çalışmalar sağkalımı artırma açısından önem arz etmektedir. Bu önem doğrultusunda asetilkolinesteraz ve karbonik anhidraz inhibitörü olan bir benzoksazolon şalkonunun tek başına ve RT ile birlikte uygulandığında meme kanseri hücre hattında hücre proliferasyonu ve radyosensitiviteye olan etkileri belirlenmiştir. Bu çalışma benzoksazolon şalkonunun RT etkisinin incelenmesine yönelik olan ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Radyosensitivite, Meme Kanseri, Benzoksazolon Şalkon

The Effect of a Benzoxazolone Derived Chalcone Compound On the Proliferation and Radiotherapy Sensitivity of Breast Cancer Cell Line

Abstract

Objective: In this study, it was investigated the effect of the cytotoxic, benzoxazolone chalcone (compound), 6-[3-(2,3,4-Trimethoxyphenyl)-2-propenoyl]-2(3H)-benzoxazolone, which is an anticancer / cytotoxic, acetylcholinesterase and carbonic anhydrase inhibitor, when combined with radiotherapy (RT), on MCF-7 breast cancer cell line. Material and Method: In the study, MCF7 breast cancer cell line and CRL-4010 normal breast cell lines were used as model. The cells were planted in a 96-well cell culture plate and 5000 cells in each well; four different groups, namely, compound, solvent, compound + RT and solvent + RT, were created in both cell lines at different concentrations. The dose of RT was applied as 800 cGy using 3D conformal technique. Cell survival rate was determined by MTT analysis. Results and Discussion: Compound, which is a benzoxazolone derived chalcone has been shown to significantly reduce cell survival and cytotoxic effect on MCF-7 breast cancer cells of 97% at 100 μ M concentration compared to solvent group. On the other hand, it was not meaningful results compound+RT comparing to the group including only compound. Similarly, in CRL-4010 normal breast cells, RT was not found to have a significant cytotoxic effect in addition to compound. Conclusion: Studies, on the determination of treatment modalities with combinations of chemotherapy and radiotherapy in breast cancer are important for increasing survival. So, considering this point in this study, it was investigated the effect of benzoxazolone derived cytotoxic chalcone, on breast cancer cell line as alone compound and compound combination with RT to see the effect of the compound cell proliferation and radiosensitivity. This study's the first study investigating the effect of benzoxazolone chalcone on radiotherapy. This study can give new directions to the researchers working on this field.

Keywords: Radiosensitivity, Breast Cancer, Benzoxazolone Chalcone

Sözlü Sunum

Böhler, Gissane, Calcaneus Kompresyon ve Talocalcaneal Açılar İle Yaş, Cinsiyet ve Vücut Tarafları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi: Radyografik Bir Çalışma

Dr. Anıl Didem Aydın Kabakçı¹, Dr. Duygu Akın Saygın¹, Dr. Öğretim Üyesi Pınar Diydem Yılmaz²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş ve Amaç: Çalışmamızda kalkaneus ile ilgili açıların yaş, cinsiyet ve vücut tarafları ile olan ilişkisinin belirlenerek toplumumuza özgü kullanılabilir referans değerlerin oluşturulması planlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamız 2017-2018 yılları arasında NEÜ, Meram Tıp Fakültesi Hastanesi'ne başvuran 105 bireylerin (46 erkek, 59 kadın; ort:45) retrospektif Ayak ve Ayak bileği radyografik görüntüleri üzerinde gerçekleştirilmiştir. Tarsal koalisyonu bulunan, herhangi bir deformitesi veya füzyonu olan, ya da ayak veya ayak bileği ile ilgili cerrahi bir geçmişi bulunan hastalar çalışma dışında tutuldu. Radyografik görüntüler üzerinde Böhler açısı (BA), Gissane açısı (GA), Calcaneus Kompresyon açısı (CCA) ve Talocalcaneal açı (TCA) ölçümleri gerçekleştirildi. Elde edilen verilerin cinsiyet, vücut tarafları ve yaş grupları ile olan ilişkileri değerlendirildi. Bulgular: Erkeklerde BA ortalama $35.78^{\circ} \pm 8.53$, GA ortalama $116.13^{\circ} \pm 10.80$, CCA ortalama $37.40^{\circ} \pm 14.99$, TCA ortalama $29.93^{\circ} \pm 6.17$ olarak belirlendi. Kadın bireylerde ise bu açılar sırasıyla, $33.24^{\circ} \pm 8.36$, $114.55^{\circ} \pm 15.36$, $49.60^{\circ} \pm 5.57$, $49.40^{\circ} \pm 5.79$ olarak belirlendi. Açılar ile cinsiyet ve vücut tarafları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki tespit edilmedi. Yaş grupları ile açıların arasındaki ilişki incelendiğinde sadece BA ile yaş grupları arasında anlamlılık belirlendi ($p < 0.05$). Sonuç: Kalkaneus'a ait açıların toplumlar arası farklılık gösterebileceği gibi yaş, cinsiyet ve vücut taraflarına göre de farklılık gösterebilir. Normal bireylerden elde edilen verilerin klinik tabloların değerlendirilmesinde referans olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Böhler Açısı, Gissane Açısı, Kalkaneus Açıları, Radyografi, Ayak, Ayak Bileği

Evaluation of Relationship Between Böhler, Gissane, Calcaneus Compression and Talocalcaneal Angles and Sex, Age and Side of the Body: A Radiographic Study

Abstract

Objectives: It was planned to create reference values that can be used specific to our society by determining the the relationship between calcaneus angles with age, gender and body sides in our study. **Material and Methods:** Our study was carried out on retrospective foot and ankle radiographic images of 105 individuals (46 men, 59 women; mean: 45) who applied to Necmettin Erbakan University, Meram Medical Faculty Hospital between 2017 and 2018. Patients with tarsal coalition, any deformity or fusion, or a surgical history of foot or ankle were excluded. Böhler angle (BA), Gissane angle (GA), Calcaneus Compression angle (CCA) and Talocalcaneal angle (TCA) measurements were performed on radiographic images. The relationships of the obtained data with gender, body sides and age groups were evaluated. **Results:** The mean BA, GA, CCA and TCA was found to be $35.78^{\circ} \pm 8.53$, $116.13^{\circ} \pm 10.80$, $37.40^{\circ} \pm 14.99$, $29.93^{\circ} \pm 6.17$ in men individuals, respectively. These values were determined as $33.24^{\circ} \pm 8.36$, $114.55^{\circ} \pm 15.36$, 49.60 ± 5.57 , $49.40^{\circ} \pm 5.79$, respectively in female individuals. No statistically significant relationship was detected between angles and gender and body sides. When the relationship between age groups and angles was analyzed, it was determined only between BA and age groups ($p < 0.05$). **Conclusion:** The angles of calcaneus may differ between communities as well as age, gender and body sides. Data obtained from normal individuals can be used as a reference in the evaluation of clinical pictures.

Keywords: Böhler Angle, Gissane Angle, Calcaneal Angles, Radiography, Foot, Ankle

Sözlü Sunum

Botox ve Dysport'un Hcn2kortikal Nöronlara Etkisinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Deniz Şahin İnan¹

¹cumhuriyet üniversitesi

Özet

Botulinal nörotoksinler, klinik uygulamalarda yaygın olarak kullanılan nörotoksinlerdir. Botulinal nörotoksinlerin sistemik dolaşıma sızıntısı, solunum sistemini durdurup ölüme yol açabilen botulizme neden olabilir. Biz bu çalışmada, yaygın şekilde kullanılan Botox (Allergan) ve Dysport (Ipsen) marka Botulinal nörotoksin A'ların olası kortikal nöronlara sitotoksik, apoptotik etkisini farklı konsantrasyonlarda uygulayarak sürecin matriks metalloproteazlarla olan ilişkisini belirlemeyi amaçladık. Buna göre HCN2 kortikal nöronlara, Botox ve Dysport, 0.01, 0.1,0.2, 0.4, 0.8, 1.6, 3.2, 6.4, 12.8 IU'lık konsantrasyonlarda denenerek, sitotoksik değerleri belirlenmiştir. Ardından aynı konsantrasyonlar HCN2 kortikal nöronlara uygulanarak, apoptozis oranı, TUNEL yöntemi ile, MMP2,7,9 antikoru ile ise immünflorasan yöntem ile ışık mikroskopik olarak değerlendirilmiştir. Çalışmada sitotoksik açıdan Botoks ve Dysaport gruplarında kontrole kıyaslandığında 3.2, 6.4 ve 12.8 IU uygulanan gruplar arasında belirgin fark bulunmuştur. Bununla birlikte Dysaport 12.8 IU'lık grubu ile Botox grubundan istatistiksel anlamda daha toksik bulunmuştur. Ayrıca apoptotik hücre sayıları kontrole kıyaslandığında botoks grubunda, 0.1IU lik konsantrasyondan itibaren, Dysaport grubunda ise 0.01 IU lik konsantrasyondan itibaren artış göstermiştir. Yine apoptotik hücreler Dysaport grubunda 1.6, 3.2, 6.4 ve 12.8 IU'luk konsantrasyonlarda, Botoks grubundan belirgin şekilde fazladır. Hem sitotoksik hem apoptotik hücre verilerine bakıldığında, MMP2,7,9 lokalizasyonunun apoptotik hücre sayısının en yoğun olduğu konsantrasyonlardaki immünflorasan boyamalarının semikantitatif skorlamaları değerlendirilmiş ve MMP lokalizasyonlarının kontrol grubuna kıyasla giderek arttığı belirlenmiştir. Tüm bu bulgulardan hareketle yoğun bir kullanım alanına sahip olan bu iki farklı marka Botulinum nörotoksin A'nın normal kortikal nöronlara sitotoksik ve apoptotik etkisi doza bağlı değişmektedir. Yüksek dozlarda meydana gelen apoptoz artışı MMP 2, 7, ve 9 un lokalizasyonunun artmasına bağlı olarak oluşabilmektedir. Tüm bu veriler ışığında Botox ve Dysport kullanımında, ileride yapılacak ek çalışmalarla birlikte doz sınırlamasına gitmek uygun olabilir.

Anahtar Kelimeler: Botulinum Norotoxin A, Borox, Dysport, Hcn2 Kortikal Nöron, Mmp2, Mmp7, Mmp9, T

Sözlü Sunum

Çocukluk Çağı Akut Lenfoblastik Lösemisinde 8. Gün Periferik Kan Minimal Kalıntı Hastalığının Önemi

Dr. Meriç Kaymak Cihan¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç:ALL çocukluk çağının en sık görülen kanser tipidir. Son dönem gelişmeler ile birlikte hastalısız sağkalım%80'lere ulaşmıştır. İndüksiyonun 8. günündeki steroid yanıtı risk sınıflandırmasında kullanılan önemli bir parametredir. Bunun dışında flowsitometri (FS) veya PCR yöntemi ile bakılan minimal kalıntı hastalığı (MKH) prognostik açıdan önem taşımaktadır. Ancak, 8. gün PK MKH'nın klinik önemi tartışmalıdır. Biz bu çalışmada 8. Gün PK MKH ile 15. Gün kemik iliği (Kİ) MKH arasında bir ilişki var mı ve risk sınıflandırmasında 8. Gün PK MKH kullanılabilir mi sorularının yanıtını bulmayı amaçladık. Materyal-Metod:Ocak 2016 ve Haziran 2019 tarihleri arasında hastanemizde yeni tanı alan B hücreli ALL çocuk hastalar (yaş: 2-18) çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri kaydedildi. Risk sınıflandırması ALLIC BFM 2009 protokolünce yaş, beyaz küre sayısı, tanı anı sitogenetik ve 8. Gün PK blast sayısı (<1000/mm³ ise iyi prognoz, ≥ 1000/mm³ ise kötü prognoz), 15. Gün Kİ MKH ve morfolojik değerlendirme ve 33. Gün Kİ morfolojik değerlendirmesine göre yapıldı. Buna göre hastalar standart (SRG), orta (ORG) ve yüksek risk(YRG) olarak ayrıldı. Her hastadan 8.günde PK ve 15.günde Kİ MKH (FS) FACS CANTO II akım sitometri cihazında, FACS Diva yazılımı kullanılarak, en az500.000 event üzerinde, FSC,SSC,CD45,CD19,CD20,CD34,CD38,CD22,CD10,CD9,CD13,CD33 parametreleri değerlendirilerek, çekirdekli hücreler üzerinden hesaplandı.Veriler retrospektif olarak toplandı. Sonuçlar: Hastalara ait demografik veriler tablo 1 de özetlenmiştir. Çalışmaya 23 hasta kabul edildi. 4 hasta SRG, 14 hasta ORG ve 5 hasta YRG'de tedavi edildi. SRG hastalarından takip süresince relaps yapan ya da exitus olan hastamız olmadı. ORG'da relaps yapan hastamız 1 hastada 17. ayda gerçekleşti. Bu grupta exitus olan hasta olmadı. YRG'da 1 hasta 23. ayda relaps yapıp 25. ayda exitus oldu. Bir hasta ise 1.5. ayda rezistan hastalık nedeni ile exitus oldu. Buna göre 23 hastadan 2 hasta ex oldu. 2 yıllık OS %85 EFS ise %80.3 olarak hesaplandı.8. gün MKH ile OS ve EFS arasında istatistiksel anlamlı ilişki tespit edildi (p:0.046 ve 0.005). Periferik kan 8. Gün MKH ile 15. Gün MKH arasında korelasyon bulunmadı. 8. Gün MKH ile 8. Gün granülosit sayısı arasında ters korelasyon saptandı (p:<0.001 r:-0.836). Tanı beyaz küre sayısı ile 15. Gün MKH ve KİA arasında pozitif korelasyon saptandı. 15. Gün KİA ile 33. Gün KİA arasında pozitif korelasyon saptandı. Tartışma: Çocukluk çağı ALL tedavisinde SRGve ORG'de olup sonrasında relaps yapan hastaların önceden tespit edilerek yüksek risk grubunda daha yoğun tedavi almalarını sağlamak en önemli tedavi sorunlarından birini oluşturmaktadır. Bizim çalışmamızda SRG'de relaps yapan hiç hastanın olmaması ve ORG'de 1 hastanın relaps yapması nedeni ile istatistik

yapılamadı. Hasta sayısının genişletilerek 8. Gün PK MKH ile bu hastaların tespit edilebilirliğine dair yapılacak çalışmalara ihtiyaç olduğu düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Akut Lenfoblastik Lösemi, Periferik Kan, Minimal Kalıntı Hastalık

Importance of Peripheral Blood Minimal Residual Disease At Day 8 in Childhood Acute Lymphoblastic Leukemia

Abstract

Background / aims: ALL is the most common type of cancer in childhood. Disease-free survival has reached 80% with recent developments. The steroid response on the 8th day of induction is an important parameter used in risk classification. In addition, minimal residual disease (MRD), measured by flow cytometry (FC) or PCR, has prognostic significance. But. On day 8, the clinical significance of peripheral blood (PB) MRD is controversial. In this study, we aimed to find out whether there is a relationship between 8th day PB MRD and 15th day bone marrow (BM) MRD and whether 8th day PB MRD can be used in risk classification. **Materials and Methods:** Newly diagnosed B-cell ALL pediatric patients (age: 2-18) between January 2016 and June 2019 were included in the study. Demographic data of the patients were recorded. Risk classification According to the ALLIC BFM 2009 protocol, age, white blood cell count, cytogenetic at the time of diagnosis, and 8th day PB blast count (good prognosis if $<1000 / \text{mm}^3$, poor prognosis if $\geq 1000 / \text{mm}^3$), Day 15th BM was performed according to morphological evaluation. Accordingly, patients were divided into standard (SRG), moderate (MRG) and high risk (HRG). PB on day 8 and BM on day 15 MRD studied (FS) on FACS CANTO II flow cytometry instrument, using FACS Diva software, on at least 500,000 events, FSC, SSC, CD45, CD19, CD20, CD34, CD38, CD22, CD10, CD9, CD13, CD33 parameters were evaluated and calculated on nucleated cells. Data were collected retrospectively. **Results:** 23 patients were included in the study. Four patients were treated with SRG, 14 patients with ORG and 5 patients with HRG. We did not have any relapse or exitus during follow-up of SRG patients. The patient who relapsed in ORG took place in one patient in the 17th month. There were no exitus patients in this group. 1 patient relapsed at 23 months and died at 25 months. One patient idied at 1.5 yeras of his follow up due to resistant disease. Accordingly, 2 of 23 patients were ex. The 2-years OS 85% EFS was calculated as 80.3%. There was a statistically significant relationship between MRD and OS and EFS (p: 0.046 and 0.005). There was no correlation between PB MRD on the 8th day and MRD on the 15th day. There was an inverse correlation between MRD on day 8 and granulocyte count on day 8 (p: <0.001 r: -0.836). There was a positive correlation between the number of white blood cells at diagnosis and 15th day MRD and bone marrow aspiration (BMA). A positive correlation was found between the 15th day BMA and 33th day BMA

morphologic evaluation. Discussion: One of the most important treatment problems is to ensure that patients with SRG and ORG who have relapsed after childhood are identified in the treatment of childhood ALL and receive more intensive treatment in high risk group. In our study, there was no statistical result because there was no relapse in SRG and 1 patient relapsed in ORG. On the 8th day, it was thought that there was a need for further studies on the detectability of these patients with PB MRD.

Keywords: Childhood Acute Lymphoblastic Leukemia, Minimal Residual Disease, Peripheral Blood

Sözlü Sunum

Comparison of Two Surgical Methods (Mini-Plate and External Fixator) in the Treatment of Instable Multiple Metacarpal Fractures

Dr. İsmail Güzel¹

¹malatya eğitim ve araştırma hastanesi

*Corresponding author: ismail güzel

Özet

Comparison Of Two Surgical Methods (Mini-Plate And External Fixator) In The Treatment Of Instable Multiple Metacarpal Fractures Aim: in this study we aimed to compare two surgical methods (mini-plate and external fixator) in the treatment of instable multiple metacarpal fractures. Methods: 01 January 2019 to 01 January 2020 we operated to 30 patients with instable multiple metacarpal fractures underwent surgery, were included in the study. The patients were divided to two groups; Group A was operated with mini plate (n = 15) and group B was operated with external fixator (n = 15). The patients were evaluated with Disabilities of the Arm Shoulder and Hand (DASH) score and Visual Analog Scale (VAS) at pretreatment and last follow-up. Duration of surgery, number of fluoroscopy scans and complications were recorded and compared between groups. Results: Both VAS and DASH scores of the patients of the groups were significantly improved when we compared to pretreatment values ($p < 0.001$). There was no difference between groups according to DASH and VAS scores at last follow-up. Mean operation time was significantly higher in mini-plate group ($p < 0.001$). Fluoroscopy exposure was significantly higher in external fixator group ($p < 0.001$). Conclusion: Both of two methods (Mini-Plate and External Fixator) were efficacious in treating instable multiple metacarpal fractures. Mini plate had lesser radiation exposure, while external fixator offers advantages of lesser operation time and minimum invasive incision.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Metacarpal, Fracture, Fixation, Plate, External Fixator.

Comparison of Two Surgical Methods (Mini-Plate and External Fixator) in the Treatment of Instable Multiple Metacarpal Fractures

Abstract

Comparison Of Two Surgical Methods (Mini-Plate And External Fixator) In The Treatment Of Instable Multiple Metacarpal Fractures Aim: in this study we aimed to compare two surgical methods (mini-plate and external fixator) in the treatment of instable multiple metacarpal fractures. Methods: 01 January 2019 to 01 January 2020 we operated to 30 patients with instable multiple metacarpal fractures underwent surgery, were included in the study. The patients were divided to two groups; Group A was operated with mini plate (n = 15) and group B was operated with external fixator (n = 15). The patients were evaluated with Disabilities of the Arm Shoulder and Hand (DASH) score and Visual Analog Scale (VAS at pretreatment and last follow-up. Duration of surgery, number of fluoroscopy scans and complications were recorded and compared between groups. Results: Both VAS and DASH scores of the patients of the groups were significantly improved when we compared to pretreatment values ($p < 0.001$). There was no difference between groups according to DASH and VAS scores at last follow-up. Mean operation time was significantly higher in mini-plate group ($p < 0.001$). Fluoroscopy exposure was significantly higher in external fixator group ($p < 0.001$). Conclusion: Both of two methods (Mini-Plate and External Fixator) were efficacious in treating instable multiple metacarpal fractures. Mini plate had lesser radiation exposure, while external fixator offers advantages of lesser operation time and minimum invasive incision.

Keywords: Keywords: Metacarpal, Fracture, Fixation, Plate, External Fixator.

Sözlü Sunum

Elektronik Sigara ve Bilinmeyen Etkileri

Dr. Kıvanç Atılğan¹

¹TOBB ETÜ Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi AD

Özet

Sigara kullanımı halen insan sağlığını tehdit eden en önemli toplumsal sağlık problemlerinin başında gelmektedir. Toplumda kolay ulaşılabilir olmasına ve herhangi bir yasal engel olmamasına rağmen son dönemlerde gerek bireysel gerek kurumsal çabalarla artan farkındalık çalışmaları ile bir miktar da olsa olası potansiyel tehlikesi yavaşlatılabilmektedir. Ancak son 10 yıldır giderek artan şekilde kullanım alanı bulan elektronik sigaralar ilk başta sigaraya alternatif olarak hatta sigarayı bırakmaya yardımcı bir enstrüman olarak lanse edildiler. Yasal zeminin oluşturulmuyor olması özellikle denetimden kaçan merdiven altı tabir edilen kalitesiz ve hatta zararlı nikotin sıvı üretimine yol açmakta ve toplumda yaygınlık kazanmaya devam eden bu ürün açısından en önemli tehlikeyi oluşturmaktadır. Elektronik sigaranın yasal olduğu Amerika Birleşik Devletleri'nde "wet lung" yani ıslak akciğer olarak tabir edilen ve elektronik sigaraya özgü olduğu düşünülen bir sendrom ortaya atılmış ve akabinde bir çok eyalette elektronik sigara kullanımı yasaklanmıştır. Bu sendroma etki ettiği düşünülen parametreler nelerdir? Elektronik sigara, geleneksel sigaradan daha mı zararlıdır? Dış merkezli yapılan bir çok deneysel çalışmada elektronik sigara vasıtası ile solunarak alınan sıvı nikotinin bronkoalveolar düzeyde akciğer ödemine sebep olduğu gösterilmiştir. Yapılan hayvan deneylerinde akciğer dokusunda IgM seviyesinde artış, akciğer E-cadherin proteininde anlamlı azalma, artmış nötrofil infiltrasyonu ve sonucunda konjesyone damarlar ile deforme akciğer dokusu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Elektronik Sigara, Islak Akciğer, Akciğer Ödemi, Toplum Sağlığı

Electronic Cigarettes and Unknown Effects

Abstract

Smoking still remains as one of the worst health problems of Humankind. Although it is easily accesible and has no legal hitch of using, increasing amount of pindividual and institutive efforts on creating awarness helped us decrease the potential side effects of cigarette recently. However, electronic cigarettes having been used for the last ten years were introduced as a device helping to quit smoking

and as a healthy alternative device to smoking. The lack of legislative regulations is resulting with production of uninspected liquid nicotine defined as "under the counter". In USA a syndrome called "wet lung" has been described and correlated with electronic cigarette and right after in many states electronic cigarette usage has been forbidden. What are the parameters causing this syndrome? Is electronic cigarette more harmful than conventional cigarette? In many animal modelling researches it has been observed that inhaling of liquid nicotine causes bronchoalveolar pulmonary edema. It has been observed that in lung tissue increased IgM levels and neutrophil infiltration and decreased lung E-cadherin protein levels leads congested lung vessels and seriously deformed lung tissue. Therefore, besides conventional cigarettes, electronic cigarettes have become a remarkable threat for our health.

Keywords: Electronic Cigarette, Wet Lung, Pulmonary Edema, Social Health

Sözlü Sunum

Estimate the Role of IL-8 and Some İnflammatory İndicators (Esr,crp) in Iraqi Multiple Sclerosis Patients

Arş.Gör. Hind Qusay Ismail Al-Faradhi¹

¹University of Baghdad/

Özet

Multiple sclerosis (MS) is an inflammatory condition that affect the central nervous system (CNS) causing neurological dysfunction, the present study aimed to evaluate the role of interleukin 8 (IL_8) as a proinflammatory chemokine, neutrophil chemotaxis and some inflammatory indicators: Erythrocyte Sedimentation Rate (ESR) and C Reactive Protein (CRP) Forty-five Iraqi MS patients (15 untreated as early onset patients, 15 patients treated with Methylprednisolone (MP) and 15 patients treated with Interferon- β (IFN- β)), in addition to 15 apparently healthy individuals as control were enrolled in this study. For patients treated with MP, samples collected after treatment period, while patients treated with IFN- β samples were collected in Rhemition status. They attended the MS unit at consulting clinic of Baghdad teaching hospital, they were clinically diagnosed by the consulting medical staff. • It has been found that IL-8 serum level was decreased significantly ($p \leq 0.026$) in untreated patients (0.003 ± 0.001), and anon significant decrease in both Patients treated with MP (0.010 ± 0.003) and Patients treated with IFN- β (0.014 ± 0.004) compared to control (0.016 ± 0.006). • It has been fount that the ESR was increased non significantly in both untreated patients (22.77 ± 3.19) and Patients treated with MP (22.73 ± 2.43), and significantly increase ($p \leq 0.034$) in Patients treated with IFN- β (28.73 ± 4.80) compared to control (17.40 ± 3.88) • It has been found that CRP level was increased non significantly in all patients. Untreated patients (0.34 ± 0.22), Patients treated with MP (0.20 ± 0.14) and patient treated with IFN- β (0.26 ± 0.08) compared to control (0.08 ± 0.05).

Anahtar Kelimeler: Iraqi Multiple Sclerosi - Clinic of Baghdad

Makale id= 110

Sözlü Sunum

Evaluation of Success and Safety of Uterine Artery Embolization for Uterine Fibroids

Dr. Gokhan Yuce¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Gokhan Yuce

Özet

Introduction: Uterine Fibroids are the most common tumors of female reproductive system and its incidence varies in different reports between 40-70%. They are asymptomatic if the size is small but in half of the cases, they are large enough to cause symptoms such as abnormal uterine bleeding, pelvic pain, discomfort and infertility. Minimally invasive methods such as RF ablation or uterine artery embolization (UAE) have emerged in the recent years for uterus preservation and symptom relief. Significant improvement in quality of life with UAE has been documented. Method: This was a prospective study conducted in 24 months between May 2017 and May 2019. Total of twenty patients were enrolled. All patients had symptoms and required treatment for uterine fibroids. UAE was accomplished by selectively cannulating uterine artery and injecting PVA bilaterally. Informed consent was taken from each participant before the intervention. All patients were questioned for menstrual pain and it was quantified with visual analogue scale (VAS). Patients who were pregnant at the time of study or desired future pregnancy were excluded. Results: Mean age of the patients was 36±5.4 years. 16 patients had more than one fibroid whereas 4 patients had only one. In all patients bilateral arteries were embolized successfully in all patients so the technical success was %100. The most common intervention related complication was pelvic pain, fever, nausea and fatigue. Hematoma at the puncture site occurred in 4 patients. 2 patients had amenorrhea for three cycles after embolization. In 18 patients VAS score for menstrual pain was decreased more than >50% at the 6 month visit after embolization. The mean size reduction in uterine fibroid volume was %42.6±8.2 Conclusion: Uterine artery embolization is a highly effective and safe technique and should be considered as an alternative treatment option to hysterectomy in symptomatic patients with uterine fibroids.

Anahtar Kelimeler: Uterine Fibroid, Uterine Artery Embolization

Evaluation of Success and Safety of Uterine Artery Embolization for Uterine Fibroids

Abstract

Introduction: Uterine Fibroids are the most common tumors of female reproductive system and its incidence varies in different reports between 40-70%. They are asymptomatic if the size is small but in half of the cases, they are large enough to cause symptoms such as abnormal uterine bleeding, pelvic pain, discomfort and infertility. Minimally invasive methods such as RF ablation or uterine artery embolization (UAE) have emerged in the recent years for uterus preservation and symptom relief. Significant improvement in quality of life with UAE has been documented. **Method:** This was a prospective study conducted in 24 months between May 2017 and May 2019. Total of twenty patients were enrolled. All patients had symptoms and required treatment for uterine fibroids. UAE was accomplished by selectively cannulating uterine artery and injecting PVA bilaterally. Informed consent was taken from each participant before the intervention. All patients were questioned for menstrual pain and it was quantified with visual analogue scale (VAS). Patients who were pregnant at the time of study or desired future pregnancy were excluded. **Results:** Mean age of the patients was 36 ± 5.4 years. 16 patients had more than one fibroid whereas 4 patients had only one. In all patients bilateral arteries were embolized successfully in all patients so the technical success was %100. The most common intervention related complication was pelvic pain, fever, nausea and fatigue. Hematoma at the puncture site occurred in 4 patients. 2 patients had amenorrhea for three cycles after embolization. In 18 patients VAS score for menstrual pain was decreased more than >50% at the 6 month visit after embolization. The mean size reduction in uterine fibroid volume was $\%42.6 \pm 8.2$ **Conclusion:** Uterine artery embolization is a highly effective and safe technique and should be considered as an alternative treatment option to hysterectomy in symptomatic patients with uterine fibroids.

Keywords: Evaluation of Success and Safety of Uterine Artery Embolization for Uterine Fibroids

Sözlü Sunum

Farklı Tedavi Protokollerinin Helikobakter Pylori Eradikasyonu Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Ferda Can¹ , Prof.Dr. Kubilay Çınar² , Prof.Dr. Mehmet Bektaş²

¹Ankara Şehir Hastanesi

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

H. pylori, gastrointestinal sistemde yerleşip oldukça sık karşılaşılan bir enfeksiyon nedenidir. Yıllar içinde artan sayıda çalışma yapılmasına rağmen, tedavi şeması net olarak belirlenememiş bir bakteridir. Dünya’ da %80’ e yaklaşan görülme sıklığı ve malignite potansiyeli nedeniyle tıpta önemini korumaktadır. Bu çalışmada, polikliniğimizde tedavi edilen hastalarda kullanılan tedavi protokollerinin başarılarının retrospektif olarak karşılaştırılması ve sonuçlardan yola çıkarak tercih edilmesi gereken tedavi şemalarının ortaya konulması amaçlanmıştır. Çalışmamızda, dosyalardan yararlanılarak 211 hasta incelendi. Hastaların yaşları, cinsiyetleri, semptomları, tanı tespit yöntemleri, endoskopik girişim yapılan hastaların bulguları, tedavi şemaları, eradikasyon tedavisi verildikten sonraki kontrol yöntem ve test sonuçları kaydedildi. Hastaların aldıkları tedavi şemalarının başarı oranları değerlendirildi. Toplam 211 hastanın 97’ sine poliklinik hekimi tarafından amoksisilin, klaritromisin ve ppi içeren tedavi paketi 2x1 gr amoksisilin, 2x500 mg klaritromisin ve 2x1 ppi şeklinde 14 gün verilmişti. 59 hasta tedavi olarak 2x1 gr amoksisilin, 2x500 mg klaritromisin ve 2x1 ppi içeren 14 günlük tedavi paketinin yanısıra 300 mg bizmut subsitrat içeren 60 tabletlik tedavi 2x2 veya 4x1 olacak şekilde 15 gün almıştı. Kalan 55 hasta 500 mg tetrasiklin 2x1 şeklinde 14 gün, metronidazol 500 mg 2x1 14 gün, 300 mg bizmut subsitrat 2x2 veya 4x1 15 gün ve ppi 1x1 14-28 gün kullanmıştı. Üç tedavi grubunun eradikasyon oranları sırasıyla %70.1, %88.1, %81.8 tespit edildi. Üç grup arasında eradikasyon oranları açısından bizmut içeren gruplar lehine anlamlı farklılık mevcuttu (p: 0.023). Sonuç olarak; polikliniğimizde değerlendirilip tedavi verilmiş olan hastalarda bizmut içeren tedavi şemaları, bizmut içermeyen tedaviye kıyasla daha başarılı tespit edildi. Çalışma, en çok verilmiş olan tedavi protokolünün başarısının düşük olması nedeniyle bundan sonra yerini bizmut içeren tedavi şemalarının alması gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Helikobakter Pylori, Bizmut, Tetrasiklin, Metronidazol

The Evaluation of Different Treatment Protocols On Eradication of H. Pylori Infection

Abstract

H. pylori is a common cause of infection that settled in the gastrointestinal tract. Despite growing number of studies over the years for the treatment, treatment scheme of this infection has not been clearly established. Approaching 80% incidence in the world and the potential for malignancy, this infection is still important in medicine. In this study, based on the success of the treatment protocols used in patients treated in our polyclinic, the preferred treatment schemes are intended to be introduced. We used data in files and 211 patients were analyzed. Patients' age, sex, symptoms, methods of diagnosis, the findings of patients who underwent endoscopic procedures, treatment schemes, methods of control and test results after eradication therapy were recorded. The success rate of the treatment scheme were evaluated. Total of 211 patients, 97 patients were given 2x1 g amoxicillin, 2x500 mg of clarithromycin and 2x1 ppi 14 days by physicians. 59 patients were treated with 2x1 g amoxicillin, clarithromycin 2x500 mg 14 days, 300 mg bismuth subcitrate 2x2 or 4x1 15 days. The remaining 55 patients were given 500 mg of tetracycline 2x1 and metronidazole 500 mg 2x1 for 14 days, 300 mg bismuth subcitrate 2x2 or 4x1 15 days, 1x1 ppi for 14-28 days. The eradication rates of three treatment groups were 70.1%, 88.1% and 81.8% respectively. Eradication rates between three groups were significantly different in favor of the group containing bismuth (p: 0.023). As a result, patients treated with a bismuth-containing therapy has a greater success of eradication than the patients given non-bismuth therapy. Our study showed that the most given protocol of standart triple therapy has a lower and unacceptable eradication rate, therefore treatment protocols that have more successful eradication rate such as bismuth containing quadruple therapy should be preferred for the patients.

Keywords: Helicobacter Pylori, Bismuth, Tetracycline, Metronidazole

Sözlü Sunum

Gelişimsel Kalça Displazisi Ultrasonografik Taraması: 3. Basamak Çocuk Hastanesinde Bir Yılın Özeti

Dr. Sonay Aydın¹ , Dr. Yasin Sarıkaya¹

¹Dr Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Gelişimsel Kalça Displazisi (GKD) geç tespit edildiğinde ve tedavisiz kaldığında önemli sekeller oluşturabilen bir halk sağlığı sorunudur. Prevelansı yaklaşık 0.1-2/1000 düzeyindedir. Çocukların yalnızca klinik muayene ile taranması bile vakaların %50'sinin birinci yaşlarının sonuna kadar tanı almasını sağlamaktadır. Ultrasonografinin (USG) tarama testi olarak kullanılmasıyla açık redüksiyon ve komplikasyon oranları %46 azalmaktadır. Sağlık Bakanlığı 2010 yılından itibaren "GKD Tarama Programı"nın yaygınlaşmasını hedef haline getirmiştir. Bu program uyarınca tüm yeni doğanların GKD açısından öncelikle muayene ile taranması daha sonra şüpheli olguların yaşamın ilk 3-8 haftası içinde US ile incelenmesi hedeflenmektedir. Bu çalışmadaki temel amaç 3. basamak bir çocuk hastanesindeki, çocuk radyoloji kliniğinin bir yıllık kalça US deneyimlerine göz atmak, bu verileri literatürle kıyaslamak, eksik yönlere dikkat çekmektir. Yöntem: Medikal arşiv kayıtları kullanılarak, retrospektif olarak, Ocak-Aralık 2019 tarihleri arasındaki kalça US incelemelerinin sonuçları ve hastaların takip verileri değerlendirilmiştir. Bulgular: Kliniğimizde bir yılda, tarama amaçlı olarak, 6798 US incelemesi gerçekleştirilmiştir. Tarama USG incelemelerinin %93'ü yaşamın ilk 8 haftasında gerçekleştirilmiştir. Tüm incelemelerin %94,1'i Graf Tip 1 (Normal kalça) olarak değerlendirilmiştir. 474 hasta Graf Tip 2 (%6,9) sınıfındadır. 15 hasta Graf Tip D, 9 hasta ise Graf Tip 3 olarak değerlendirilmiştir. Tip 2 olarak değerlendirilen hastaların %83'ü takip incelemelerde normalleşmiştir (Tip 1). Anormal (Tip 1 dışı) raporlanan hastaların yaklaşık %5'nin takip verisi elde edilememiş, tedavi sonucu öğrenilememiştir. Sonuç: Başvuruların %93'ünün öngörülen sürede gerçekleşmiş olması, GKD konusunda hedeflenen farkındalığa büyük ölçüde ulaşıldığına işaret etmektedir. İnceleme sonuçlarının Graf tiplerine göre dağılımı literatürle büyük ölçüde uyumludur, bu durum merkezimizin tarama USG konusundaki yeterliliğine bir işaret olarak kabul edilebilir. Yaklaşık %5'lik hastanın takip/tedavi verilerine ulaşamaması, anormal hastaların takibinde kısmen de olsa yetersizlik olduğunu göstermektedir. Anormal kalça USG sonuçlarının tüm sağlık merkezlerince ve ilgili aile hekimince yakından takibi bu oranı düşürebilir.

Anahtar Kelimeler: Kalça Displazisi, Ultrasonografi, Tarama, Graf, Takip, Deneyim

Ultrasonographic Screening of Developmental Dysplasia of Hip: One Year Experience in a Children's Hospital

Abstract

Introduction: Developmental dysplasia of the hip (DDH) is still a common and important disorder of childhood, with a prevalence of 0.1 to 2/1000 children. Screening the patients with only a physical examination gives us the possibility of diagnosing approximately 50% of infants with dislocated hip joints by the end of their first year of life. Using ultrasonography (US) in screening of DDH reduces the rates of open reductions and complications by 46%. In the current study, we aimed to analyze one year experience of a pediatric radiology clinic in DDH US, and define possible problems. **Methods:** We have retrospectively evaluated the results of US examinations and the follow up data of the children by using medical archives between January-December 2019. **Results:** For DDH screening, we have performed 6798 US examinations. 93% of these examinations were performed within first 8 weeks of life.) 94.1% of the patients were classified as Graf Type 1 (normal) hip. 474 children had Graf Type 2 hips (6.9%). 15 patients had Graf Tip D and 9 patients had Graf Tip 3 hips. 83% of abnormal hips became normal (Tip 1) on follow up examinations. 5% of the abnormal hips did not have any follow up information. **Conclusion:** Performing the 93% of all examinations within precited time limits indicates that awareness about DDH has come to desired limits. Distribution of US results according to Graf subtypes are similar with literature, it can be used as an indicator of the level of experience of our center. Failing to reach follow up information of 5% of abnormal hips can point to a need for a more developed and nation-wide follow up system.

Keywords: Hip Dysplasia, Ultrasonography, Graf, Screening, Follow-Up, Experience

Gestasyonel Diyabetes Mellitusda Klinik Periodonatal Durum ve İnflamatuar Sitokinler

Uzman Fatma Banu Öztürk Ceyhan¹

¹İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji BD

Özet

Amaç: Kesitsel çalışmamızın amacı, gestasyonel diabetes mellitus (GDM) olan ve olmayan kadınlarda, klinik periodontal bulguların yanı sıra, dişeti kreviküler sıvısı (GCF) ile serum tümör nekroz faktörü-alfa, interlökin-10 (IL-10) ve IL-33'ün düzeylerini karşılaştırmaktır. **Yöntemler:** GDM'li 96 kadına (olgu) ve 65 diyabetik olmayan gebe kadında (kontrol grubu) plak indeksi, problama ve prob derinliği kanaması içeren tam ağızlı kayıtları ile serum ve GCF numuneleri toplandı. Yaş, sigara içme durumu, gebelik öncesi vücut kitle indeksi ve gebelik sonuçları kaydedildi. Serum ve GCF IL-10, IL-33, TNF-alfa seviyeleri belirlendi. Serum ve GCF IL-10, IL-33, TNF-alfa seviyeleri belirlendi. **Bulgular:** GDM grubu, yaş farkı 3.27 yıl olmak üzere kontrol grubundan anlamlı olarak daha yaşlıydı (ortalama yaş sırasıyla 32.05 ve 28.78 yıl idi) ($p < 0,0001$). Plak İndeksi (PI) (50.0 ve 30.0 $p = 0.005$), problemada kanama (50.0 ve 30.0 $p = 0.003$) değerleri GDM grubunda anlamlı olarak daha yüksekti. Serum TNF-alfa konsantrasyonları GDM olmayan grupta GDM grubundan anlamlı olarak daha yüksekti ($p = 0.001$). GCF IL-10 konsantrasyonları ve toplam miktarlar GDM grubunda kontrollerden anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla $p = 0.004$ ve $p < 0,0001$). **Sonuç:** GDM grubunda saptanan yüksek GCF IL-10 seviyeleri, daha yüksek PI ve BOP seviyeleri ile gösterilen artmış inflamasyonun bir sonucu olabilir. Bununla birlikte, araştırılan klinik parametrelerin TNF-alfa ve IL-33 seviyeleri üzerinde belirgin etkileri olmayabilir. Bu bulgular, hamilelik sırasında periodontal sağlığın önemini daha fazla desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Gestasyon, Tümör Nekrozis Faktor-Alfa, İnterlökin-10, Gingival Hastalık

Clinical Periodontal Status and Inflammatory Cytokines in Gestational Diabetes Mellitus

Abstract

Objectives: The aim of the present cross-sectional study was to compare clinical periodontal findings as well as gingival crevicular fluid (GCF) and serum levels of tumor necrosis factor-alpha, interleukin-10 (IL-10), and IL-33 between women with and without gestational diabetes mellitus (GDM). **Methods:** Serum and GCF samples were collected, full-mouth recordings comprising plaque index, bleeding on probing and probing depth were performed in 96 females with GDM (cases) and 65 non-diabetic pregnant females (controls). Age, smoking status, pre-pregnancy body mass index, and pregnancy outcomes were recorded. Serum and GCF IL-10, IL-33, TNF-alfa levels were determined. **Results:** The GDM group was significantly older than the control group with an age difference of 3.27 years (mean ages were 32.05 and 28.78 years, respectively)($p < 0.0001$). Plaque Index (50.0 and 30.0 $p = 0.005$), bleeding on probing (50.0 and 30.0 $p = 0.003$) values were significantly higher in the GDM group. Serum TNF-alfa concentrations were significantly higher in the nonGDM group than the GDM group ($p = 0.001$). GCF IL-10 concentrations and total amounts were significantly higher in the GDM group than the controls ($p = 0.004$ and $p < 0.0001$, respectively). **Conclusion:** Elevated GCF IL-10 levels may be a consequence of higher levels of inflammation as indicated by higher PI and BOP in the GDM group. However, the investigated clinical parameters may not have prominent effects on TNF-alfa and IL-33 levels. These findings provide further support for the importance of periodontal health during pregnancy.

Keywords: Diabetes, Gestational, Tumour Necrosis Factor-Alpha, Interleukin-10, Gingival Disease

Sözlü Sunum

Graves Hastalığı Tanısı Alan Hastalarda Tedavi Öncesi ve Sonrası Osteopontin Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Öğr.Gör. Lale Aydın Kaynar ¹

¹gazi üniversitesi

Özet

Graves Hastalığı en sık orta yaş (20-40) kadınlarda görülen otoimmün bir hastalıktır. Osteopontin multifonksiyonel bir ekstrasellüler matriks proteindir. Biz çalışmamızda, Graves Hastalığında osteopontin düzeylerini inceleyerek tedavi öncesi ve sonrası ölçülen düzeyleri arasında istatistiksel anlamlı fark olup olmadığını araştırmayı amaçladık. Çalışmaya 50 hasta alındı. Bunların 30' u (4 erkek, 26 kadın) yeni tanı Graves hastası iken, 20' si (7 erkek, 13 kadın) sağlıklı kontrol grubuydu. Hastalara antitiroid ilaç tedavisi başlandı. Tedavi öncesi ve sonrasında TFT, Tiroid antikoru ve osteopontin düzeyleri bakıldı. Hastaların yaş ortalaması 44,87±15,46 yıl iken sağlıklı kontrol grubunun yaş ortalaması 41,3±16,54 yıl idi. Olgular incelendiğinde; ailede otoimmün tiroid hastalığı olması, klinik bulgular ve ekzoftalmus varlığı oranları açısından hasta grubu ile sağlıklı kontrol grubu olguları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). Hasta grubu olguların BMI ve TSH değerleri kontrol grubu olguların değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı düşük bulundu ($p<0,05$). Hasta grubu olguların nabız, FT3, FT4, Anti T, Anti M ve TRAb değerleri kontrol grubu olguların değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı yüksek idi ($p<0,05$). Hasta grubu olguların osteopontin değerleri ile kontrol grubu olguların değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Hasta grubu olguların tedavi öncesine göre tedavi sonrasında TSH değerleri istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek idi ($p<0,05$). Hasta grubu olgularda tedavi öncesine göre tedavi sonrasında FT3, FT4 ve TRAb değerleri istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük idi ($p<0,05$). Anti-T ve Anti-M düzeylerinde ise tedavi öncesi ve sonrasında istatistiksel anlamlı fark gözlenmedi ($p>0,05$). Hasta grubu olguların tedavi öncesi ve sonrasında bakılan osteopontin değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Yapılan çalışmalarda otoimmün hastalıkların osteopontin ile ilişkisi ve graves hastaları ile yapılan tek çalışmada da graves hastalığı patopenezi ile osteopontin arasında ilişki tanımlanmıştır. Fakat çalışmamızda gruplar arasında serum osteopontin düzeyleri açısından anlamlı fark gözlenmemiştir. Osteopontin düzeylerinin; Graves hastalığı ve diğer otoimmün hastalıklarda prognostik belirteç olabileceği, tedaviye yanıt ve tedavi etkinliğinin değerlendirilmesi gibi kritik soruların yanıtlarının bulunmasında rol oynayabileceği düşüncesi heyecan yaratmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Graves Hastalığı , Osteopontin

Sözlü Sunum

Hatay İlimizden İzole Edilen Kutanöz Leishmania Suşlarının İzolasyonu, Tanıda Farklı Besiyerlerinin Denenmesi ve Biyobank (Kriyobank) Oluşturulması

Prof.Dr. Gülnaz Çulha¹ , Arş.Gör. Tuğba Kaya¹ , Dr. Öğretim Üyesi Necati Özpınar²

¹1HMKÜ Tıp Fakültesi Parazitoloji AD, Hatay TÜRKİYE

²2HMKÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi ,Hatay TÜRKİYE

Özet

Amaç: Hatay'da, Kutanöz Leishmaniasis (KL, Şark çıbanı) halk sağlığı sorunu olarak önemini korumaktadır. Çalışmada, KL şüpheli hastaların lezyonlarından alınan örneklerin mikroskop inceleme yöntemi ve in-vitro kültür ile değerlendirilmesi, kültürde üreme gözlenen izolatların tiplendirilmesi, kriyoprezervasyonunun yapılması ve Biyobank (Kriyobank) oluşturulması amaçlanmıştır. **Yöntem:** Hatay İli Aile Toplum Sağlığı Merkezlerine (Altınözü, Antakya Merkez, İskenderun, Arsuz gibi) başvuran 40 KL şüpheli hastanın lezyonundan yayma ve insülin enjektörü yardımıyla lezyondan aspirasyon yapılarak klasik NNN ve modifiye edilmiş iki farklı NNN besiyerine ekimi yapıldı. Promastigot üretmesi saptanan örnekler ITS 1 PZR-RFLP yöntemi ile tiplendirildi. DMSO kullanılarak kriyoprezervasyonu yapıldı ve sıvı azot tankına kaldırıldı. **Bulgular:** KL şüpheli toplam 40 hastaya ait yayma preparatlarda amastigotlar görüldü. Klasik NNN besiyerinde 40 örneğin 35'inde 3,5,7,10. gün yapılan sayımlarda promastigotların ürediği ve log fazına ulaştığı gözlemlendi. Diğer iki besiyerinde ise 5. günde promastigotların ürediği, 10. günde ise canlılıklarını kaybettiği gözlemlendi. PZR-RFLP ile 25'i L. infantum/donovani, 10 u L. tropica olarak tiplendirildi. **Sonuç:** Biyobank, bölgemizden izole edilen ve tiplendirilen Leishmania izolatlarından oluşturduğumuz ilk arşivdir. Leishmania izolatlarının virulans ve antijenik yapıları kaybolmadan sıvı azot içinde uzun süre saklanabilmektedir. Biyobank'ın; moleküler çalışmalar, hayvan modelleri, ilaç denemeleri gibi pek çok alanda kullanılmasına olanak sağlayacağı kanaatine varılmıştır. **Teşekkür:** Bu çalışma Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü Birimi (Proje numarası: 18.M.068) tarafından desteklenmiştir. **Etik kurul onayı:** Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan çalışma için onay alınmıştır (Araştırmanın Protokol Kodu: 2018/87).

Anahtar Kelimeler: Biyobank, Hatay, Genotipleme, Besiyeri

Makale id= 21

Sözlü Sunum

Hemorajik Şok Modelinde Terlipressin ve Efedrinin Etkinliklerinin Analizi

Uzm. Dr. Hayri Canbaz¹

¹Uzman Doktor, Acil Tıp Uzmanı, Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi, Acil Servis

*Corresponding author: Hayri CANBAZ

Özet

Bu çalışmada karaciğer yaralanmasına bağlı deneysel hemorajik şok modelinde standart ringer laktat infüzyonu ile birlikte terlipressin ve efedrinin sağ kalım ve temel hemodinamik parametreler üzerine etkilerinin araştırılması amaçlandı. Terlipressin, efedrin, ringer laktat ve kontrol grubu olacak şekilde 4 grupta toplam 36 rat ile çalışmayı planladık. Batın orta hatta abdominal insizyon sonrası karaciğerin median ve sol lateral loblarının yaklaşık %65 'i ile çıkarılarak hemorajik şok modeli oluşturuldu. Gruplar 90 dakika boyunca ortalama arter basıncı, nabız, sağkalım ve arteriyel kan gazı değerleri açısından gözlemlendi. 90 dk sonunda sağkalım oranı, terlipressin grubunda 3/9 (%33), efedrin grubunda 1/9 (%11) diğer gruplarda 0 idi. Terlipressin ve efedrin grupları arasında sağkalım açısından istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi. Yalnız terlipressin ve efedrin, ringer laktat ile kontrol grubuna sağkalım açısından üstün bulundu. Doku perfüzyonu düşünülerek karşılaştırıldığında ise, terlipressin tedavisindeki grubun OAB'nin 40 mmHg'nin üzerinde, efedrin grubunun ise altında olduğu görüldü. Çalışmamızın sonuçlarına göre, hemorajik şok tedavisinde terlipressin ve efedrin alternatif bir ilaç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Terlipressin, Efedrin, Deneysel, Hemorajik Şok, Sağkalım.

An Analysis of the Efficacy of Terlipressin and Ephedrine in a Hemorrhagic Shock Model

Abstract

In this study, we aimed to assess terlipressin and ephedrine's effects, with routine Ringer's lactate infusion, on survival and basic hemodynamic parameters in an experimental hemorrhagic shock model due to liver injury. We designed the study

with a total of 36 rats which divided in 4 groups as Terlipressin, Ephedrine, Ringer's lactate, and the control groups. Hemorrhagic shock model was created by subtracting about 65% of the median and left lateral lobes of the liver after an incision to the midline of the abdomen. Groups were monitored for mean arterial pressure, heart rate, survival and arterial blood gas values for 90 minutes. At the end of 90 min, survival rate in terlipressin group was 3/9 (33%) and it was 1/9 (11%) in ephedrine group. In the other groups it was 0. In terms of survival statistically significant difference is not calculated between the Terlipressin and Ephedrine groups. But terlipressin and ephedrine, found to be superior to Ringer Lactate and control groups in terms of survival. Considering tissue perfusion, the MAP of terlipressin group is higher than 40 mmHg but MAP is found to be under 40 mmHg in the ephedrine group. According to the results of this study, terlipressin and ephedrine may be an alternative drug in hemorrhagic shock treatment.

Keywords: Terlipressin, Ephedrine, Experimental, Hemorrhagic Shock, Survival.

Sözlü Sunum

Icd-10 Kodlama Sisteminin Kullanışlılığı, Ürogenital Hastalık Yüzdeleri ve İlgili Kodların Kullanım Oranları

Dr. Huseyin Kocan¹

¹Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

ARKA PLAN ICD-10 kodlama sistemi bir çok ülkede sağlık hizmeti sunan kuruluşlarda yaygın olarak kullanılmaktadır. Hastalıkların tanısında kullanılan bu kodlama sistemi ulusal ve uluslararası tanıları standarize etmesi amaçlanarak hastalıkların görülme oranlarını belirlenmesinde ve sağlık politikalarının belirlenmesinde yol gösterici olabilmesi amaçlanmıştır. AMAÇ 1 yıllık süreçte hastanemize başvuran tüm hastalar için kullanılan ICD-10 tanı kodlarının miktarı, ürogenital sistem hastalıklarla ilgili ICD-10 oranları , ürogenital sistem hastalık dağılımını belirlemektir. MATERYAL METOD 15/04/2018-15/04/2019 tarihleri arasında Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesinde tüm birimlerinde tedavi olan ve bunların tanı ve tedavisinde kullanılmış olan toplam 3.764.124 ICD -10 Kodları kayıt altına alındı. Ürogenital sistem için kullanılan 174.448(%5) ICD-10 kod ve ürogenital hastalıklar için belirlenmiş olan ve hiç kullanılmayan kodlar kayıt altına alındı. SONUÇLAR Ürogenital hastalıklar ile ilgili 196 ICD-10 kodlama sisteminden 43(%22) tanesinin kullanılmadığı, 1 yıllık süreçte toplam kodlama sisteminin %5 i ürogenital sistem hastalıklarla ilgili olduğu ve bunun %50 oranında enfeksiyon hastalıklarıyla ilgiliydi. SONUÇ: Sonuçlarımız diğer çalışmalar ile uyumluluk göstermektedir ve ICD kod kullanımı benzer nedenlerden ana tanı kodlarında yoğunlaşmaktadır. WHO nünstantardize edeceği ICD-10 kod kullanımı sertifikasyon programları düzenlenmesi ulusal ve uluslar arası doğru verilerin sağlanmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Icd-10 Kod; Ürogenital Sistem Hastalıkları; Who; Epidemiology

Usability of Icd-10 Coding System, Urogenital Disease Percentages and Use Rates for Related Codes

Abstract

BACKGROUND: The ICD-10 coding system is commonly used in organizations providing health services in many countries. This coding system used for diagnosis of diseases is standardized for national and international diagnoses with the aim of determining incidence rates for diseases and acting as a guide for determination of health policies. **AIM** To determine the amount of ICD-10 diagnosis codes used for all patients attending our hospital in a 1-year period, the rates of ICD-10 related to urogenital system diseases and the distribution of urogenital system diseases. **MATERIALS AND METHODS:** From 15/04/2018 to 15/04/2019, a total of 3,764,124 ICD-10 codes were recorded for diagnosis and treatment in all units of Kanuni Sultan Süleyman Education and Research Hospital. Of these, 174,448 (5%) were ICD-10 codes for the urogenital system and urogenital diseases and unused codes were recorded. **RESULTS:** Of the 196 ICD-10 codes related to urogenital diseases, 43 (22%) were not used, with 5% of total codes within a 1-year period related to urogenital system diseases and of these 50% were related to infectious diseases. **CONCLUSION:** Our results are compatible with other studies and ICD code usage is concentrated in the main diagnostic codes for similar reasons. Organizing ICD-10 code usage certification programs that will be organized by WHO will contribute to providing accurate national and international data.

Keywords: Icd-10 Code; Urogenital System Diseases, Who, Epidemiology

Makale id= 4

Sözlü Sunum

İki Farklı Meme Kanseri Hücre Hattında Taze ve Kurutulmuş Kabuklu Elma Ekstraktının Antioksidan ve Oksidant Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Günnur Demircan¹ , Dr. Yeliz Yılmaz Miroğlu²

¹Demiroğlu Bilim Üniversitesi

²Milli Eğitim Bakanlığı

*Corresponding author: Günnur Demircan

Özet

Doğal ürünlerin kemoterapi ilaçlarının etkisini artırabileceği ve yan etkilerin olmaması nedeniyle alternatif bir tedavi olabileceği sıklıkla görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, iki farklı meme kanseri hücre hattı üzerinde farklı konsantrasyonlarda taze ve kurutulmuş kabuklu elma ekstraktının antioksidan / oksidant özelliklerini belirlemektir. Taze ve kurutulmuş kabuklu elma özütü soxhlet yöntemi ile elde edilmiştir. Sitotoksikite MTT analizi ile belirlenmiştir. Sitotoksikite her iki hücre hattında 6.25 mg / ml, 12.5 mg / ml, 25 mg / ml, 50 mg / ml, 100 mg / ml ve 200 mg / ml dozları uygulanarak belirlenmiştir. MTT analizi sonuçlarına göre, total oksidant ve antioksidant kapasite ölçümleri yapılmıştır. Taze ve kurutulmuş kabuklu elma özütünün sitotoksik dozu 25mg / ml olarak belirlenmiştir. Ekstraktların artan konsantrasyonlarda hücre canlılığını azalttığı gösterilmiştir. Toplam antioksidan ve toplam oksidant kapasite analizi sonuçları; kurutulmuş elma ekstraktı ile tedavi edilen hücrelerde artan dozlarda antioksidan kapasitesi artmıştır. Oksidant kapasite tüm dozlarda sabit kalmıştır. Bu bulgular ışığında, kabuklu elma ekstraktının antikanser özelliklerine sahip olduğu, kanser için yardımcı bir tedavi olabileceği veya kanser gelişme riskini azaltabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kabuklu Elma, Antioksidan, Oksidatif Stres, Meme Kanseri

Investigation of Antioxidant and Oxidant Effects of Fresh and Dried Crusted Apple On Two Different Breast Cancer Cell Lines

Abstract

It is frequently seen that natural products may increase the effect of chemotherapy drugs and may be an alternative treatment due to the lack of side effects. The aim of this study was to determine the antioxidant / oxidant properties of different concentrations of fresh and dried crusted apple extract on two different breast cancer cell lines. Fresh and dried crusted apple extract was obtained by soxhlet method. Cytotoxicity was determined by MTT analysis. Cytotoxicity was determined in both cell lines by applying the doses of 6.25 mg/ml, 12.5 mg/ml, 25 mg/ml, 50 mg / ml, 100 mg/ml and 200 mg/ml. According to the results of MTT analysis, total oxidant and antioxidant capacity measurements were made. The cytotoxic dose of fresh and dried crusted apple extract was 25mg/ml. Extracts have been shown to reduce cell viability at increasing concentrations. Total antioxidant and total oxidant capacity analysis results shown that; antioxidant capacity increased at increasing doses in cells treated with dried apple extract. Oxidant capacity remained constant at all doses. In the light of these findings, it has been concluded that crusted apple extract has anticancer properties, may be an adjunctive treatment for cancer or reduce the risk of developing cancer.

Keywords: Crusted Apple, Antioxidant, Oxidative Stress, Breast Cancer

Sözlü Sunum

Isolation and Diagnosis of Pseudomonas Aeruginosa From Wound and Burn Patients and Investigation of Their Resistance Patterns

Araştırmacı Mustafa Riyadh Salman Al-Rubaye ¹

¹Ministry of Health, Irak

Özet

Background: Pseudomonas is a common bacteria found all over the world in soil, water, and plants, and it is one of the most common pathogens in hospital-acquired infections. Aims: the aims of this study were isolation of P. aeruginosa bacteria from patients with inflammation of burns, Diagnosis and identification of P. aeruginosa using chemical tests and VITEK2 system and also study of antibiotic resistance in P. aeruginosa using the VITEK2 system. Methods: (206) swabs were collected from wounds and burns; (139) samples from burns and (67) samples from wounds; from different clinical cases for both sexes and ages (1-70) years, the patients coming and sleeping in Baghdad Teaching Hospital and Burns Hospital in the city of medicine at Baghdad city; the duration from January to the end of March 2019. Samples were cultured on the variety of culture media (MacConkey agar, Blood agar and Cetrimide agar) in order to obtain the bacterial isolates of P. aeruginosa depending on their phenotypic characteristics. VITEK2 system were used for identification P. aeruginosa and to study their resistance the antibiotics. Results: Of the 206 samples, 50 Pseudomonas aeruginosa were isolated from swabs. 31 (62%) isolates were isolated from burn and 19 (38%) from wound swabs. The isolates were subjected to a series of biochemical tests as diagnosed with Api 20E; and Microgen GnA + B-ID to increased confirmation of isolation yield for P. aeruginosa. The results showed that the majority of isolates were (92%) resistant to Amoxicillin while the isolates differed between sensitive and moderate sensitivity and resistance to other types of antibiotics. Antibiotic resistance levels of the bacterial isolates were 89% for amoxicillin, 81% for gentamicin, 79% for ciprofloxacin, 74% for tetracycline, 72% for nalidixic and norfloxacin and 66% forimipenem. and API 20E identification system: It was found that there are 50 isolates of pseudomonas, but in varying proportions when conducting the vytic examination. It was confirmed that there are 12 isolates purified from the pseudomonas with high indicators in the examination that exceed the 60% and which did not exceed the 60%. It was not recognized by the device, so the examination was approved and sent to Check the pcr. Conclusion: The study showed that the percentage of isolation of Pseudomonas aeruginosa bacteria from wound infections is relatively higher than the rate of isolation from burn swabs. Most of Pseudomonas aeruginosa isolates showed high resistance to most types of antibiotics used in the present study, especially the antibiotic Amoxicillin where the resistance rate was 92%.

Anahtar Kelimeler: Pseudomonas Aeruginosa; Vittek 2 System; Resistance to Antibiotics.

Sözlü Sunum

Kardiyak Hastalık Öyküsü Olmayan Kardiyoloji Polikliniğine Başvuran Hastalarda Metabolik Sendrom Sıklığı

Uzman İsa Ardahanlı¹

¹Bilecik Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada amaç daha önce kardiyak hastalık öyküsü olmayan ve kardiyak şikayeti olmayan ayaktan kontrol amaçlı kardiyoloji polikliniğine başvuran hastalarda metabolik sendrom (MS) sıklığını araştırmaktır. **Yöntem:** Kardiyoloji polikliniğine Aralık 2018- Ocak 2020 tarihleri arasında başvuran daha önce herhangi bir kardiyak hastalık öyküsü olmayan 198 hasta değerlendirildi. Hastaların demografik verileri, boy, kilo, bel çevresi, vücut kitle indeksi, açlık kan glukozu, total kolesterol, HDL, LDL, trigliserid düzeyleri, tansiyon arteriyel düzeyleri ve hastaların kullandıkları ilaçları kaydedildi. Metabolik Sendrom (MS) tanısı NCEP ATP III (National Cholesterol Education Program, Adult Treatment Panel III) kriterlerine göre değerlendirildi. Bu kriterler; abdominal obezite (bel çevresinin erkeklerde >94cm, kadınlarda >80 cm olması), trigliserid yüksekliği (≥ 150 mg/dl), HDL düşüklüğü (erkekler için <50 mg/dl, kadınlar için <40 mg/dl), açlık kan glukozu ≥ 110 mg/dl veya daha önceden bilinen tip 2 diyabet tanısı, kan basıncı $\geq 130/85$ mmHg olması yer almaktadır. Hastalarda bu 5 kriterden 3'nün sağlanması durumunda metabolik sendrom olarak değerlendirildi. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş ortalaması 45.6 ± 13.4 idi. Hastaların 120'si (%60.6) kadın iken, 78'i (%39.4) ise erkekti. ATP-III ölçütlerine göre MS tanısı hastaların 95'inde (%48) bulunmuştur. MS tanısı konan hastaların yaş ortalamaları MS tanısı konmayanlara göre anlamlı olarak yüksekti ($p < 0.001$). Erkek hastalarda MS sıklığı yüksek bulunmuştur. **Tartışma:** MS sıklığı benzer çalışmalardaki oranlara göre daha yüksek oranda saptanmıştır. Özellikle kardiyak açısından aile öyküsü olanlarda metabolik sendrom varlığı daha sık saptanmıştır. Cinsiyet açısından metabolik sendromu olan ve olmayan grup arasında herhangi bir farklılık izlenmemiştir ($p > 0.05$). Sonuç olarak, kardiyoloji polikliniğine başvuran herhangi bir kardiyak hastalığı olmayan hastalarda metabolik sendrom sıklığı topluma oranla daha fazla saptanmıştır. Bu nedenle özellikle vücut kitle indeksi yüksek ve/veya bel çevresi yüksek olan hastalarda metabolik sendrom açısından değerlendirilmesi gerekliliğini düşünürüz.

Anahtar Kelimeler: Kardiyoloji, Metabolik Sendrom, Ncep Atp-Iii

Sözlü Sunum

Kardiyak Siklus Sırasında Aksiyal Pulmoner Arter Çapı Değişimi

Dr. Yasin Sarıkaya¹ , Dr. Sevtap Arslan² , Dr. Onur Taydaş² , Dr. Yasin Erarslan² , Prof.Dr. Macit Arıyürek²

¹SBÜ Ankara Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları EAH
²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Toraks bilgisayarlı tomografide (BT) aksiyel pulmoner arter çapı (PAÇ) ile pulmoner arter basıncı arasında korelasyon olduğunu gösteren çalışmalar vardır. Bu çalışmalarda aksiyel PAÇ'yi değerlendirmek için toraks BT tetkiki yapıldığı görülmektedir. Çalışmamızın amacı, koroner BT anjiyografi (KBTA) görüntülerinden sistolik ve diyastolik aksiyel PAÇ'yi ölçerek olası farklılıkların klinik önemini göstermektir. Metod: Sistol ve diyastol fazlarında aksiyel PAÇ'yi belirlemek için koroner arter hastalığı değerlendirmesi için KBTA uygulanan 101 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri ve klinik geçmişi tıbbi kayıtlardan elde edildi. Daha sonra görüntüler bir kardiyak siklus boyunca yeniden yapılandırıldı ve iki bağımsız gözlemci tarafından sistolik ve diyastolik aksiyel PAÇ ve asendan aort çapı (AAÇ) aynı kesitten ölçüldü. Bulgular: Gözlemciler arası uyum tüm BT ölçümleri için yüksekti (sınıf içi korelasyon katsayısı = 0,99). Tüm hastaların ortalama sistolik PAÇ'si 26.3 ± 3.6 mm ve ortalama diyastolik PAÇ'si 22.8 ± 3.2 mm bulundu ($p < 0.001$). Sistol ve diyastol fazlarında ortalama fark aksiyel PAÇ'de 3.5 ± 1.2 mm, aksiyel AAÇ'de 1.2 ± 0.7 mm ve PAÇ / AAÇ oranında 0.1 ± 0.04 (p değerleri < 0.001) bulundu. PAÇ değişiminde cinsiyet, yaş, boy, kilo ve vücut yüzey alanı açısından istatistiksel anlamlılık yoktu. Sonuç: Toraks BT'de normal sınırlara veya önceki BT tetkikine göre artmış bir PAÇ tespit edildiğinde, bu kalp döngüsüne bağlı olarak PAÇ'deki değişikliğin sonucu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Arter Çapı; Bilgisayarlı Tomografi; Kardiyak Siklus

Axial Pulmonary Artery Diameter Change in the Cardiac Cycle

Abstract

Purpose: There are studies showing a correlation between axial pulmonary artery diameter (PAD) on thoracic computed tomography (CT) and pulmonary artery pressure. In these studies, a thorax CT examination was performed to evaluate axial

PAD. The objective of our study was to demonstrate the clinical significance of possible differences by measuring the systolic and diastolic axial PAD from coronary CT angiography (CCTA) images. Methods: In order to determine the width of the axial PAD in the systole and diastole phases, analyzed 101 patients who underwent CCTA for coronary artery disease assessment. Medical records were reviewed for each patient to determine demographics and clinical history. Then images were reconstructed during a cardiac cycle and were measured by two independent observers the systolic and diastolic axial PAD and ascending aorta diameter (AAD) from the same slice. Results: Interobserver agreement was good (intraclass correlation coefficient= 0.99) for all CT measurements. The mean systolic PAD of all patients was 26.3 ± 3.6 mm and the mean diastolic PAD was 22.8 ± 3.2 mm ($p < 0.001$). The mean difference was found 3.5 ± 1.2 mm at axial PAD, 1.2 ± 0.7 mm at axial AAD and 0.1 ± 0.04 at PAD/AAD ratio (p values < 0.001) in the systole and diastole phases. There was no statistical significance at PAD change with gender, age, height, weight and body surface area. Conclusion: When an increased PAD is detected in a thorax CT compared to normal limits or previous CT scan, this may be the result of the change in PAD due to the cardiac cycle.

Keywords: Pulmonary Artery Diameter; Computed Tomography; Cardiac Cycle

Sözlü Sunum

Kayseri Yöresi Endoskopi Yapılan Olgularda Helicobacter Pylori Sıklığı

Dr. Saliha Karagöz Eren¹ , Dr. Mustafa Karaağaç¹

¹Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Mide kanseri dünyadaki en yaygın beşinci kanserdir ve kansere bağlı ölümlerde üçüncü sırada yer almaktadır. Uluslararası Kanser Araştırmaları Ajansı (International Agency for Research on Cancer) H. pylori enfeksiyonunu tip 1 kanserojen olarak kategorize etmektedir ve mide kanserinin birincil nedenleri arasında kabul edilmektedir. Çoğu yetişkinin yaşamı boyunca en az bir kez enfekte olduğu düşünülmektedir ve H. pylori (HP)eradikasyonu mide kanseri riskini azaltmaktadır. HP dünyadaki en yaygın kronik enfeksiyonların başında gelmesine rağmen ülkemizde yaygınlığı ile ilgili yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Cerrahi Endoskopi Ünitesinde üst gastrointestinal sistem endoskopisi yapılan ve biyopsi alınan olgularda H.pylori pozitiflik sıklığı, sıklığın yaş ve cinsiyet ile ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Ocak 2016- Aralık 2016 tarihleri arasında üst gastrointestinal sistem endoskopisi yapılan 1560 olgunun biyopsi alınan 715'inin sonuçları değerlendirildi. 455 (%64) biyopsi sonucunda H.Pylori saptandı ve olguların yaş ortalaması 48.2 ± 15.3 yıl (dağılımı 18-91) idi. Olguların 259(%56)'u 50 yaş ve altında idi. Olguların 279'u kadın, 175'i erkek idi. Cinsiyete göre HP dağılımı Tablo 1'de özetlenmiştir. 266 olguda hafif, 137 olguda orta, 52 olguda ise şiddetli pozitiflik saptandı. H.P saptananların 293(%64)'ünde histopatolojik olarak gastrit, 35(%0.7)'inde intestinal metaplazi, 3'ünde foveolar hiperplazi, 5'inde peptik ülser, 7'sinde diğer patolojik tanılar ve 112(%25)'sinde ise eşlik eden başka patoloji olmadığı görüldü. H.P sıklığı biyopsi yapılanlarda %64 olarak saptanmıştır ve bu olguların %25'inde eşlik eden patolojik tanı olmadığı gözlenmiştir. Mide kanseri için öncü olması ve hastaların %56 'sının 50 yaş ve altında olduğu düşünüldüğünde, HP'nin toplumsal tarama programları açısından değerlendirilmesi düşünülebilir. Anahtar Kelimeler: Helicobacter pylori, endoskopi, cerrahi Tablo 1. Cinsiyete göre HP şiddetinin dağılımı Yok Hafif Orta Şiddetli Toplam HP Kadın 152 166 (%59) 81 (%29) 32 (%11) 279 Erkek 108 104 (%59) 52 (%29) 20 (%11) 175 Toplam 260 270 (%59) 143 (%31) 52 (%11) 454

Anahtar Kelimeler: Helicobacter Pylori, Endoskopi, Biyopsi

Frequency of Helicobacter Pylori in Patients Underwent Endoscopy in Kayseri Region

Abstract

Gastric cancer is the fifth most common cancer in the world and ranks third in cancer-related deaths. International Agency for Research on Cancer is categorized H. pylori infection as type 1 carcinogen. HP is considered among the primary causes of gastric cancer and eradication reduces the risk of gastric cancer. Most adults probably once infected during their life course. Although HP is one of the most common chronic infections in the world, there is no adequate data its prevalence in our countr. It was aimed to investigate the frequency of H.pylori positivity, the relationship between frequency and age and gender in patients who underwent upper gastrointestinal system endoscopy and biopsy in Kayseri City Training and Research Hospital Surgical Endoscopy Unit. The results of 715 biopsies of 1560 patients who underwent upper gastrointestinal endoscopy between January 2016 and December 2016 were evaluated. H. Pylori was detected as a result of 455 (64%) biopsy and the mean age of the patients was 48.2 ± 15.3 years (range 18-91). 259 (56%) of the cases were 50 years old and under. 279 of the cases were female and 175 were male. HP distribution by gender is summarized in Table 1. Mild positivity was found in 266 cases, moderate in 137 cases and severe in 52 cases. Histopathologically, 293 (64%) of those with H.P were found to have gastritis, 35 (0.7%) had intestinal metaplasia, 3 had foveolar hyperplasia, 5 had peptic ulcer, and 112 (25%) had no other accompanying pathology. The results of 715 biopsies of 1560 patients who underwent upper gastrointestinal endoscopy between January 2016 and December 2016 were evaluated. H. Pylori was detected as a result of 455 (64%) biopsy and the mean age of the patients was 48.2 ± 15.3 years (range 18-91). 259 (56%) of the cases were 50 years old and under. 279 of the cases were female and 175 were male. HP distribution by gender is summarized in Table 1. Mild positivity was found in 266 cases, moderate in 137 cases and severe in 52 cases. Histopathologically, 293 (64%) of those with H.P were found to have gastritis, 35 (0.7%) had intestinal metaplasia, 3 had foveolar hyperplasia, 5 had peptic ulcer, 7 had other diagnosis and 112 (25%) had no other accompanying pathology. Frequency of H.P was found to be 64% in biopsy patients and it was observed that 25% of these cases did not have concomitant pathological diagnosis. Considering that it is precancerous for gastric cancer and 50% of these cases is 50 years old and under, a screening program may be considered for HP infection.

Keywords: Helicobacter Pylori, Endoscopy, Biopsy

Makale id= 2

Sözlü Sunum

Koksidinia Hastalığının Tedavisinde Proloterapi Uygulaması

Dr. Deniz Gül¹

¹Bursa Kestel Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Koksidinia tanısı konulan hastalarda koksiks çevresine proloterapi uygulayarak hastaların şikayetlerini azaltmayı amaçladık. **Yöntem:** Koksidinia tanısı konulan 23 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların koksiksleri palpe edilerek koksiks üzerine ve iki yanına olacak şekilde 3 farklı noktadan tedavi uygulandı. Tedavi için bir seansta toplam 6 ml proloterapi solüsyonu (5,4 ml %15 dekstroz + 0,6 ml lidokain) kullanıldı. Uygulama 3 hafta arayla 3 seans yapıldı. Hastalar VAS ağrı skoru ile değerlendirildi. **Bulgular:** Hastalar tedaviden önce ve tedaviden sonra VAS ağrı skoru ile değerlendirildi. Hastaların 3. hafta, 3. ay, 6. ay ve 1. yıl takiplerinde şikayetlerinin ciddi oranda azaldığı görüldü. **Sonuç:** Bu çalışmanın sonuçları Koksidinia tanısı konulan hastalarda proloterapi uygulamasının hastalara hızlı bir iyileşme sağladığını ve bu etkisinin uzun süre devam ettiğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Koksidinia, %15 Dekstroz, Proloterapi.

The Effectiveness of Prolotherapy in the Management of Coccydynia

Abstract

Objective: We aimed to evaluate prolotherapy injections in the treatment of coccydynia. **Methods:** Twenty-three patients diagnosed with coccydynia were included in the study. The painful areas of the coccyx were injected after determination with palpation. A total of 6 ml prolotherapy solution (5.4 ml 15% dextrose + 0.6 ml lidocaine) was used in one session. The injections were applied with 3 weeks intervals, a total of three sessions. Patients were evaluated with VAS pain score before and after treatment. **Results:** VAS scores were significantly lower at 3 weeks, 3 months, 6 months and 1-year follow-up when compared to baseline. **Conclusion:** The results of this study support prolotherapy injections in the management of coccydynia, as its faster curative effects and long-term efficacy.

Keywords: Coccydynia, 15% Dextrose, Prolotherapy.

Sözlü Sunum

Küçük Renal Kitlelerde Açık ve Laparoskopik Parsiyel Nefrektomi Sonuçlarımız

Dr. Öğretim Üyesi Aykut Aykaç¹ , Prof.Dr. M. Uğur Altuğ²

¹Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji ABD

²Acıbadem Üniversitesi Ankara Hastanesi Üroloji ABD

*Corresponding author: Aykut Aykaç

Özet

Amaç: Küçük renal kitle nedeniyle açık veya laparoskopik nefron koruyucu cerrahi uyguladığımız olgulara ait sonuçlar karşılaştırıldı. Yöntem: Ocak 2001 – Ocak 2010 tarihleri arasında açık parsiyel nefrektomi uygulanan 62 olgu ve laparoskopik parsiyel nefrektomi uygulanan 13 olguya ait veriler retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar demografik özellikleri, tümör boyut ve lokalizasyonları, preoperatif ve postoperatif hemoglobin ve kreatinin değerleri, iskemi süresi, operasyon süresi, JJ stent takılması, komplikasyon, taburculuk süreleri ve patoloji sonuçları bakımından karşılaştırıldılar. Bulgular: Açık parsiyel nefrektomi uygulanan 62 olgunun ortalama yaşı 51 (38-76) iken, laparoskopik parsiyel nefrektomi grubunun ortalama yaşı 56 (32-77) idi (p=0,387). Tümör boyutu değerlendirildiğinde açık parsiyel nefrektomide ortalama tümör boyutu 4.62±2.81cm (1.5-15cm) iken laparoskopik parsiyel nefrektomide 4.19±1.78cm (2-8cm) olarak bulundu (p=0,672). Açık parsiyel nefrektomide Hb miktarında 2.067±1.54 g/dl değişim izlenirken, laparoskopik parsiyel nefrektomide 1.68±1.14 g/dl değişim izlendi (p=0,879). Açık parsiyel nefrektomi olgularında serum kreatininde artış ortalama 0.23±0.2 mg/dl iken, laparoskopik grupta bu oran 0.18±0.2 mg/dl olarak bulundu (p=0,883). Laparoskopik grupta ortalama sıcak iskemi süresi 28 dk (14-55), açık parsiyel nefrektomi grubunda ise 17 dk (12-28) olarak bulundu. Laparoskopik parsiyel nefrektomi ortalama operasyon süresi 123 dk (80-200dk) iken açık parsiyel nefrektomi grubunda 93 dk (75-130) idi. Açık parsiyel nefrektomi grubunda ortalama yatış günü 7 gün (3-31 gün), laparoskopik parsiyel nefrektomi grubunda ise 5 gün (2-13 gün) olarak bulundu(p=0,029). Sonuç: Küçük renal kitlelerde parsiyel nefrektomi standart tedavi yöntemi olmakla beraber laparoskopik parsiyel nefrektomi deneyimli ellerde iyi bir tedavi seçeneği olarak gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Renal Kitle,açık Parsiyel Nefrektomi, Laparoskopik Parsiyel Nefrektomi

Open and Laparoscopic Partial Nephrectomy Results in Small Renal Masses

Abstract

Purpose: We compared the results of open or laparoscopic nephron sparing surgery for small renal mass. **Materials and Methods:** A total of 75 patients underwent partial nephrectomy between January 2001 and January 2010. Of these patients, 62 underwent open surgery (OPN) and the remaining 13 were treated laparoscopically (LPN). Demographic characteristics of patients, tumor size and localization, preoperative and postoperative hemoglobin and creatinine levels, ischemia time, operative time, JJ stent insertion, complications, and pathology results were evaluated. **Results:** Mean age of the 62 patients who underwent OPN was 51 years (range 38 to 76) and 13 patients who underwent LPN was 56 years (range 32 to 77) ($p=0,387$). The mean tumor size was 4.62 ± 2.81 cm (1.5-15cm) in OPN group and 4.19 ± 1.78 cm (2-8cm) in LPN group ($p=0,672$). The mean Hb change was 2.067 ± 1.54 g/dl and 1.68 ± 1.14 g/dl ($p=0,879$) and serum creatinine change was 0.23 ± 0.2 mg/dl and 0.18 ± 0.2 mg/dl ($p=0,883$) in OPN and LPN group respectively. The mean ischemia time was 17 min (12-28) in OPN group and warm ischemia time was 28 min(14-55) in LPN group. The mean operation time was 93 min(75-130) in OPN group and 123 min(80-200) in LPN group. The mean hospital stay was 7 days (3-31) at OPN group and 5 days (2-13) at LPN group($p=0,029$). **Conclusion:** Although open partial nephrectomy is the gold standard treatment for small renal masses, laparoscopic partial nephrectomy is also a good treatment option with experienced hands.

Keywords: Renal Masses, Open Partial Nephrectomy, Laparoscopic Partial Nephrectomy

Sözlü Sunum

Kutanöz Leishmaniosis’de Yeni Bir Tedavi Protokolü: Makrofaj Spesifik Antikor Bağlı Grafen Oksit Nanopartikülleri ile Fototermal Uygulama

Dr. Öğretim Üyesi Necati Ozpınar¹
Prof Dr Zübeyda Akın Polat²

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
²Cumhuriyet Üniversitesi

Özet

Giriş Kutanöz leishmaniosis (CL), dünyada kozmopolit bir dağılım gösteren ve milyonlarca insanı etkileyen, zoonoz ve antropoz karakterli bir protozoon hastalığıdır. İnsanların endemik bölgelere seyahatlerinin çoğalması, siyasi ve ekonomik sebeplerle yapılan göçler endemik olmayan bölgelerde de bu enfeksiyonun görülme sıklığını arttırmıştır. Metot Çalışmada BALB/c ırkı fareler, ayak tabanlarına Leishmania major amastigotları inoküle edilerek enfekte edildi. İnokülasyondan 21 gün sonra enfekte hayvanlar 3 deney grubu ve 3 kontrol grubu olacak şekilde ayrıldı. 1’inci deney grubuna intralezyonel grafen oksit enjeksiyonu ve fototermal uygulama (GO+FTU), 2’inci deney grubuna makrofaj spesifik antikor ile modifiye edilen grafen oksit ve fototermal uygulama (MSA+GO+FTU) yapılırken 3’üncü deney grubuna sadece fototermal uygulama (FTU) yapıldı. Kontrol gruplarından ilkinde miltefosin oral uygulandı. Hiçbir tedavi protokolü uygulanmayan 2’inci kontrol grubu pozitif kontrol grubunu, CL oluşturulmayan 3’üncü kontrol grubu ise negatif kontrol grubunu oluşturdu. GO ve MSA kimyasal yöntemlerle bağlandı ve bu bağlanma fourier dönüşümlü infrared spektrofotometre ve elementer analizle doğrulandı. Tedavinin 5. ve 10. gününde sonra lezyonlar klinik olarak (eritem ve ödem), 10. gününde ise hem klinik hem de histopatolojik ve immünohistokimyasal olarak pre-inflamatuar sitokinlerin (TNF- α , IL-1, IL-6 ve IFN- γ) şiddeti değerlendirildi. Bulgular Tedavinin 5. gününde en iyi sonucu MSA+GO+FTU grubunda elde edildi (%50 tam iyileşme). Bu grupta 10. günde tam iyileşme oranı %75’e yükseldi. 10. günde yapılan histopatolojik değerlendirmede yoğun myofibroblastlar ve anjiyogenezis görüldü. Bu durum iyileşme sürecinin bir göstergesi olarak yorumlandı. İmmünohistokimyasal değerlendirmede ise pre-inflamatuar sitokinlerde diğer gruplara göre belirgin bir azalma saptandı. Sonuç Bu çalışma, GO ile MSA bağlanarak nanopartikülün makrofaj yüzeyine tutunmasını ve FTU ile enfekte makrofajların ve içlerindeki amastigotların öldürülmesini sağlayan ve 5 gün gibi kısa sürede tedaviye yanıt alınabilen dünya literatüründeki ilk çalışmadır. Bulgularımız, bu tedavi protokolünün yeni bir tedavi adayı olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kutanöz Leishmaniosis, Leishmania, Balb/c, Nanopartikül, Grafen Oksit, Fototerapi

A New Therapeutic Approach for the Treatment of Cutaneous Leishmaniasis: Photothermal Application of Macrophage Specific Antibody Binding Graphene Oxide Nanoparticles

Abstract

A new therapeutic approach for the treatment of Cutaneous Leishmaniasis: Photothermal application of Macrophage Specific Antibody binding Graphene Oxide nanoparticles Abstract Background; Cutaneous leishmaniasis (CL) is a zoonotic and anthropogenic protozoal disease. Aim; To develop a new therapeutic approach for the treatment of CL Method BALB/c mice have infected L. major amastigotes from their footpads. Twenty-one days later after injection, the animals were divided into three control and three experimental groups. The intralesional injection of graphene oxide and photothermal application (GO+PA) were applied to the first experimental group (Group 1); graphene oxide modified with a macrophage-specific antibody and photothermal application (MSA+GO+PA) were applied to the second experimental group (Group 2), and the photothermal application (PA) was applied to the third experimental group (Group 3). Miltefosine was administered orally to the first control group (Group 4); the second control group that is not treated was assigned as the positive control (Group 5) and the third control group was assigned as the negative control (Group 6). Lesions were examined (erythema and edema) after the 5th day and 10th of the treatment, clinically. On the 10th day of the treatment, the level of TNF- α , IL-1, IL-6, and IFN- γ were detected by histopathologically and immunohistochemically. Result In the 5th day of the treatment, it is observed 50% of the animals were completely treated with Group 2, and in the 10th day, the ration raised to 75%. Conclusion In this study, we showed a novel application to treat CL by using MSA modified GO and PA within 10 days. According to our study outcomes, this application could be a new treatment approach for CL cure.

Keywords: Cutaneous Leishmaniasis; Balb/c; Nanoparticle; Graphene Oxide; Phototherapy

Sözlü Sunum

Lomber Spinal Stenozu Olan Hastalarda Mrg'de Stenoz Derecesi ile Nörojenik Klodikasyon Arasında Bir İlişki Var mı' Klinik Çalışma

Uzman Dr. Mehmet Hüseyin Akgül¹ , Doç. Dr Veysel Burulday² , Dr. Öğr. Üyesi Turgut Kültür³

¹Kırıkkale yüksek ihtisas hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi

²Van Eğitim Araştırma Hastanesi Radyoloji

³Kırıkkale Üniversitesi, Fizik tedavi ve Rehabilitasyon.

Özet

Amaç: Lomber spinal stenoz(LSS)spinal kanal, sinir kökü kanalı veya foraminallerin daralması olarak tanımlanır. LSS'de klinik ve radyolojik muayene bulguları ile nörojenik klodikasyonun derecesi arasındaki ilişkinin stenoz derecesi ile korele olup olmadığının araştırmasını yapmayı amaçladık. Materyal Metod: Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik kurul onayı alındıktan sonra 02.ocak.2016-30 mayıs 2016 tarihleri arasında kliniğimize başvuran 50 yaş üzeri lomber MRG'lerinde, stenoz tespit edilen 37 hasta(21 kadın, 16 erkek) ile stenozu olmayan kontrol grubu 36 katılımcı(18 erkek, 18 bayan) toplandı. Manyetik rezonans görüntüleme (MRG) taraması ile belgelenmiş LSS'li hastalara ve kontrol grubuna klinik olarak dn-4 testi ile motorlu yürüme test analizi(MYTA) yapıldı.Bulgu: LSS'li hastaların ortalama yaşı 57.5 idi. LSS grubunda MYTA ortalaması 775 metre,normal grubun tüm 3000 metrelik MYTA 'yı tamamladılar. Erkek ve kadınlar arasında yürüme mesafeleri arasında bir farklılık izlenmedi. LSS'li hastaların %13.51 inde 2 seviyede stenoz saptandı. LSS'lerin MRG'de ortalama axial kesit alanları 112.1 mm, diğer grupta ise 330.7 mm, AP çap ortalaması LSS grubunda 9.2 mm, diğer grupta ise 18.1 mm idi. Sol lateral recesses ortalaması 1.45 mm, sağda ise 1.5 mm saptandı. Diğer grupta sol 2.4mm , sağ 2.5mm idi. DN-4 ortalama değeri LSS'li grupta 5 olarak saptandı. Sonuç: LSS grubunda yürüme mesafeleri ile MRG'deki stenoz dereceleri arasında istatistiksel bir anlamlılık izlenmedi. Ancak bayanlar arasında anlamlılık vardı. Ancak MRG'de lateral recess alanları, stenoz alanları ve DN-4 değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görüldü. Bu nedenle bu çalışma bize stenozlu hastaların yürüme mesafelerinde eski çalışmaların aksine MRG'de stenoz arttıkça yürüme mesafesinin azalmadığını kanıtlayan ilk çalışma olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Lomber Spinal Stenoz, Nörojenik Klodikasyon, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Is There a Relationship Between the Degree of Stenosis On Mri and Neurogenic Cladication in Patients With Lumbar Spinal Stenosis' Clinical Study

Abstract

Objective: Lumbar spinal stenosis (LSS) is defined as narrowing of the spinal canal, nerve root canal or foramina. We aimed to investigate whether the relationship between clinical and radiological examination findings and the degree of neurogenic claudication in LSS correlated with the degree of stenosis and whether. Material Method: 37 patients (21 women, 16 men) with stenosis and control group without stenosis in lumbar MRIs over 50 years of age who applied to our clinic between 02. January 2016 and May 30, 2016 after receiving the approval of the ethics committee of Kırıkkale University Faculty of Medicine. 36 participants (18 men, 18 women) gathered. Clinical dn-4 test and motorized gait test analysis (MYTA) were performed on patients with LSS and the control group documented by magnetic resonance imaging (MRI) scan. The mean age of patients with LSS was 57.5. The average of MYTA in the LSS group was 775 meters, and they completed the entire 3000 meters of MYTA in the normal group. There was no difference between walking distances between men and women. Two levels of stenosis were detected in 13.51% of patients with LSS. The mean of left lateral recess was 1.45 mm and 1.5 mm on the right. In the other group, the left was 2.4mm and the right was 2.5mm. The average value of DN-4 was found to be 5 in the group with LSS. Conclusion: In the LSS group, there was no statistical significance between walking distances and degrees of stenosis in MRI. Therefore, this study was the first study to prove that walking distance of patients with stenosis did not decrease with increasing stenosis in MRI, as opposed to previous studies.

Keywords: Lumbar Narrow Canal, Neurogenic Claudication, Magnetic Resonance Imaging

Sözlü Sunum

Makrosefali: Ne Kadarı Patolojik'

Uzman Berna Uçan¹ , Uzman Seda Kaynak Şahap¹

¹Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları EAH

Özet

Giriş: Makrosefali, çocuklarda kafa çevresinin normal değerlerden 2 standart deviyasyon (SD) fazla olmasıdır. Makrosefalinin pek çok sebebi olabilir. Megalensefali, hidrosefali, Nörofibromatozis tip 1, Akondroplazi ve pek çok başka sendrom ya da patoloji makrosefali ile kendini gösterebilir. Bunun yanında tümüyle benign/ailesel makrosefali olgularına da sıkça rastlanmaktadır. Pediyatri hekimleri arasında benign makrosefali olgularına yaklaşım değişkenlik göstermektedir. Bazı hekimler klinik takibi yeterli bulurken, bazı hekimler ise görüntülemeye sıkça başvurmaktadır. Bu çalışmadaki temel amaç üçüncü basamak bir çocuk hastanesinin, çocuk radyoloji kliniğine, makrosefali tanısı ile yönlendirilen hastaların ultrasonografi (USG) ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) sonuçlarını değerlendirmek ve en uygun görüntüleme paternini belirlemektir. Yöntem: Aralık 2017-Şubat 2020 tarihleri arasında, makrosefali ön tanısı ile USG tetkiki gerçekleştirilen çocukların tetkik sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Bu çocukların kaçınının MRG tetkiki de olduğu ve MRG tetkikine göre USG sonucundan farklı ya da USG sonucuna ek bulgu saptanma durumu kaydedilmiştir. Bulgular: Çalışmaya 176 çocuk dahil edilmiştir. Bunlardan 53'ü kız (%30,1), 123'ü erkek (%69,9)'tir. Gerçekleştirilen USG incelemelerinin 63'ünde (%35,8) patoloji tespit edilmiştir. Çocuklardan 32'sine (18,2%) MRG tetkiki de gerçekleştirilmiştir. 32 MRG tetkikinin 24'ünde (%75) patoloji saptanmıştır. Bu 24 patolojinin 11'i USG de tanımlanmış, 13'ü ise MRG aracılığıyla tanı almıştır. MRG'de ya da USG de patoloji tespit edilen hastaların ortalama yaşı diğer hastalardan fazladır (18,3±2,5 ay – 6,3±3,3 ay). Sonuç: Makrosefali olgularının çoğunda görüntüleme yöntemleri normal bulunmaktadır. Literatürde makrosefalide görüntüleme istemeden önce klinik-nörolojik bulgulara bakılması ve hastanın yaşının (4-6 ay arası olgular sıklıkla benign makrosefali olma eğilimindedir) göz önünde bulundurulması önerilmektedir. Bulgularımız literatürle büyük ölçüde uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Makrosefali, Görüntüleme, Usg, Mrg, Çocuk.

Sözlü Sunum

Meme Kanserinde Oncotype Dx Rekürrens Skoru İle Nötrofil Lenfosit Oranı İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Akif Enes Arıkan¹

¹Acıbadem MAA Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Kişiselleştirilmiş tıptaki gelişmeler meme kanserinde genomik profillemeye yol açmıştır. Oncotype Dx meme kanseri için yaygın kullanılan genomik profillemeye ve skorlama sistemidir. Ayrıca Nötrofil-Lenfosit Oranı (NLO) birçok kanserde olduğu gibi meme kanserinin sağ kalımında da belirteç olduğu öne sürülmektedir. Bu çalışma NLR ve OncotypeDx Rekürrens Skoru arasındaki olası ilişkiyi incelemektedir. Yöntem: Acıbadem Üniversitesi, Senoloji Araştırma Üniversitesi (RISA) ailiye hastanelerinde erken evre meme kanseri için ameliyat edilmiş ve Oncotype Dx uygulanmış hastalar dahil edildi. Hastalar Oncotype Dx risk grubuna göre ayrıldı ve gruplar arasında NLO kıyaslandı. Bulgular: Elli beş yaş altındaki hastalar çalışmaya dahil edildi ve Oncotype Dx Rekürrens Skoru (RS) kesim değeri 15 alınarak yaş eşleştirilmiş kohort grupları oluşturuldu (Grup 1: Düşük risk, Grup 2: Yüksek risk, değerler bu sırada verildi). Her bir gruba dokuz hasta mevcuttu. Ortalama yaş $45,5 \pm 6,6$ – $45,8 \pm 7,5$ yıl ($p=0,93$), RS $14,8 \pm 5,7$ – $30,8 \pm 3,4$ ($p<0,001$), Mutlak Nötrofil Sayısı (MNS) $3,26 \pm 0,73$ – $4,11 \pm 2,3$ ($p=0,31$), Mutlak Lenfosit Sayısı (MLS) $1,69 \pm 0,41$ – $1,92 \pm 0,48$ ($p=0,29$), Nötrofil-Lenfosit Oranı (NLO) $2,04 \pm 0,69$ – $2,38 \pm 1,91$ ($p=0,62$), Sonuç: Yüksek NLO'nun literatürde kötü prognoz ile ilişkisi gösterilmiştir, ancak bu kohortta Oncotype Dx Rekürrens Skoru ile NLO karşılaştırılmasında bu gösterilememiştir. Kısıtlama: Düşük risk grubunda ortalama RS kesim değerine yakın bulundu, belki daha fazla hasta ve daha düşük RS ile NLO ve RS arasında korelasyon gösterilebilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Genomik Profillemeye, Nötrofil-Lenfosit Oranı, Nüks, Prognoz

Relation of OncotypeDx Recurrence Score and Neutrophil-To-Lymphocyte Ratio in Breast Cancer

Abstract

Introduction: Developments in personalized medicine are leading treatment of breast cancer to genomic profiling of the tumor. Oncotype-Dx is widely used genomic profiling and scoring system for breast cancer. Also, Neutrophil-to-Lymphocyte ratio (NLR) is proposed as an indicator for survey of breast cancer as in many other cancers. This study aims to investigate possible relation between NLR and Oncotype Dx risk group in early stage breast cancer patients. **Methods:** Patients who were operated in affiliated hospitals of Acibadem University, Research Institute of Senology (RISA) for early breast cancer and in whom Oncotype-Dx was utilized were included in the study. Patients are grouped according to Oncotype Dx risk group and NLR was compared between groups. **Results:** Patients under 55 years old were included in the study and age paired cohort was selected by grouping cases according to Oncotype-Dx Recurrence Score (RS) cut-off value 15 (Group 1: Low risk, Group 2: High Risk, values were given in this order). In each group there were nine patients. Averages of age 45.5 ± 6.6 – 45.8 ± 7.5 years ($p=0.93$), RS 14.8 ± 5.7 – 30.8 ± 3.4 ($p<0.001$), Absolute Neutrophil Count (ANC) 3.26 ± 0.73 – 4.11 ± 2.3 ($p=0.31$), Absolute Lymphocyte Count (ALC) 1.69 ± 0.41 – 1.92 ± 0.48 ($p=0.29$), Neutrophil to Lymphocyte ratio (NLR) 2.04 ± 0.69 – 2.38 ± 1.91 ($p=0.62$). **Conclusion:** High NLR is shown with poorer prognosis in literature, however, this cohort was unable to show this feature in comparison to Oncotype-Dx Recurrence score. **Limitation:** Low risk group had close mean RS to cut-off level, may be with more cases and lower RS, correlation between NLR and RS may be shown.

Keywords: Breast Cancer, Genomic Profiling, Neutrophil-To-Lymphocyte Ratio, Prognosis, Recurrence

Sözlü Sunum

Minimal İnvaziv Böbrek Taşı Tedavisinde Disposable Furs (Flexible Ureterorenoskop) ile Lazer Litotripsi (Retrograd İntrarenal Cerrahi:Rirc) Sonuçlarımız

Uzman İbrahim Ethem Arslan¹

¹SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Güncel klavuzlar 2cm'den küçük böbrek taşları için SWL(Shock Wave Lithotripsy) ile birlikte RIRC'ı da ilk tercih tedavi seçeneği olarak önermekte ve böylece RIRC endikasyonu alan hasta sayısı artmaktadır. Ancak maliyetinin yüksek olması nedeniyle her merkezde reusable fURS bulunamamaktadır. Bu yüzden, reusable fURS deneyimi de olan bir merkez olarak disposable fURS deneyimimizi paylaşmayı amaçladık. Materyal-Metod: Mayıs 2018 ile Aralık 2019 tarihleri arasında 6mm ile 25mm arasında taşı olan ve disposable fURS cihazı ile RIRC yapılan hastaların verileri aktif olarak kaydedilerek veri tabanı oluşturuldu. Çalışmada 32'si erkek, 28'i kadın olmak üzere toplam 60 hasta incelendi. Operasyon öncesi tüm hastalara Non-kontrast Tüm Abdomen Bilgisayarlı Tomografi(NKBT) çekildi. Rezidü taş kontrolü yine NKBT ile operasyondan 6 hafta sonra yapıldı. Operasyon sonrası rezidü fragman boyutu olarak ≤ 4 mm, "klinik önemsiz rezidü fragman(KÖRF)" olarak kabul edildi. Hastaların yaş ortalaması $43,3 \pm 13,3$ idi. Ortalama operasyon süresi $90,9 \pm 31,4$ dk idi. Ortalama taş boyutu $15,6 \pm 5,5$ mm idi. 36 hastada ilk operasyon sonunda taşsızlık sağlandı ve 10 hastada KÖRF izlendi ancak 14 hastada ek işlem gerektirecek rezidü taş kaldı. Ortalama rezidü taş boyutu $7,2 \pm 1,6$ mm idi. Alt polde rezidü taşı kalan 8 hastaya tekrar RIRC, alt pol dışında rezidü taşı olan 6 hastaya SWL uygulandı. SWL uygulanan hastaların 3'ünde taşsızlık sağlanırken 3'ünde KÖRF izlendi. Tekrar RIRC yapılan hastaların 1'inde taşsızlık sağlanırken, 5'inde KÖRF sağlandı ve 2'sinde ise rezidü taş izlendi. Nihayetinde toplamda 60 hastanın 40'ında taşsızlık sağlanmış olup, 18'sinde ise KÖRF sağlandı ve sadece 2 hastada rezidü taş izlendi. "Taşsızlık Durumu" ve "KÖRF" başarı olarak kabul edildiğinde; 1.operasyon sonrası başarı oranı $46/60$ olup, %77 olarak bulunmuştur. İkinci işlem(reRIRC veya SWL) sonrası başarı oranı ise $58/60$ olup, %97 olarak bulunmuştur. Sonuç: Reusable fURS cihazları yüksek maliyeti olan ve kullanıcı hatalarına bağlı olarak kolayca bozulabilecek hassas cihazlardır. Bu yüzden RIRC'a yeni başlayan merkezlerde, ilk etapta, disposable fURS cihazlarını kullanmanın, hastalarının tedavisinde tatmin edici başarı oranıyla maliyet-etkin olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taşı; Disposable Furs; Lazer Litotripsi; Retrograd İntrarenal Cerrahi

Sözlü Sunum

Ölümlle Sonuçlanan Akut Hidrosefali

Dr. Seda Dağar¹

¹Ankara Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş Akut hidrosefali, intrakraniyal basınçta ani artışa bağlı olarak hafif bulgulardan hayatı tehdit edici nörolojik durumlara kadar değişik şiddette bulguların ortaya çıkmasına neden olur. Bu sunumda akut hidrosefaliye bağlı herniasyon gelişikten sonra takipte ölen bir vaka sunulacaktır. Hasta sunumu 41 yaşında kadın hasta acil servise iki haftadır var olan baş ağrısı ve baş dönmesi şikayeti ile başvurdu. Hastanın bilinen hiçbir ek hastalığı yoktu. Alınan anamnezde iki gün önce nöroloji polikliniğine başvurduğu ve normal olarak raporlanan beyin tomografisi (BT) çekildiği öğrenildi. Başvuru vital bulguları normaldi. Nörolojik muayenesinde Glaskow Koma Skoru 14 puandı, pupiller normoizokorik olan hastanın herhangi bir lateralizan nörolojik defisiti yoktu. Diğer sistem muayeneleri normaldi. İlk değerlendirme sırasında solunumu aniden yüzeyleşen hasta entübe edildi. Kontrol nörolojik muayenesinde pupillerin anizokorik hale geldiği görüldü. Çekilen beyin BT ve kontrastlı beyin MR'ında, aşırı tetra-ventriküler dilatasyon mevcuttu. Ancak, kanama veya yer kaplayan oluşum saptanmadı. Akut hidrosefali nedeniyle beyin cerrahisine konsülte edilen hasta acil cerrahi girişim için sevk edildi. Dış merkezde ameliyat edilen hastaya drenaj uygulandı. Yatışının 11. gününde kardiyak arrest gelişen ve standart resüsitasyon prosedürüne cevap vermeyen hasta ex oldu. Tartışma Akut hidrosefalinin belirtileri hastanın yaşı, tıkanıklık seviyesi ve oluşum mekanizmasına göre değişir. Baş ağrısı en yaygın semptomdur. Akut hidrosefali tedavisi, kronik hidrosefali için denenebilecek cerrahi olmayan tedavileri (diüretikler, fibrinolitikler ve seri lomber ponksiyonlar) içermez ve acilen ekstra-ventriküler drenaj yapılmasını gerektirir. Sonuç Klinisyenler, akut santral patolojilerin ani progresif kötüleşebileceğini ve ileri görüntüleme gerekebileceğini akılda tutmalıdır. Acil serviste akut hidrosefali tanısı alan hastalar için erken konsültasyon ve cerrahi müdahale düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali, Acil Servis, Beyin Herniasyonu

Acute Hydrocephalus Resulting in Death

Abstract

Introduction As a result of a sudden increase of intracranial pressure, acute hydrocephalus leads to the emergence of neurological signs ranging from mild to life-threatening severity. Increased intraventricular pressure causes brain compliance to decrease and leads to symptoms depending on affected neural tissue. Herein we present a patient who died at follow-up after developing herniation due to acute hydrocephalus. **Patient Presentation** A 41-year-old female presented to the emergency department with headache and dizziness for two weeks. She had no known comorbidity in her past medical history. She had admitted to a neurology outpatient clinic two days ago and had been undergone a cranial computed tomography (CT) which had been reported to have no pathology. On arrival, her vital signs were normal. Her neurological examination revealed a GCS of 14 and the absence of any lateralizing neurological deficit. Other systemic examinations were normal. While first evaluation, her respiration rapidly became shallow and thus she was intubated. Then, a cranial CT and a contrast-enhanced cranial MRI showed massive tetra-ventricular dilation. However, no sign of hemorrhage or space-occupying lesion was found. The patient was consulted with the neurosurgeon and referred for urgent surgery. She was operated, and drainage was performed. On the 11th day of admission, she developed cardiac arrest; as she did not respond to the standard resuscitation procedure, she was declared to be dead. **Discussion** Signs and symptoms of acute hydrocephalus vary by a patient's age, level of obstruction, and the mechanism of occurrence. Headache is the most common symptom. The management of acute hydrocephalus does not involve non-surgical treatments (diuretics, fibrinolytics, and serial lumbar punctures) that may be attempted for chronic hydrocephalus, and urgent extra-ventricular drainage should be performed. **Conclusion** Early consultation and surgical intervention should be considered for patients diagnosed with acute hydrocephalus at the emergency department.

Keywords: Hydrocephalus, Emergency Department, Brain Herniation

Sözlü Sunum

Östrojen Reseptörü Pozitif İnvaziv Meme Kanserli Hastaların 21-Gen Rekürrens Skoru ile Ultrasonik Özellikleri Arasındaki İlişki

Öğr.Gör. Onur Dülgeroğlu¹

¹Acıbadem MAA Üniversitesi

Özet

Multigen ekspresyon testleri, cerrahi tedavisi yapılan erken evre meme kanserli hastalarda nüks olasılığını ve kemoterapi kararını verebilmek için kullanılır. Bununla beraber, literatürde ultrasonik özellikler ile Multigen ekspresyon testlerinin karşılaştırıldığı çok az çalışma mevcuttur. Bizim çalışmamızda östrojen reseptörü (ER) pozitif meme kanseri tanılı hastaların preoperatif yapılan ultrason (US) özellikleri ile rekürrens skoru arasındaki ilişki incelendi. Enstitü hastanelerimizde erken evre meme kanseri nedeni ile opere edilen ve ameliyat sonrasında Onkotype-DX bakılan 39 hasta çalışmaya dahil edilerek; US görüntüleme özellikleri ile RS skorları retrospektif olarak karşılaştırıldı. Periferik vaskülarizasyon, sınır düzensizliği, akustik gölgelenme, spiküler uzanım ve ekojenite özellikleri US görüntüleme özellikleri olarak değerlendirilip karşılaştırıldı. 39 hastadan 24 (%61) düşük, 4 (%10) intermediate ve 11(%29) yüksek RS vardı. Bu kohortta Low RS ile daha yüksek skorlar arasında,Ki-kare analiz sonucunda,ultrasonik özellikler açısından farklılık saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri , Genomik Testler , Rekürren Skor , Ultrasonik Özellikler

Relationship Between Ultrasound Features and the 21-Gene Recurrence Score (Oncotype-Dx) Assays in Patients With Oestrogen Receptor- Positive Invasive Breast Cancer

Abstract

Multigen expression tests are used to make the possibility of recurrence and chemotherapy decision in patients with early stage breast cancer who undergo surgical treatment. However, there are few studies in the literature comparing ultrasonic features with Multigen expression tests. In our study, the relationship between the preoperative ultrasound (US) features and the recurrence score of patients diagnosed with estrogen receptor (ER) positive breast cancer was examined. 39 patients who were operated in our institute hospitals due to early

stage breast cancer and who underwent Oncotype-DX after surgery were included in the study; US imaging features and RS scores were compared retrospectively. Peripheral vascularization, border irregularity, acoustic shadowing, spicular extension and echogenicity were evaluated and compared as US imaging features. Of 39 patients, 24 (61%) low, 4 (10%) intermediate and 11 (29%) high RS were present. In this cohort, there was no difference between Low RS and higher scores in terms of ultrasonic features as a result of Chi-square analysis.

Keywords: Breast Cancer, Genomic Profile , Recurrence Score , Ultrasound Features

Sözlü Sunum

Perkütan İmplant Edilebilir Venöz Port Kateter Uygulaması: Teknik ve Püf Noktalar

Öğr.Gör. Halil Kara¹

¹Acıbadem Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

*Corresponding author: Halil Kara

Özet

İmplant Edilebilir Venöz Port Kateterler(TIVC) onkolojide rutin olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı kliniğimizde gerçekleştirilen perkütan TIVC uygulaması(PTIVC) sonuçlarını, teknik ve püf noktalarını irdelemektir. 2010-2019 tarihleri arasında 1009 PTIVC gerçekleştirildi. Toplam komplikasyon oranı 6%(n=60) idi: 33(3.3%) hastada mekanik komplikasyon görülürken 27(2.7%) hastada enfeksiyöz komplikasyonlar saptandı. Genel veya lokal anestezi altında uygulanabilen PTIVC için en sık giriş yeri olarak subklavian ve internal jugular ven kullanılmaktadır. Ultrasonografi rehberliğinde yapılması önerilse de anatomik işaretler kullanılarak gerçekleştirilebilir. Vene giriş sırasında hasta apneye getirilmesi ile pnömotoraks riski azaltılabilir. Kateter ilerletilmesi sırasında hasta ters Trendelenburg pozisyonuna getirilmesi ile peroperatif malpozisyon riski azaltılabilir. Tek doz antibiyotik profilaksisi yeterlidir. Venöz tromboz saptanması durumunda TIVC çıkartılmadan antikoagülan tedavi ile hasta takip edilebilir. Takılma sonrası TIVC aynı gün kullanılabilir. TIVC bağlı enfeksiyonlar antibiyoterapi ile kontrol altına alınamazsa çıkartılması gerekebilir. Peroperatif malpozisyonların saptanmasında floroskopi faydalıdır. Tıkanıklık riskinin azaltılması için düzenli olarak bakım yapılmalıdır. Klavikulanın 1/3 dış kısmından girilmesi ile pnömotoraks ve kopma riski azaltılabilir. Rutin kontrol akciğer grafisi gerekli değildir, ancak semptomatik hastada çekilmesi uygundur. Sonuç olarak PTIVC onkolojik tedavide gerekli ve güvenli bir uygulamadır.

Anahtar Kelimeler: Perkütan Venöz Kateter, Komplikasyon, Teknik

Percutaneous Totally Implantable Venous Catheter Implantation: Technique and Tips

Abstract

Totally Implantable Venous Catheters(TIVC) are routinely used in oncology. The aim of this study is to discuss the results, technique and tips of percutaneous TIVC implantation(PTIVC). 1009 PTIVC was performed between 2010-2019. Total complication rate was 6%(n = 60): Mechanical complications were observed in 33(3.3%) patients, while 27(2.7%) patients had infectious complications. For PTIVC, which can be performed under general or local anesthesia, most commonly subclavian and internal jugular veins are used as access point. Guidance of ultrasonography is recommended, but PTIVC can be performed by using anatomical landmarks. Risk of pneumothorax can be reduced by bringing the patient to apnea during venous access. Risk of peroperative malposition can be reduced by placing the patient in reverse Trendelenburg position during catheter advancement. Single dose of antibiotic prophylaxis is sufficient. In case of venous thrombosis, patient can be followed up with anticoagulant treatment without removal. TIVC can be used in the same day of insertion. Removal may be necessary if TIVC-related infections cannot be controlled with antibiotherapy. Fluoroscopy is useful in detecting peroperative malpositions. Regular care is necessary to reduce the risk of occlusion. The risk of pneumothorax and detachment can be reduced by entering from the outer 1/3 of the clavicle. Routine control chest radiography is not necessary, but should be performed in symptomatic patients. As conclusion, PTIVC is a necessary and safe application during oncological treatment.

Keywords: Percutaneous Venous Catheter, Complication, Technique

Sözlü Sunum

Posteriyor Miyokart Enfarktüsü İle Sağ Dal Bloğu Birlikteliğinin Standart 12 Derivasyonlu Ekg İle Değerlendirilmesi: Olgu Sunumu ve Literatür Taraması

Dr. Öğretim Üyesi Reşit Coşkun¹

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Tıp fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı,
Erzincan

*Corresponding author: Reşit COŞKUN

Özet

Akut PMI (posteriyor miyokart enfarktüsü) posteriyor derivasyonlarda ST elevasyonu saptanmasıyla kesin tanı konulan miyokart enfarktüsüdür. Erken saatlerde uygun reperfüzyon stratejisiyle PMI'ne bağlı mortalite ve morbiditede önemli derecede azalma saptanmıştır. PMI Standart 12 derivasyonlu elektrokardiyogramda (EKG) klasik ST elevasyonu görülmediği için sıklıkla yanlış yorumlanır. PMI'ne sağ dal bloğu (RBBB) eşlik ettiği zaman vektörel değişiklikler superimpoze olarak PMI tanısı koymak daha da zorlaşabilir. Her iki durumda benzer EKG bulgularının olması MI'yı maskeleyebilir ve uygun reperfüzyon tedavisi için gecikmeye neden olabilir. Bu çalışmada PMI ile RBBB eş zamanlı görüldüğü dört ender vakayı ve bizim klinikten bir vakayı 12 derivasyonlu EKG'de özellikle V1-V3 derivasyonlarına bakarak PMI tanısını kolaylaştıran kriterleri tartışmayı amaçlanmaktadır. Olgular incelendiğinde PMI'ne RBBB eşlik ettiğinde 12 derivasyonlu EKG'de karşımıza üç kriter çıkmaktadır. V2'de erken büyük R dalgaları, V2-V3'te aşırı ST depresyonu ve pozitif sivri T dalgaları. Vakaların üçünde aşırı ST depresyonu, ikisinde T sivrileşmesi ve dördünde erken büyük R dalgası görülmesi üç kriterin de dikkatli değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Sonuç olarak PMI'ne RBBB eşlik eden hastalarda 12 derivasyonlu EKG'de özellikle V1-V3 derivasyonlara bakarak PMI tanısı koymak için önemli ipuçları elde edebiliriz. Kardiyak açıdan yüksek riskli olan bu hastalarda uygun reperfüzyon tedavisine hemen başlanabilmesi için akut koroner sendrom (AKS) şüphesi olan ve EKG'de RBBB saptanan hastaların sağ prekordiyal derivasyonların dikkatli değerlendirilmesi gerekmektedir

Anahtar Kelimeler: Posteriyor Miyokart Enfarktüsü, Rbbb, V1-V3 Derivasyonları.

Evaluation of the Co-Existing Posterior myocardial Infarctus and Right Bundle Branch Block With the Standard 12 Derivation Ecg: Case Report and Literature Review

Abstract

Acute PMI (posterior myocardial infarction) is a myocardial infarction diagnosed with ST elevation in posterior leads. In the early hours of PMI, with appropriate reperfusion strategy significant reduction in mortality and morbidity was noted. In PMI The standard 12-lead electrocardiogram (ECG) is often misinterpreted since classical ST elevation was not observed. When PMI is accompanied by right bundle branch block (RBBB), it may be more difficult to diagnose PMI as vectorial changes superimposed. In both cases, similar ECG findings may mask MI and cause delay for proper reperfusion therapy. In this study, it is aimed to discuss the four rare cases and case from our cardiology department where PMI and RBBB are seen simultaneously and the criteria that facilitate the diagnosis of PMI in a 12-lead ECG, especially by looking at leads V1-V3. When the PMI-RBBB cases are examined, there are three criteria detected in the 12-lead ECG. Early tall R waves in V2, excessive ST depression and positive sharp T waves in V2-V3. Excessive ST depression in three of the cases, T sharpening in two, and early tall R wave in four indicate that all three criteria should be evaluated carefully. In conclusion, we can obtain important clues to diagnose PMI in 12-lead ECG in patients accompanying PMI with RBBB, especially by looking at leads V1-V3. Right precordial leads should be evaluated carefully in acute coronary syndrome (ACS) suspected and RBBB detected patients in order to start appropriate reperfusion treatment immediately to avoid major cardiac events in PMI.

Keywords: Posterior Myocardial Infarction, Rbbb, V1-V3 Leads.

Sözlü Sunum

Prostat Adenokarsinomunda Wt1 ve E-Kaderin Ekspresyonlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Tuba Devrim¹

¹Kırıkkale Üniversitesi

*Corresponding author: Tuba Devrim

Özet

Prostat kanserinde erken tanı ve etkili prognostik faktörlerin belirlenmesi önem taşımaktadır. Radikal prostatektomi ile tedavi edilen prostat adenokarsinom olgularının yaklaşık % 30'unun 10 yıl içinde rekürrens gösterdiği bildirilmektedir. Bu nedenle ameliyat sonrası yüksek risk taşıyan hastalar için yeni adjuvan tedaviler geliştirilmektedir. Bu amaçla söz konusu tedavilerin uygulanacağı hasta profilini belirleyecek potansiyel biyobelirteçlerin araştırılması önem taşımaktadır. WT1 tümör baskılayıcı bir gen olup, büyümeyi teşvik eden genlerin transkripsiyonunu inhibe eden bir regülatör fonksiyonuna sahiptir. Son zamanlarda WT1 ekspresyonunun, prostatın da içinde bulunduğu, bir dizi tümör tipinde çeşitli büyüme kontrol genleri ile etkileşim gösterdiği bildirilmektedir. Ayrıca WT1, kanser immünoterapisi için moleküler bir hedef olarak tanımlandığından, tümör hücrelerinde WT1'in immünohistokimyasal tespiti rutin uygulamanın önemli bir parçası haline gelmektedir. Bir hücre adhezyon molekülü olan E-kaderin'in ise, prostat adenokarsinomunda prognozun değerlendirilmesinde potansiyel taşıyabileceği ve tümör derecesi ile azalan ekspresyon sergilediği ileri sürülmektedir. Bu çalışmanın amacı, benign prostat hiperplazide, yüksek dereceli prostat intraepitelyal neoplazide ve prostat adenokarsinomunda, WT1 ve E-kaderin ekspresyonlarının değerlendirilmesi ve bu potansiyel markırların prostat kanserinde klinikopatolojik parametrelerle ilişkilerinin analiz edilmesidir. Prostat adenokarsinomunda, benign prostat hiperplazisine göre belirgin bir WT1 ekspresyon artışı ($p<0,01$) tespit edildi. E-kaderin ekspresyonu bakımından ise prostat adenokarsinomunda benign prostat dokusuna kıyasla anlamlı ($p<0,05$) bir ekspresyon azalışı belirlendi. Prostat adenokarsinomunda, yüksek dereceli prostat intraepitelyal neoplaziye kıyasla E-kaderin ekspresyonunun ($p<0,001$) azaldığı, WT1 ekspresyonunun ($p<0,05$) ise arttığı gözlemlendi. Ancak yüksek dereceli prostat intraepitelyal neoplazi ile benign prostat hiperplazisi arasında anlamlı bir ilişki ($p> 0.05$) saptanmadı. Gleason skoru ile E-kaderin ve WT1 ekspresyonları arasında ise anlamlı ilişki saptandı ($p <0.05$). Ayrıca E-kaderin ekspresyonu ile pT arasında da anlamlı ilişki ($p<0.05$) belirlendi. Her iki markır ile perinöral, lenfovasküler ve ekstraprostatik invazyonlar arasında anlamlı bir ilişkili saptanmadı ($p>0.05$). Ayrıca prostat adenokarsinomunda, E-kaderin ile WT1 arasında negatif korelasyon saptandı ($r=-0.341$; $p=0.008$). Elde edilen veriler değerlendirildiğinde, prostat adenokarsinomu progresyonunda E-kaderin ekspresyonu azalışı ve WT1 immün pozitifliğinin bulunduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Wt1; E-Kaderin; Prostat Adenokarsinomu; Yüksek Dereceli Prostatik İntraepitelyal Neoplazi

Evaluation of Wt1 and E-Cadherin Expressions in Prostate Adenocarcinoma

Abstract

Early diagnosis and determination of effective prognostic factors are important in prostate cancer. It is reported that approximately 30% of prostate adenocarcinoma cases treated with radical prostatectomy show recurrence within 10 years. Therefore, new adjuvant treatments are being developed for patients at high risk after surgery. For this purpose, it is important to investigate potential biomarkers that will determine the patient profile to which these treatments will be applied. WT1 is a tumor suppressor gene that has a regulator function that inhibits the transcription of growth-promoting genes. Recently, WT1 expression has been reported to interact with various growth control genes in a number of tumor types, including the prostate. In addition, since WT1 is defined as a molecular target for cancer immunotherapy, immunohistochemical detection of WT1 in tumor cells becomes an important part of routine practice. It is suggested that E-cadherin, a cell adhesion molecule, may have potential in the evaluation of prognosis in prostate adenocarcinoma and exhibit decreased expression with tumor grade. The aim of this study is to evaluate the expressions of WT1 and E-cadherin in benign prostatic hyperplasia, high-grade prostate intraepithelial neoplasia and prostate adenocarcinoma, and to analyze the relationship of these potential markers with clinicopathological parameters in prostate cancer. In prostate adenocarcinoma, a significant increase in WT1 expression ($p < 0.01$) was detected compared to benign prostatic hyperplasia. In terms of E-cadherin expression, a significant ($p < 0.05$) expression decrease was determined in prostate adenocarcinoma compared to benign prostate tissue. In prostate adenocarcinoma, E-cadherin expression ($p < 0.001$) decreased and WT1 expression ($p < 0.05$) increased compared to high-grade prostate intraepithelial neoplasia. However, no significant relationship ($p > 0.05$) was found between high-grade prostate intraepithelial neoplasia and benign prostatic hyperplasia. There was a significant correlation between Gleason score and E-cadherin and WT1 expressions ($p < 0.05$). In addition, a significant relationship ($p < 0.05$) was determined between the expression of E-cadherin and pT. No significant correlation was found between both markers and perineural, lymphovascular and extraprostatic invasions ($p > 0.05$). In addition, a negative correlation was found between E-cadherin and WT1 in prostate adenocarcinoma ($r = -0.341$; $p = 0.008$). By the evaluation of the obtained data, it was concluded that the reduction of E-cadherin immunohistochemical expressions and the immune positivity of WT1 were found in prostate adenocarcinoma progression.

Keywords: Wt1; E-Cadherin; Prostate Adenocarcinoma; High Grade Prostatic İntraepithelial Neoplasia

Sözlü Sunum

Psychosomatics. Psychological Causes of Oncological Illnesses and Back Hernia

Prof.Dr. Khatira Hasanova¹

¹Moscow State University, Russia

Özet

The thesis considers the main theoretical issues of psychosomatics. It provides an overview of psychosomatic genesis models. The hypotheses of psychobiological nature of cancer and the mechanism of the placebo effect have been under the study. Psychosomatics of Back Hernia and Depressions effect on physiology is discussed. The general model of psychosomatic work has been worked out. The article provides a brief overview of psychotherapeutic techniques used in the work with somatic diseases, where the main attention has been paid to the procedural and hypnotherapeutic techniques. It discusses the integration of psychosomatics and somatic medicine. Bibliografy: 1. Sajmonton K., Sajmonton S. Psihoterapija raka. SPb.: Piter, 2001. 288 s. 2. Andreas K., Andreas S. Serdce razuma. Novosibirsk: JeKOR, 1995. 375 s. 3. Talbot M. Golograficheskaja vseleennaja. Kiev: Sofija, 2004. 366 s. 4. Aleksander F. Psihosomaticeskaja medicina. M.: Jeksmo, 2002. 351 s. 5. Rotenberg V.S., Arshavskij V.V. Poiskovaja aktivnost' I adaptacija. M.: Nauka, 1984. 192 s. 6. Kovalev S.V. Iscelenie s pomow'ju NLP. M.: KSP+, 1999. 576 s. 7. Bekkio Zh., Rossi Je. Gipnoz XXI veka. M.: Klass, 2003. 263 s. 8. Hajkin A.V. Processual'nye metody postjeriksonovskoj gipnoterapii v rabote s krizisnymi sostojanijami // Psihologija krizisa i krizisnyh sostojanij: mater. mezhdunar. mezhdisciplinar. simpoziuma. Rostov-na-Donu, 2007. S. 121–125. 9. Dzhendlin Ju. Fokusirovanie: novyj terapevticheskij metod raboty s perezhivanijami. M.: Klass, 2000. 448 s. 10. Mindell A. Na kraju zhizni i smerti. M.: Klass, 2000. 256 s. 11. Mindell A., Mindell Je. Vskach', zadom napered: Processual'naja rabota v teorii i praktike. M.: Klass, 1999. 224 s. 12. Kurc R. Telesno-orientirovannaja psihoterapija: metod Hakomi. M.: Klass, 2004. 304 s. 13. Levin P., Frederik Je. Probuzhdenie tigra — iscelenie travmy. M.: AST, 2007. 316 s. 14. Godjen Zh. Novyj gipnoz: vvedenie v jeriksonovskuju gipnoterapiju. M: Izd-vo in-ta psihoterapii, 2003. 298 s. 15. Geshtal'tterapija. Teorija i praktika. M.: JeKSMO, 2001. 320 s. 16. Bendler R., Grinder D. Transformeješhn. Syktyvkar: Flinta, 1994. 296 s. 17. Vasjutin A.M. Psihologicheskij zhen'— shen'. Jeffektivnye tehniky samoreguljacii. Rostov-na-Donu: Feniks, 2004. 288 s. 18. Pobedite svoi bolezni / pod red. D. Golmen, D. Gurin. Minsk.: Popurri, 1999. 640 s. 19. Dr. Robert Sapolsky – “Why Zebras don't have ulcers”. 1994.

Anahtar Kelimeler: Psychosomatics, Psychoneuroimmunology, Self-Healing, Placebo Effect, Cancer Genesis, Oncology, Self-Regulation.

Psychosomatics. Psychological Causes of Oncological Illnesses and Back Hernia

Abstract

The thesis considers the main theoretical issues of psychosomatics. It provides an overview of psychosomatic genesis models. The hypotheses of psychobiological nature of cancer and the mechanism of the placebo effect have been under the study. Psychosomatics of Back Hernia and Depressions effect on physiology is discussed. The general model of psychosomatic work has been worked out. The article provides a brief overview of psychotherapeutic techniques used in the work with somatic diseases, where the main attention has been paid to the procedural and hypnotherapeutic techniques. It discusses the integration of psychosomatics and somatic medicine. Bibliography: 1. Sajmonton K., Sajmonton S. Psihoterapija raka. SPb.: Piter, 2001. 288 s. 2. Andreas K., Andreas S. Serdce razuma. Novosibirsk: JeKOR, 1995. 375 s. 3. Talbot M. Golograficheskaja vseleennaja. Kiev: Sofija, 2004. 366 s. 4. Aleksander F. Psihosomaticheskaja medicina. M.: Jeksmo, 2002. 351 s. 5. Rotenberg V.S., Arshavskij V.V. Poiskovaja aktivnost' I adaptacija. M.: Nauka, 1984. 192 s. 6. Kovalev S.V. Iscelenie s pomow'ju NLP. M.: KSP+, 1999. 576 s. 7. Bekkio Zh., Rossi Je. Gipnoz XXI veka. M.: Klass, 2003. 263 s. 8. Hajkin A.V. Processual'nye metody postjeriksonovskoj gipnoterapii v rabote s krizisnymi sostojanijami // Psihologija krizisa i krizisnyh sostojanij: mater. mezhdunar. mezhdisciplinar. simpoziuma. Rostov-na-Donu, 2007. S. 121–125. 9. Dzhendlin Ju. Fokusirovanie: novyj terapevticheskij metod raboty s perezhivanijami. M.: Klass, 2000. 448 s. 10. Mindell A. Na kraju zhizni i smerti. M.: Klass, 2000. 256 s. 11. Mindell A., Mindell Je. Vskach', zadom napered: Processual'naja rabota v teorii i praktike. M.: Klass, 1999. 224 s. 12. Kurc R. Telesno-orientirovannaja psihoterapija: metod Hakomi. M.: Klass, 2004. 304 s. 13. Levin P., Frederik Je. Probuzhdenie tigra — iscelenie travmy. M.: AST, 2007. 316 s. 14. Godjen Zh. Novyj gipnoz: vvedenie v jeriksonovskuju gipnoterapiju. M.: Izd-vo in-ta psihoterapii, 2003. 298 s. 15. Geshtal'tterapija. Teorija i praktika. M.: JeKSMO, 2001. 320 s. 16. Bendler R., Grinder D. Transformjeishn. Syktyvkar: Flinta, 1994. 296 s. 17. Vasjutin A.M. Psihologicheskij zhen'— shen'. Jeffektivnye tehniki samoreguljicii. Rostov-na-Donu: Feniks, 2004. 288 s. 18. Pobedite svoi bolezni / pod red. D. Golmen, D. Gurin. Minsk.: Popurri, 1999. 640 s. 19. Dr. Robert Sapolsky — “Why Zebras don't have ulcers”. 1994.

Keywords: Psychosomatics, Psychoneuroimmunology, Self-Healing, Placebo Effect, Cancer Genesis, Oncology, Self-Regulation.

Sözlü Sunum

Radikal Sistektomi Uygulanan Mesane Tümörlü Hastalarda; Post Operatif Erken Ölümü Etkileyen Prognostik Faktörlerin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Özer Baran¹ , Prof.Dr. M.uğur Altuğ²

¹karabük Üniversitesi
²ankara Başkent Üniversitesi

Özet

AMAÇ Mesane tümörü nedeniyle radikal sistektomi uygulanan hastalarda, hastaların demografik ve klinik özellikleri, cerrahi ve patolojik verilerinin perioperatif erken ölüm üzerine etkilerinin değerlendirilmesi amaçlandı. YÖNTEM Kliniğimizde; mesane tümörü nedeniyle radikal sistektomi uygulanan toplam 149 hastanın verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Sistektomi sonrası ilk 30 gün içinde veya hasta taburcu olana kadar geçen sürede, cerrahi komplikasyonlar veya ek ko-morbid hastalıklara bağlı gelişen ölümler perioperatif mortalite olarak kabul edildi. BULGULAR Sistektomi sonrası postoperatif minör komplikasyon oranı %38.2 iken, major komplikasyon oranı %8.7 olarak saptandı. Hastaların 47'sinde (%31.54) erken dönem komplikasyon, 26'sında (%17.4) erken ölüm meydana geldi. Perioperatif erken ölüm oranı 70 yaş ve üzerinde %23.8, 70 yaş altında %16.4 olarak saptandı (p=0.589). 70 yaş ve üzeri hastalarda mortalitenin daha çok kardiyak ve respiratuar problemlere bağlı olarak ortaya çıktığı görüldü. Erken ölüm ile ilişkili faktörler incelendiğinde; yaş, sigara içme durumu, akciğer ve metabolik problemler, üremi ve perop hidronefroz varlığı açısından farklılık saptanmazken, kadın cinsiyet, eşlik eden DM, HT ve kalp hastalığı ve preop anemi olan hastalarda olmayanlara göre erken ölüm oranının anlamlı olarak daha fazla olduğu saptandı Yapılan değerlendirmelerde, en az bir ko-morbid hastalığı olan vakalarda, erken ölüm riskinin olmayanlara oranla 50 kat arttığı görüldü. Hiç komorbid hastalığı olmayanlarda %1.2 oranında erken ölüm saptanırken, en az bir hastalığı olan grupta bu oran %37.9 olarak saptandı (p<0.001). Üç ve daha fazla komorbid hastalık varlığında erken ölüm riskinin belirgin olarak arttığı saptandı (p<0.001). SONUÇ Operasyonlara bağlı mortalite oranları %15-40 olarak bildirilmekteyken, günümüzde cerrahi tekniklerdeki gelişmeler ve perioperatif bakım olanaklarının artması ile seçilmiş hasta gruplarında bu oran %2 düzeyine kadar gerilemiştir. Radikal sistektomi sonrası erken mortalitenin; hastanın kronolojik yaşından çok tıbbi yaşı ile ilişkili olduğu, komorbid hastalık varlığında mortalite oranlarının belirgin olarak arttığı, tümör evresinin ve seçilen üriner diversiyon şeklinin mortaliteyi etkilemediği ama kurtarıcı sistektomi uygulanan hastalarda (daha ileri evrede, göreceli olarak daha yaşlı hastalar) mortalite riskinin daha fazla olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sistektomi, Mortalite, Mesane Tümörü

Evaluation of Prognostic Factors Affecting Post Operative Early Death in Patients With Bladder Tumors Who Underwent Radical Cystectomy and Lymph Node Dissection

Abstract

Objective The object of this study was to evaluate the factors affecting the perioperative early mortality in patients who underwent radical cystectomy. **Materials and Methods** In our clinic, data of the patients, who underwent radical cystectomy due to the muscle-invasive bladder tumor or BCG-resistant superficial bladder tumor, were assessed retrospectively. Patient deaths caused by the surgical complications or general medical condition within the first 30 days after cystectomy or until the patient was discharged were considered as perioperative early mortality. **Results** A total of 149 patients were included in the study, with 134 (89.9%) of them women and 15 (10.1%) men. Postoperative minor complication rate was determined as 38.2%, whereas major complication rate was 8.7%. Early complications were observed in 47 (31.54%) of the patients and early mortality was observed in 26 patients (17.4%). Early mortality rate was determined as 1.2% in the individuals with no comorbid disease ($p=0.002$). **Conclusion** Mortality rates after cystectomy increase significantly in the presence of a comorbid disease. A detailed evaluation of the medical condition of the patients before cystectomy may reduce mortality rates. Cystectomy can be performed safely in the elderly patients without any additional medical disease.

Keywords: Radical Cystectomy, Bladder Tumor, Mortality

Sözlü Sunum

Retrosternal Guatr Vakalarının Değerlendirilmesi, Tek Merkezli Deneyimlerimiz.

Uzman Resul Nusretoğlu¹

¹Hakkari Yüksekova Devlet Hastanesi

Özet

Amaç : Tek merkezli retrosternal guatr olgularımızın demografik özelliklerini ve postop dönemde görülen komplikasyonları sunmayı amaçladık. Materyal- Metod : 2016-2019 arası retrospektif olarak 20 retrosternal guatr nedeniyle opere edilen hasta değerlendirildi. Hastaların yaş, cinsiyet ve tiroid boyutları incelendi. Bulgular : Hastaların 5 tanesi erkek 15 tanesi kadındı. Hastaların yaş ortalamaları 44,6 (27-66) idi. Nodül ortalaması 5,4 cm (1,5 – 11) idi. Hipokalsemi 3 hastada görüldü (% 15). Hastalarda görülen hipokalsemi geçiciydi ve ortalama 6 ayda hipokalsemi bulguları gerileyerek kayboldu. Kalıcı hipokalsemi görülmedi. 3 hastada ses kısıklığı gelişmesi üzerine direk laringoskop ile vokal kord muayenesi yapıldı. Tek taraflı vokal kord paralizisi izlendi. Bunlardan 2 hastada sağ vokal kord etkilenirken 1 hastada sol vokal kord etkilenmişti. Ortalama 5 ayda vokal kord hareketi geri döndü. Patoloji sonuçları, 4 hastada foliküler adenom iken 16 hastada nodüler guatr olarak raporlandı. 1 hastada sternotomi gerekirken 19 hastada coller insizyonundan operasyon sonlandırılmıştır. Sonuç : Retrosternal guatr nedeniyle opere edilen hastalarda komplikasyon oranları yapılan çalışmalarda daha yüksek oranda bulunmuştur. Komplikasyon oranlarımız literatür ile benzerdir. Tiroid cerrahisi her cerrahide olduğu gibi dikkat edilmesi gereken tuzaklarla doludur. Riskli hastaların yüksek volümlü merkezlere yönlendirilmesi gerekebilir. Retrosternal guatr vakalarında bazen multidisipliner yaklaşım gerekebilir. Özellikle sternotomi gerekecek vakalarda preop değerlendirilmenin iyi yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Guatr, Retrosternal Guatr, Hipokalsemi, Rekürren Sinir Harabiyeti

Evaluation of Retrosternal Goiter Cases, Our Single-Center Experience.

Abstract

Objective: We aimed to present the demographic features of our single-center retrosternal goiter cases and the complications seen in the postop period. Material-Method: The patients who were operated for 20 retrosternal goiter retrospectively between 2016-2019 were evaluated. Age, gender and thyroid nodule dimensions of the patients were examined. Results: Five of the patients were male and 15 were

female. The mean age of the patients was 44.6 (27-66). The average nodule size was 5.4 cm (1.5 - 11 cm). Hypocalcemia was seen in 3 patients (15%). The hypocalcaemia seen in the patients was temporary and the symptoms of hypocalcaemia regressed on average 6 months and disappeared. No permanent hypocalcemia was observed. Vocal cord examination was performed with direct laryngoscope after 3 patients developed hoarseness. Unilateral vocal cord paralysis was observed. While the right vocal cord dysfunction was seen in 2 patients, the left vocal cord dysfunction was seen 1 patient. Vocal cord movement returned in an average of 5 months. Pathology results were reported as follicular adenoma in 4 patients and nodular goiter in 16 patients. While 1 patient required sternotomy, the operation was performed with collar incision in 19 patients. Conclusion: Complication rates in patients operated on for retrosternal goiter were higher in studies performed. Our complication rates are similar to the literature. Thyroid surgery is full of traps that need attention, as with any surgery. Risky patients may need to be directed to high-volume centers. In cases of retrosternal goiter, a multidisciplinary approach may sometimes be required. Preop assessment should be done well, especially in cases where sternotomy will be required.

Keywords: Goiter, Retrosternal Goiter, Hypocalcaemia, Recurrent Nerve Injury

Sözlü Sunum

**Serviksin Premalign Lezyonlarında Uygulanan Soğuk Konizasyon Olgularının
Histopatolojik Analizi**

Dr.Öğretim Üyesi Tuğba Gürbüz¹

¹Özel Medistate Hastanesi

Özet

Amaç: Her yıl yarım milyondan fazla kadına rahim ağzı kanseri teşhisi konulmakta ve hastalık dünya çapında 300.000'in üzerinde ölüme neden olmaktadır. Biz bu çalışmamızda, serviksin kanser öncüsü lezyonlarının tedavisinde kullandığımız soğuk konizasyon vakalarının histopatolojik sonuçlarını analiz etmeyi ve ilişkili faktörleri irdelemeyi amaçladık. **Yöntem:** Retrospektif olarak Papanicolaou (PAP) smear testi ve Human papilloma virüs (HPV) testlerinde anormal sitolojik bulgu saptanan ve sonrasında soğuk konizasyon operasyonu uygulanmış 62 olgu çalışmaya dahil edildi. **Bulgular:** Çalışmamızda hastaların yaş ortalaması 41.58±9.331 olarak tespit edildi. Hastaların %67.7 sigara kullanmadığı ve %32.3'ünün sigara kullandığı saptandı. PAP smear sonuçlarına göre; olguların %1.6'sı kronik servisit, %46.8'i Önemi bilinmeyen anormal hücreler (ASCUS) , %41.9'u Hafif displazi (LSIL) , %8.1'i Yüksek dereceli displazi (HSIL) ve %1.6 'sı skuamoz hücreli karsinom (SCC) olarak saptanmıştır. **Sonuç:** Serviks kanseri korunmayla önlenebilecek kanserlere en iyi örnektir. Serviks kanserinden korunmada, kansere neden olduğu düşünülen faktörlerin bilinmesi, alınacak önlemler açısından önemlidir. Bu konuda topluma, özellikle risk altında olan gruba sağlık eğitimlerinin yapılması, tüm kadınlarımızın mutlaka yıllık PAP smear testlerini yaptırmalarını ve bu hususta gerekli bilgilendirmelerin yapılmasının çok önemli olduğu kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Rahim Ağzı Kanseri - Serviks Kanseri - Soğuk Konizasyon - Histopatolojik Analizi

Cold Knife Conization for Premalign Cervical Lesions: Histopathological Analysis of 62 Cases

Abstract

Objective: More than half million of women are diagnosed with cervix cancer every year and the disease causes over 300,000 deaths all over the world. The aim of the present study was to analyse histopathological outcomes of cold knife conization cases that we have used to treat cancer precursor cells of the cervix, and to investigate the associated factors. Method: Sixty-two patients who presented abnormal findings in Papanicolaou (PAP) smear and Human papilloma virus (HPV) tests, and have undergone conization procedure were enrolled into the present retrospective study. Findings: The age average of the participants of this study was 41.58 ± 9.331 . It was detected that 67.7% of the patients were smoker, and 32.3% were non-smokers. According to the PAP smear test results, 1.6% of the cases had chronic cervicitis, 46.8% of them presented Atypical Squamous Cells of Undetermined Significance (ASCUS), 41.9% had Low-grade squamous intraepithelial lesion (LSIL), 8.1% had high-grade squamous intraepithelial lesion (HSIL), and 1.6% had squamous cell carcinoma (SCC). Conclusion: Cervical cancer is the best example for preventable cancers by protection. Recognition of the factors associated with development of cancer is critical for the precautions to be taken. We believe that training the risk groups and having all women to take the PAP smear test annually as well as information about this issue are crucial.

Keywords: Cervical Cancer - Cold-Knife Conization - Histopathological Analysis

Sözlü Sunum

Tiroidektomi Sonrasında Görülen Hipokalseminin Tiroid Nodülü Boyutu ile İlişkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Yunus Dönder¹ , Arş.Gör.Dr. Olcay Çınar¹

¹Kayseri Şehir Hastanesi

*Corresponding author: YUNUS DÖNDER

Özet

Amaç : Tiroid cerrahisi sonrası görülen en sık komplikasyon hipokalsemidir. Biz de bu çalışmamızda hipokalsemi ile tiroid nodül boyutu arasındaki ilişkisi araştırmayı amaçladık. Materyal- Metod : 2016-2019 arası retrospektif olarak 100 hasta değerlendirildi. Hastaların yaş, cinsiyet, nüks cerrahi ve tiroid nodül boyutlarının hipokalsemiye etkisi araştırıldı. Verilerin dağılım özellikleri shapiro-wilk's testi ve histogram grafiklerine göre belirlendi. Normal dağılım gösteren veriler ortalama \pm standart sapma, normal dağılım göstermeyen veriler ortanca (1-3. çeyrek) olarak ifade edildi. Normal dağılım gösteren sayısal veriler bağımsız gruplara ait sample-t test ile, normal dağılım göstermeyen verilerise man-whitney U test ile karşılaştırıldı. Hipokalsemi ile değişkenler arasındaki ilişki binary lojistik regresyon analizi ile değerlendirildi. Cut-off değerlerin hesaplanması için ROC analizi kullanıldı. P değerinin 0.05'ten küçük olması anlamlı kabul edildi. Bulgular : Grupların yaş ortalamaları benzerdi. Hipokalsemi ile yaş, cinsiyet, nüks cerrahi geçiren hasta sayısı ve tiroid nodülü çapları arasındaki ilişki değerlendirildiğinde yalnızca nodül çapı ile postop hipokalsemi gelişimi arasında güçlü sayılabilecek bir ilişki vardı (AUC: 0.617, p=0.043). Anlamlı ilişki bulunan tiroid nodül çapı için cut-off değer 27,5 mm olarak hesaplandı (sensitivite: %54, spesivite: %68). Sonuç : Tiroid cerrahisi sonrası görülen hipokalsemi için yapılan çeşitli çalışmalarda servikal lenf nodu diseksiyonu, tiroid dokusunun büyüklüğü, kadın cinsiyet, yaş, substernal yerleşimi gibi faktörler incelenmiştir. Biz de bu çalışmamızda tiroid nodü boyutunun hipokalsemi üzerinde etkili olduğunu gördük. Hipokalsemi gelişimi risk faktörleri göz önünde bulundurulduğunda önceden tahmin edilebilir ve kliniğe yansımadan önlenbilir.

Anahtar Kelimeler: Hipokalsemi, Tiroid Nodülü, Tiroidektomi

Evaluation of the Relationship Between Hypocalcemia and Thyroid Nodule Size After Thyroidectomy

Abstract

Objective: The most common complication seen after thyroid surgery is hypocalcemia. In this study, we aimed to investigate the relationship between hypocalcaemia and thyroid nodule size. **Material-Method:** 100 patients operated in our clinic were evaluated retrospectively between 2016-2019. The effects of age, redo surgery, gender and thyroid nodule sizes on hypocalcemia were investigated. The distribution properties of the data were determined according to the shapiro-wilk's test and histogram charts. Normally distributed data were expressed as mean \pm standard deviation, and non-normally distributed data were expressed as median (1-3 quarter). Normally distributed numerical data were compared with sample-t test of independent groups, and non-normally distributed data were compared with man-whitney U test. The relationship between hypocalcemia and variables was evaluated by binary logistic regression analysis. ROC analysis was used to calculate cut-off values. P value less than 0.05 was statistically significant. **Results:** The average age of the groups was similar. When the relationship between hypocalcemia and age, gender, number of patients undergoing recurrence surgery, and thyroid nodule diameters was evaluated, there was only a strong correlation between the nodule diameter and the development of postop hypocalcemia (AUC: 0.617, $p = 0.043$). Cut-off value was calculated as 27.5 mm for thyroid nodule diameter with significant relation (sensitivity: 54%, specificity: 68%). **Conclusion:** Various studies for hypocalcemia seen after thyroid surgery have examined factors such as cervical lymph node dissection, size of thyroid tissue, female gender, age, and substernal location. In this study, we found that thyroid node size was effective on hypocalcemia. Hypocalcemia development can be predicted in advance considering risk factors and can be prevented without reflecting to clinical signs of hypocalcemia.

Keywords: Hypocalcemia, Thyroid Nodule, Thyroidectomy

Sözlü Sunum

Yüksek Fruktoz Tüketimi Epikardiyal Yağ Dokusu Artışı ile İlişkili Olabilir.

Dr. Öğretim Üyesi Mevlüt Serdar Kuyumcu¹ , Dr. Öğretim Üyesi Aliye Kuyumcu²

¹Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Bölümü

²Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

Giriş: Epikardiyal yağ dokusu (EYD) kalbin çevresinde konumlanmış, Araştırmalara göre viseral yağ dokusu cilt altı yağ dokusuna göre metabolik olarak daha aktif ve dolayısıyla kardiyovasküler sistem için daha tehlikelidir. EYD, salgıladığı proaterojen ve proinflamatuvar sitokinler ile endokrin ve inflamatuvar bir organ olarak tanımlanmaktadır. EYD ile metabolik sendrom, diabetes mellitus ve koroner arter hastalığı ilişkisi pek çok çalışmada gösterilmiştir. Yüksek fruktoz tüketiminin kardiyovasküler hastalıklar ile ilişkili olduğu bilinmektedir, fakat çalışmalar sınırlıdır. Ayrıca fruktoz tüketiminin inflamasyon ve adiponektinleri artışı ile ilişkili olduğu, dolayısı ile metabolik sendrom ve adipoz doku artışı ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Bu araştırma, Fruktoz tüketimi ile EYD arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için amaçlanmıştır. Metod: Çalışmaya hastanemiz Kardiyoloji Polikliniği'ne başvuran toplam 50 hasta dahil edilmiştir. Hastalardan detaylı anamnez alınmıştır ve ekokardiyografi yapılmıştır. Hastaların üç günlük besin tüketim kayıtları sorgulanmıştır. Tüm veriler gruplar arasında kıyaslanmıştır. Bulgular: Çalışma popülasyonu değerlendirildiğinde, ortalama yaş 52.98 ± 5.07 , kadın cinsiyet oranı %42.0, Diabetes Mellitus oranı %12.0, Hipertansiyon oranı %16.0, Hiperlipidemi oranı %16.0, sigara kullanım oranı %32.0, Koroner Arter hastalığı %10.0 saptanmıştır. Ekokardiyografide ortalama ejeksiyon fraksiyonu 64.31 ± 4.95 , ortalama epikardiyal yağ dokusu kalınlığı 4.1 ± 0.7 cm saptanmıştır. Makro besin öğeleri ve EYD arasındaki korelasyon ilişkisi incelendiğinde, toplam enerji tüketimi ($p=0.032$, $r= 0.304$), ve total fruktoz tüketimi ($p<0.001$, $r=-0.901$) ile EYD arasında negatif korelasyon saptanmıştır. Sonuç: Çalışmamızda, yüksek fruktoz tüketimi ile EYD arasında ilişki olduğu saptanmıştır. Çalışmamız yüksek fruktoz tüketimi ile EYD arasındaki ilişkiyi inceleyen literatürdeki tek çalışmadır. Çalışmamız, EYD patofizyolojisinin anlaşılmasında fayda sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Epikardiyal Yağ Dokusu, Fruktoz, Kardiyovasküler Hastalıklar

High Fructose Consumption May Be Associated With Increased Epicardial Adipose Tissue.

Abstract

Introduction: Epicardial adipose tissue (EAT) is located around the heart. According to research, visceral adipose tissue is metabolically more active than subcutaneous adipose tissue and thus more dangerous for the cardiovascular system. EAT is defined as an endocrine and inflammatory organ by the secretion of proatherogenic and proinflammatory cytokines. The relationship between EAT and metabolic syndrome, diabetes mellitus and coronary artery disease has been shown in many studies. High fructose consumption is known to be associated with cardiovascular disease, but studies are limited. In addition, it is known that fructose consumption is associated with inflammation and increase in adiponectins, hence it is associated with increased metabolic syndrome and adipose tissue. This study was aimed to evaluate the relationship between Fructose consumption and EAT

Method: A total of 50 patients admitted to our Cardiology Polyclinic were included in the study. Detailed anamnesis was taken and echocardiography was performed. The three-day food consumption records of the patients were questioned. All data were compared between the groups.

Results: When the study population was evaluated, mean age was 52.98 ± 5.07 , female sex ratio was 42.0%, Diabetes Mellitus rate was 12.0%, Hypertension rate was 16.0%, Hyperlipidemia rate was 16.0%, smoking rate was 32.0%, Coronary Artery disease was 10.0%. The mean ejection fraction was 64.31 ± 4.95 and the mean epicardial adipose tissue thickness was 4.1 ± 0.7 cm. When the correlation between macronutrients and EAT was examined, a negative correlation was found between total energy consumption ($p = 0.032$, $r = 0.304$), and total fructose consumption ($p < 0.001$, $r = -0.901$).

Conclusion: In our study, it was found that there was a relationship between high fructose consumption and EAT. Our study is the only study in the literature examining the relationship between high fructose consumption and EAT. Our study may be helpful in understanding the pathophysiology of EAT.

Keywords: Epicardial Fat Tissue, Fructose, Cardiovascular Diseases

Poster Sunum

Meme Kanseri Hücre Soyunda 4-Aminopiridin'in Etki Mekanizmasının Araştırılması

Pınar İyiol¹ , Dr. Esra Aydoğmuş¹ , Doç.Dr. Ayşe İnhan Garip¹

¹Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Pınar İyiol

Özet

Arkaplan: Meme kanseri, kadınlarda en sık rastlanan kanser türüdür. Meme kanseri hücrelerinde potasyum kanal ekspresyonunun arttığına ve 4-Aminopiridin'in (4-AP) voltaj kapılı potasyum kanallarını bloke edip hücre canlılığını azalttığına yönelik çalışmalar mevcuttur. Daha önce yaptığımız çalışmalarda MCF-7 hücrelerine 4-AP uygulaması sonucu paraptotik hücre ölümünü çağrıştıran vakuol oluşumu gözlenmiştir. Paraptoz, Endoplazmik Retikulum ve/veya mitokondrinin şişmesi ile ortaya çıkan sitoplazmik vakuolizasyon ile karakterizedir. Bu çalışmada, z-VAD-fmk kullanılarak kaspazların bloklanması ve Sikloheksimid (CHX) kullanarak paraptozun bloklanması ile 4-AP'nin yol açtığı hücre ölümünün apoptoz yoluyla mı yoksa paraptoz yoluyla mı gerçekleştiğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Method: MCF7 (ATCC HTB- 22) hücre hattı %10 FBS, %1 antibiyotik ve 2 mM L-glutamin içeren DMEM'de, 37 oC'de %5 CO2 içeren etüv içerisinde çoğaltıldı. Hücreler, 6 kuyucuklu plakalara 1,8x10⁵ hücre/kuyu olacak şekilde ekildi. Hücrelerin yapışması için bir gece 37 oC'de inkübasyonun ardından 4-AP ile 24 saat inkübe edilerek IC50 değeri belirlendi. Hücre canlılığı tripan mavisi ile belirlendi. 4-AP'nin hangi mekanizma ile hücre ölümüne yol açtığını belirlemek için 24 saat 4-AP uygulaması öncesi hücreler ayrı ayrı kaspaz inhibitörü z-VAD-fmk (50uM) ve paraptoz inhibitörü CHX (20uM) ile inkübe edilerek canlılık ölçümü yapıldı. Sonuçlar: 4-AP'nin IC50 değeri 4mM olarak belirlendi. 4-AP uygulaması sonrası hücrelerde vakuol oluşumu gözlendi. 4-AP uygulaması öncesi 1 saat kaspaz inhibitörü z-vad-fmk inkübasyonu sonucu canlılık %84 ve 4-AP uygulaması öncesi 1 saat paraptoz inhibitörü CHX inkübasyonu sonucu canlılık %88 olarak belirlendi. Tartışma: Kaspaz inhibisyonu ardından 4-AP uygulanması sonucu gözlenen %84 canlılık hücre ölümünün tümüyle apoptotik yoldan olmadığını göstermektedir. Paraptoz inhibisyonu ardından 4-AP uygulanması sonucu gözlenen %88 canlılık oranlarının da tümüyle paraptotik bir ölüm olmadığını hücrelerin salt paraptotik yolla ölmediklerini göstermektedir. Bu nedenle 4-AP'nin yol açtığı hücre ölümü, apoptotik ve paraptotik hücre ölümünü içermektedir. Hücrelere uygulanan 4-AP sonucu gözlenen vakuolizasyon, apoptoz öncesi paraptotik sürecin başlaması ve bu sürecin apoptozu tetiklemesi ile hücre ölümünün gerçekleştiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, 4-Aminopiridin, Paraptoz, Apoptoz

Farklı Yaş Gruplarında ki Sağlıklı Geriatrik Bireylerde Dual-Task Performansının Karşılaştırılması

Sözlü Sunum

Yasemin MARTİN - Filiz ALTUĞ - Hanife GÜL TAŞKIRAN

İstanbul Aydın Üniversitesi - Pamukkale Üniversitesi - İstanbul Aydın Üniversitesi

ÖZET

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı farklı yaş gruplarında ki sağlıklı geriatrik bireylerde dual-task performansının karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmamızda çalışmaya katılmayı kabul eden, 65-75 yaş aralığında 51 geriatrik birey (Grup 1) ve 76-85 yaş arası 51 geriatrik birey (Grup 2) olmak üzere toplam 102 sağlıklı geriatrik bireyler değerlendirilmiştir. Motor performansı değerlendirmek için; otur-kalk testi, Süreli kalk yürü testi, 10 metre yürüme testleri ve kognitif durum için Montreal Bilişsel Değerlendirme testi uygulandı. İkili görev performansları; motor-motor ve motor-kognitif performans olarak değerlendirildi. İkili görev sırasında bireylerin ne kadar zorlandıklarını belirlemek amacıyla Dual Task Anketi kullanıldı.

BULGULAR: Grup 1'in yaş ortalaması 68.51 ± 3.24 yıl ve Grup 2'in yaş ortalaması 80.86 ± 3.24 yıldır. Gruplar motor performans testleri; otur-kalk testi, Süreli kalk yürü testi, ve 10 metre yürüme testleri açısından karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p=0.000$). Kognitif fonksiyon açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır ($p=0.001$).

Her iki grupta ikili görev performansları karşılaştırıldığında; motor-motor ikili görevi ve motor-kognitif ikili görevi tamamlama süresi istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur (0.000). İkili görev performansları açısından gruplar arasında; motor-motor dual task performansı açısından farklılık bulunmazken (0.791), motor kognitif dual task performansında anlamlı farklılık bulunmuştur (0.044). Dual task anketi sonuçlarında gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur (0.000).

SONUÇ: Bu çalışmanın sonucunda; yaşın ilerlemesi ile beraber ortaya çıkan fiziksel ve kognitif fonksiyonlardaki azalmaya paralel olarak dual task performanslarında da azalma görülmektedir.

Anahtar kelimeler: İkili görev, Motor performans, Kognitif durum.